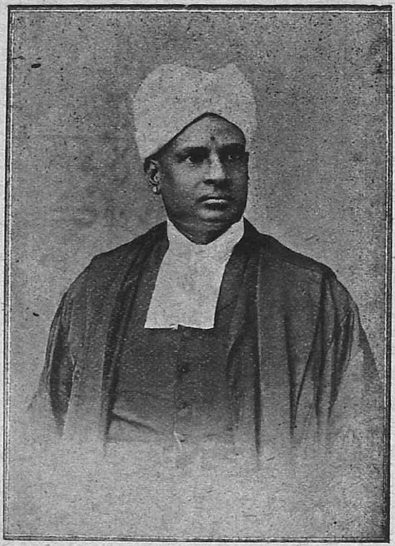

கனம் ஸர். பி. எஸ். சிவஸ்வாமி அய்யர், கே. ஸி. எஸ். ஐ.,
கவர்ன்மெண்ட் நிர்வாக சபை மெம்பரும்,
மதராஸ் யூனிவர்ஸிடி வைஸ் சான்ஸலரும்.

விவேகபோதினி

"எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."—திருவள்ளுவர்

தொகுதி IX { நளஹு ஆடிமீ : 1916-ஹு ஆகஸ்ட்மீ } பகுதி 2

சிந்தனை மொழிகள்

STRAY THOUGHTS

பச்சோந்தி ஒன்றை வெவ்வேறு ஸமயத்தில் சிலர் பார்த்தார்கள். அவர்கள் கூடிக்கலந்து பேசியபோது, அதன் வர்ணம்வெளுப்பென்றான் ஒருவன்; மற்றொருவன் "ஓந்தி வெளுப்பாவது! அது கறுப்பாய்த்தான் இருக்கும்" என்றான்; இன்னொருவன் "சுத்தப் புளுகு! அது மஞ்சள் என்பது யாருக்குந் தெரியும்" என்று மறுத்தான்; "போங்களையா! உமக்குச்சிறிதும் அறிவென்பதேயில்லை. பச்சோந்தி என்ற பெயரே அது பச்சையாக இருக்குமென்பதைத் தெரிவிக்கும்பொழுது, வெளுப்பு,கறுப்பு,மஞ்சள் என்று மன்றாடுகிறீர்கள். வாரும் அதோ அங்கு ஓர் ஓந்தியிருக்கிறது. எல்லாரும் சேர்ந்துபோய்,அதன் வர்ணத்தை நேராகக்கண்டு சித்தாந்தப்படுத்திவிடலாம்" என்று தன்னோடு சேர்ந்தவர்களைக்கூப்பிட்டான். அவ்வாறே அவர்கள் போய்ப் பார்த்தார்கள். ஆனால் ஓந்தி அப்பொழுதுசிகப்பாகத்தோன்றியது. ஸரிதான் என்றுகொண்டவர் தமது விஷயங்களை வழிப்போக்கர் ஒருவரிடம் சொல்லிக்கொண்டனர். ஆனால் அவர் "நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஸரி; ஒவ்வொருவரும் தவறு" என்று வெளியிட்டார். மேலும் "ஓந்தி வர்ணம் மாறிக்கொண்டேயிருக்கும்; க்ஷணத்திற்கொருமுறை அதன் வர்ணம் வேறுவிதமாகக் கண்ணிற்குப் புலப்படும்" என்று ஸமாதானஞ் சொன்னார். மதவாதிகளிப்படியே கடவுள் தன்மையைக் காண்கிறார்கள். சிலர் தமது கடவுளைச் சாந்தமூர்த்தி என்பர்; சிலர் கருணைக்கடல் என்பர்; சிலர் தருமத்தின் வேரென்பர்; சிலர் அன்பாழி என்பர்; சிலர் நன்மையின் உருவென்பர். மற்றுஞ் சிலர் அவர்க்கு உருவே இல்லை என்பர்; சிலர் கடவுள் உருவுடையார் அல்லர், அவரை அவ்வாறு வழிபடல் பிசகென்பர். சிலர் கடவுளை இப்படித் தியானம்செய்தால்தான் நம்மைக் காப்பாரென்பர். இம்மாதிரியாக ஒவ்வொருவர் எண்ணினும் அவ்வவர் மனப்பக்குவத்திற்கும் எண்ணத்திற்கு மேற்ப எண்ணியார் எண்ணியாங்கு கடவுள் தோன்றுவரென்பது முற்றுணர்ந்த பெரியோர்களது அனுபவ வழியாகும்.

***

ஹிமயமலையைக் கண்ட தருமர், "நாம் ஒரு பொருளும் தராதிருக்க, தனது அழகிய பிராந்தியங்களைக் காட்டி நமது மனத்திற்கு இம்மலை சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறது; நாம் கைம்மாறாக ஏதேனும் கொடுத்தாலும் பெற்றுக்கொள்ளாது" என்றார். அம்மலையின் நிலைமையே பரம சாந்தரின் மனோநிலைமையாகும். அவர் யாவர்க்கும் சாந்தியைத் தரும் காட்சியர்; நம்மிடம் ஒன்றையுங் கருதாது நம்மைச் செம்மை செய்ய உழைப்பவர்; தாம் உழைத்ததிற்கும் பயனைப் பெறார். அவர்களது பெருமையைச் சொல்லவுந் தரமா?

***

"சும்மா இருக்கின்ற ஸுகமரிது" என ஒருவர் பாடிக்கொண்டிருந்தார். அதைக் கேட்ட மற்றொருவர், "சோம்பேறி வேலை ஸுகமெப்படியாகும்?" எனக் கேட்டார்

"மனோவியாபாரங்களை அடக்கி, வெளியில் செய்யும் வேலையைத் தடுத்துச் சும்மாயிருத்தல் சுகந்தானே கொடுக்கும்" என்று முதலவர் விஸ்தரித்தார். "அது வெகுப் பிரயாஸம்" என்று வெளியிட்டார் இரண்டாவதவர். விண்வம்பு, கூத்துக் கச்சேரி, இவை முதலானவைகளிடம் மனஞ்செல்லாது சும்மாயிருப்பதவர்க் கெப்படி முடியும்? ஆவலிருந்தாலல்லாமல், ஆத்ம ஸுகம் எப்படி ஏற்படும்?

***

ஸ்நேஹிதர்கள் பலரிருந்தால் நலமல்ல. பொறுக்காயும் உண்மையுமான சிலரே இருத்தல் நலம். முகஸ்துதி செய்து, சிரிக்கப் பேசித் தமது காரியங்களினிமித்தம் நேசிக்கும் நேசர்களை நன்கறிய வேண்டியது எவர்க்கும் பெரும் செயலேயாகும். காக்கையின் வாயிலிருந்த ஊனைக்கவர, அதன் குரலைப் புகழ்ந்து பேசிய நரிபோன்றவர்களை இச்சிக்காது, தம்முயிரையுங் கொடுத்துக் காக்கக் கூடியவரையே நேசிக்க வேண்டும். பழகியறிந்த பின்பே, ஒருவரை நேசிக்க வேண்டும்.

***

அல்பனுக்கு ஐச்வர்யம் வந்தால், அர்த்த ராத்திரியில் குடைபிடிப்பான் என்பார்கள். புதிய பதவியை யடைந்தால் பழைய நண்பர்களை மறப்பது ஸஹஜம். ஆயினும் தமது நண்பர்கள் வந்தால் "உங்களை எங்கோ முன் பார்த்தாற்போல இருக்கிறது. உம் பெயர் கோவிந்தனல்லவா?" என்று அவன் பெயர் கேசவன் என்று அறிந்திருந்தும் கேட்பர். இது பதவியின் பெருமை. பதவி பெறினும், வீணாக மனத்தைக் கெடுக்காது வாழ்பவரே பெருமையில் முந்துவர்.

***

கடவுள் பக்தியில் சிறந்த பெரியவர் ஒருவர் தினந்தோறும் கோயில் சென்று மெய்ம்மறந்து கடவுளைத் துதிப்பர். வேதாந்தம் பயின்று சிறந்து விளங்கிய பண்டிதரொருவர் அவரைக் கண்டு, "முட்டாள்! கோயில் போவது, குளிப்பது, முழுக்காடுவது இதனால் கடவுளைக் கண்டுவிடமுடியுமானால் எத்தனை பேர் கண்டிருக்கவேண்டியது" என்று பரிகாஸம் செய்தார். பெரியவர், அப்பண்டிதனுடைய மொழிகளைக் கேட்டுச் சிறிதும் வருந்தவில்லை. கொஞ்ச நாளைக்கெல்லாம், பண்டிதர் வீட்டுக் குழந்தைக்கு உடம்பு அசௌகர்யமாய், எல்லா வயித்தியர்களும் கைவிட்டனர்.

அப்பொழுது பண்டிதர் தமது மனதை அடக்கமுடியாமல் அநேக தெய்வங்களுக்கு எடுத்து முடியும்படியாகச் செய்தார். அப்பொழுதும் குழந்தையின் உடம்பு ஸ்வஸ்தமடையவில்லை; மூடியகண் மூடிய வண்ணமாகவே இருந்தது. வீட்டுப் பெண்டிர்கள் முற்சொன்ன பெரியவரைத் தருவித்து விபூதி போடும்படி வேண்டிக்கொண்டனர். ஆயினும் வேதாந்த பித்துப்பிடித்த பண்டிதன் அதற் கிணங்காது, கடைசியாகக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுத் தருவித்தான். பெரியவர் வந்தார். அவரை வேதாந்தியார் கண்ணெடுத்தும் பார்க்கவில்லை. ஆயினும், அவர் குழந்தையைப்பார்த்து 'அப்பா' என்றழைத்ததும் குழந்தை தலையை யசைக்க வீடு முழுதும் எல்லார்க்கும் உடம்பில் மயிர்க்கூச்சிட்டது. வேதாந்தியார்மாத்திரம்வெறுப்புடனிருந்தார். விபூதியை எடுத்து மந்திரித்துக் குழந்தையின் நெற்றியிலும் மார்பிலும்கிழவர் ஊதினர். அக்குழந்தை கண்ணை விழித்துப் பார்த்தது. உடனே அவர் அக்குழந்தையைத் தடவிக்கொடுத்து "எல்லாம் நல்லதே ஆகட்டும்; உலகத்தில் ஸுகமே நிலைக்கட்டும். கடவுள் அருளால் நன்மையே உண்டாகு" மென்று பண்டிதரிடம் சொல்லி விட்டுப் புறப்பட்டுப்போனர். அவரது சாந்தத்தையும் பெருமையையும் கண்டாராயினும், வேதாந்தியாரது வீம்பு அவற்றை மதிக்கவில்லை. குழந்தைக்கு அன்று தேஹம் சற்றுச் சௌக்கியமடைந்தது. வேதாந்தியார் இது காகதாளீய நியாயம் என்று சிரித்தார். இவ்வேதாந்திபோல் உலகத்தில் பலர் உண்டு. ஒவ்வொருவரும் அநுபவமில்லாவிடினும், எல்லா முணர்ந்தவர்போல் வேஷம்போடுவர். பிறரைத் தூறேற்றுவதும் பரிகஸிப்பதுமே அவர் வேலை. இவர்களைக் கற்றறிமோழைகளென்று நாமகரணமிடாது வேறெவ்வகையாக அழைப்பது என்பது யாரால் நிச்சயிக்க முடியும்?

விவேக போதினி

தொகுதி. 9] நள ௵ ஆடி ௴ [பகுதி. 2

ஸ்வதர்மம்

RELIGIOUS DUTIES

இதுவரையில் கர்மம் என்ற சொல்லின் மூன்றும் பொருளாகிய முன் செய்துள்ள செயலின் பயன் என்ற பொருள் எடுத்து விவரிக்கப்பட்டது. இனி கர்மம் என்ற சொல்லின் இரண்டாம் பொருளான வேதவிதிப்படி ஒவ்வொருவனுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள ஸ்வதர்மம் என்பதை இங்கு எடுத்து விவரிக்கப் புகுவோம். இதையே ஸ்வகர்மம் என்றும் சாஸ்திரங்களில் எடுத்துக் கூறப்படும். இந்தப் பொருளின் சிறப்பையே ஆதாரமாகக் கொண்டது ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை. இப்பொருள் நுட்பம் உணராவிடில், பகவத்கீதையே உள்ளபடி விளங்காது.

தர்மம் இரண்டுவிதம்: ஸாமாந்யம் என்றும் விசேஷம் என்றும். இதில் ஸாமாந்யம் எல்லோருக்கும் பொதுவாக உள்ளவை. வருத்தாமை, பொய்யுறையாமை, திருடாமை, பிறன்மனைவியை விரும்பாமை, கிடைத்ததைக்கொண்டு திருப்தியடைதல்முதலியவை போன்ற இவை பெரும்பாலும் மனதைப் பற்றியவையாகவே இருக்கும். விசேஷமோ, ஜபம், தபம், ஆசாரம், சாஸ்திரீய கர்மானுஷ்டானம்போன்ற ஒவ்வொருவனுக்கும் வெவ்வேறு விதமாகச் சிறப்பாகவே உள்ளவை; இவை பொதுவாக மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றையும் பற்றியவையாக விருக்கும். இவைகளில் பல, வைதிக மதத்திற்கே சிறப்பானவை: வேறு மதங்களிலிருக்க இடமே இல்லை. இதுபற்றிப் பலர் ஸாமாந்ய தர்மம் மாத்திரம் ஒருவனிடம் இருந்தால் போதும், விசேஷ தர்மம் வேண்டியதில்லை என்று குதர்க்கம் பேசுவர். ஸாமாந்ய தர்மம் விசேஷ தர்மம் நிலைப்பதற்கே ஒழிய, தனியாக அவைகளுக்குப் பலமே இல்லை: ஆதலால் விசேஷ தர்மம் இருக்கும் ஒருவனிடம் ஸாமாந்ய தர்மம் இருந்தே தீரும். அப்படி இல்லாததுபோலக் காணப்படும் ஆசாரக் கள்ளர்களிடம், அவர் பின்பற்றும் விசேஷ தர்மம் நிலைத்திராது என்பதே சாஸ்திர நுட்பம். உதாரணமாக, பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர் சொற்படி நடக்கவேண்டும் என்பது மாணாக்கர்கள் பள்ளிவேலைக்காரர்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவான தர்மம். ஆனால் பாடத்தைக் கருத்துடன் படிக்கவேண்டுமென்பது மாணாக்கர்கள் விசேஷ தர்மம். உபாத்தியாயர் சொற்படி மாத்திரம் நடந்து அவருக்கு ஊழியம் மாத்திரம் செய்தாற்போதும், பாடம் படிக்கவேண்டியதே இல்லை என்று கூறுவது போன்றதுதான், நன்னடக்கை மாத்திரம் இருந்தால்போதும், ஒருவனுக்கு ஸ்வதர்மானுஷ்டானம் வேண்டியதில்லைஎன்பதும். ஆகவே ஸாமாந்யதர்மங்கூட விசேஷ தர்மத்தின்பொருட்டேயாதலால், நமது சாஸ்திரங்களில் கர்மா என்னும் சொல்லுக்குப் பொதுவாக இரண்டுவித தர்மமும் பொருளாயினும், பெரும்பாலும் முக்கரணத் தொழிலாகவிருக்கும் ஒவ்வொருவனுக்கும் சிறப்பாக ஏற்பட்டுள்ள விசேஷவைதிக சாஸ்திரீய தர்மங்களே முக்யமான பொருள்.

பொதுவாக விசேஷ தர்மங்களான ஸ்வகர்மங்களை ஒருவன் அனுஷ்டித்துவந்தால், மனச் சஞ்சலம் வரவரக் குறைந்து சாஸ்திரீய ஸங்மார்க்கப் பழக்கம் அவனுக்குப் பலத்துக்கொண்டுவந்து, கர்ம மறுபிறப்பு விதியில் அழுத்தும் நான்கு விதமான கர்ம பந்தம் தளர்ந்துகொண்டே வரும். இதுபற்றித்தான் இந்த ஸ்வகர்மாக்கள் சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்காலத்தில் ஒவ்வொருவனுக்கும் வயிற்றுப்பிழைப்பிற்கு ஏற்பட்டுவிடும் தொழிலைப் பலர் சாஸ்திரீய ஸ்வகர்மா எனக்கருதி கீதாசாஸ்திரத்தையே தலைகீழாகப் படித்துக் குழம்புகின்றனர். மற்றும் சிலர், ஒவ்வொருவன்

நிலையில் பொது நன்மைக்குத் தக்கதாக வும் தன்னால் செய்யக்கூடியதாகவும் அவனுக்குக் காணப்படும் கர்மாக்கள் எல்லாம் ஸ்வகர்மா என்றுகொண்டு ராஜத் துரோகம், கொலைபுரிதல் முதலியவைகளைக் கூசாது செய்து கீதையை ஆதாரமாகக்காட்டிக் குதர்க்கம் செய்கின்றனர். இப்படிப் பட்ட கர்மாக்களெல்லாம் ஸ்வகர்மாக்கள் அல்ல என்பது அவைகள் பலனான மனச் சஞ்சலம், பந்தம் பலப்படுதல் முதலியவை யாலும், சாஸ்திரங்களில் குறிக்கப்படாமை யாலும், நன்குவிளங்கும். இக்காலத்தவர்கள் ஸ்வகர்மாவாகக் கருதும் தொழில்கள் மூல மாக வைதிகவழியை அணுகவேமுடியாது; அதை பகவான் கூறுவதுபோல் ஈச்வர பூஜையாக எப்படிச்செய்யமுடியும்? ஆகவே, ஒருவன் தன் தொழில்களுள் எவ்விதத் தொழிலைச்சாஸ்திரங்களில் கூறியபடி, பலன் தோற்றம் ஏற்படாது, கடவுள் வழிபாடாகச் செய்ய முடியுமோ, அவைகளே அவனுக்கு ஸ்வகர்மாக்கள்.

இந்த ஸ்வகர்மாக்கள், ஒவ்வொருவன் ஜாதி பேதமாகிய வர்ணாச்ரமங்களைப் பொருத்தவை. இவையில்லா ஜனங்களுக்கு ஸ்வ கர்மா என்பதற்கு ஏற்ற பொருளே இல்லை. ஆகவே, வைதிக தர்மம் தவிர மற்றைய மதங்களில் இதற்குப் பொருளே இல்லை. அவர்களிடம் காணப்படும் கடவுள் வழிபாட்டிற்குப் பூர்வாங்கமான தொழில்கூட வெறும் உடலை அலங்கரித்தல் முதலிய லௌகிகத் தொழிலாக, அவர்கள் வழிபாடே வெறும் போலி பக்தியாகவே முடியும். ஸ்வகர்மா உடைய வைதிக மதத்தானுக்கோ அவன் லௌகிகத் தொழிலான உண்ணுதல் முதலியவைகள்கூட ஸ்வகர்மத்தில் சேர்ந்து கடவுள் வழிபாடாகி விடும். வர்ணாச்ரம தர்மங்களைப்பற்றிய ஸ்வகர்ம விஷயங்களைப் பின்னர் விவரமாக எடுத்து விவரிப்போம். இங்கு பொதுவாக வைதிக மதத்தார் ஸ்வகர்மாக்களை எடுத்துக்காட்டி அவைகளால் ஏற்றமான பிறவி ஏற்படும் விஷயக் குறிப்புடன் இதை முடிப்போம்.

முன்னரே இந்த ஸ்வகர்மாக்கள், நித்ய, நைமித்திக, காம்யம் என மூன்று வகைப் படும் என்று கூறியுள்ளோம். இவைகள் எல்லாவற்றையும் சாஸ்திரத்தில் காட்டியுள்ள பலன்களில் கருத்தை வைத்துக் கலங்காது, சாஸ்திர விதிக்குக் கீழ்ப்படிதல் அவைகளை நமது அபிவிருத்திக்காக கடவுள் ஏற்படுத்தியுள்ளார், அவை ஈச்வரனது வழிபாடு, என்ற நிஷ்காம்யக்கருத்துடன் அனுஷ்டித்தால், அவைகள் எல்லாம் மோக்ஷ ஸாதன மான சித்த சுத்தியைத் தரும்: அப்படியில்லாமல், பலன்களில் இச்சைவைத்து அவைகளை நடத்தினால் பரலோக ஸுகங்கள் ஏற்படும். அவைகளுள் காம்ய கர்மாக்கள் பெரிய ஸுக ஆசையுடனாவது, அல்லது ஏற்படக்கூடும் துக்க நிவர்த்தியை யாவது முன்னிட்டுச் செய்யும் ப்ரயத்தன மாக விருக்கும். உலகில் ஏற்படும் துக்கம் பல காரணங்களால் உண்டாகலாம். அவ்வ யாவன: ப்ராரப்த கர்மா, அத்யுத்கட் கர்மா, அவிஹிதா நிஷித்தகர்மா, உபேக்ஷித கர்மா, நமது பூர்வ ஜன்ம பந்துக்கள் கர்மாக்கள் செய்யாமை ஆகிய இவைகளே. இவைகளில் முன்னிரண்டும், என்ன தடுத்தும் நிற்கா. கடைசியிலுள்ளவை சிலகாம்யகர்மாக்களாலும் ஹோமங்களாலும் தடைபட்டு விடும். இடையிலுள்ள இரண்டும் லௌகிக முயற்சியான வைத்யம் பார்த்தல், எதிர்ப் பழக்கம் செய்தல் முதலியவைகளால் தடை படும். ஸாதாரணர்களான நமக்கு வரும் துக்கம் இன்ன காரணத்தால் வருவதென்று உணர முடியாததாலும், விதிவழி வரும் துயரம் ஸரிவரப் பகுத்துணர முடியாததாலும், எல்லாவற்றையும் நீக்க சாஸ்திரம் முயல இடங்கொடுத்துள்ளது சாஸ்திரீய வழியில். துக்கம் தடைபட்டு நின்றாலும் நில்லாவிடினும் சாஸ்திரீய கர்மானுஷ்டான ஸுவாஸனை ஏற்படுவதே பெரிய காரியம் என்றே சாஸ்திரம் புருஷ முயற்சியை ஸ்வகர்மா வழியில் தூண்டுகிறது.

ப்ராரப்த கர்மா அதாவது விதி என்பதனால் ஏற்படும் துயரம் ஒழிந்த மற்றவைகளைத் தடுத்து வரவர மனதுள் புதிய துர்வாஸனைகள் பதிய இடங்கொடாதிருப்பதற்கே சாஸ்திரங்கள் நித்ய நைமித்திக் கர்மாக்களை ஒருவன் ஜாதிக்கு ஏற்ப விதித்துள்ளன. இவைகளை, ஒருவன் விடாது செய்து கொண்டு சாஸ்திரீய வழியில் வயிறு வளர்த்

துக்கொண்டு வருவானாகில், அவிஹிதா நிஷித்தம் முதலிய இடையிலும் கடையிலுமுள்ள காரணங்களால் ஏற்படும் துயரம் நீங்கிவிடும், அவைகள் ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய கர்ம மனோநிலைகளுக்கே அவகாசம் இல்லாமல் போய்விடுவதால். ஆகவே, இப்படிக் கர்மாவை அநுஷ்டிக்கும் வைதிக மதத்தவனுக்கு ப்ராரப்த துக்கந்தான் மிஞ்சி நிற்கும். அதை நீக்க இவன் முயற்சிக்கவேண்டியதில்லை. அதுவருங்கால் கர்மாநுஷ்டானத்தால் சுத்தப்பட்டுக்கொண்டு வரும் மனத்தை உடையவனை, பாமரநிலையில் அதுதாக்குவதுபோலத் தாக்கமுடியாமல் போக, அந்த துக்கங்கூட வலிமையில் குறைந்துவிடும். ஆதலால் ஸ்வகர்மாநுஷ்டானம் செய்பவன் ஒருவன்தான், துக்கநீக்க முயற்சிசெய்து கலங்காதிருப்பவன். மற்றையவர்கள் எல்லாம் என்ன துக்கம் வருமோ என்ற ஏக்கத்துடன் பற்பல முயற்சிசெய்து ‘நமது முயற்சி பலிக்குமோ’ என்று மனதைப் புண்படுத்திக்கொண்டு துக்கத்துக்கு முடிவில் இரையாகி, வர வர அதோகதிக்கு இறங்கவேண்டியதுதான். இப்படிக் கீழேயே இருந்துவிடாது விவேகவைதிகர்களைக் கைதூக்கிவிட நித்ய நைமித்திக கர்ம ஒழுங்கு ஈச்வரனால் வேதத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

நைமித்திக கர்மர்க்களில் முக்யமாகக் கவனிக்கவேண்டியவை ப்ராயச்சித்தம், பிதிர் கர்மா இவைகளே. ப்ராயச்சித்தம் என்ற சொல்லுக்கு நம்பிக்கையுடன் (சித்தம்) செய்யும் தவம் (ப்ராய:) என்று பொருள். சாஸ்திரங்களில் இன்ன பாபங்களுக்கு இன்ன மாற்றுக்கர்மா என்று குறிக்கப்பட்டுளதோ அதை நம்பித் தகுந்தபடி அநுஷ்டித்தலே ப்ராயச்சித்தம் எனப்படும். பாபங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தங்கள் கிருச்ர சாந்தராயணங்களை அளவைகளாகக் கொண்டு சாஸ்திரங்கள் விதித்திருக்கும். இவை, சில நாள் வரையில் மிகுந்த ஆசாரத்துடன் இருக்கவேண்டிய ஆஹார உபவாஸ ஒழுங்குகளே. இவைகளின் விவரத்தை மனுஸ்மிருதியில் முறையே XI-ம் அத்யாயம் 211 முதல் 226 வரையிலுள்ள ச்லோகங்களில் கண்டு கொள்க. இவைகள் அநுஷ்டிக்குங்கால் தேஹத்திலுள்ளபூத அணுக்களே மாறிச் சுத்தப்பட, மனமும் பாப உணர்வாலும், பச்சாத்தாபத்தாலும் பாப வெறுப்புடன் இருக்க, பாப கர்மப் பதிவுகளான ஸஞ்சிதகர்ம வாஸனைகளே அடியோடு மாறிவிடும்: மேல் அவைகளிலுள்ள ஸஞ்சித கர்மா ப்ராரப்தமாகவே மாட்டாது. வெறும் பச்சாத்தாபம், தாம் செய்த குற்றத்தைப் பலர் அறியச்சொல்வது எல்லாம் வாஸனையை அணுகிக் கெடுக்கும் ஸாமாந்ய தர்மங்களே: எல்லோருக்கும் பொது. இவைகட்கு ஸஞ்சித பாப கர்மப்பதிவுகளை ப்ராரப்தமாக வொட்டாமல் அழிக்கும் திறனில்லை. பாப காரியங்களில், மேல் முளைய இடம் இல்லாமல் மாத்திரம் இவை செய்து பாப வெறுப்பை வளர்க்கும். மூளையிலும் மனதிலும் பதிந்து பின்னர் துக்க ப்ராரப்தமாகக் கூடிய ஸஞ்சிதப் பதிவை ப்ராயச்சித்தங்கள்தான் தேஹ அணுமாற்ற வழி அழிக்கும் திறனுடையவை. இவை மானிடன் பிறக்கும் ஜாதிக்கு ஏற்பவும், செய்த பாபத்திற்கேற்பவும் வெவ்வேறு விதமாக இருக்கும் உணவு விஷய ஒழுங்கான விசேஷ கர்மா. உலகிலுள்ள மதங்களில் ஸாமாந்ய பச்சாத்தாபமும், நமது வைதிக மதத்தில் இதனுடன் விசேஷதர்மமான ப்ராயச்சித்தமும் காணப்படும். இந்த ப்ராயச்சித்தங்களைப் பாப உணர்வுடன் பெரியோர்களைக் கேட்டு தகுந்த பாப விஷயத்தில் செய்தால் அவைகளால்ஏற்பட்ட ஸஞ்சிதப் பதிவுகளை இவை நீக்கி மனதை ஸ–வாஸனைகளால் நிறையும்படிச் செய்யும்: அப்படி இல்லாது தபஸாக, பாபத்தை நோக்காது செய்தால் சித்தசுத்தியாகிய மோக்ஷ ஸாதநமுமாகும். இக்காலத்தில் உணவு ஒழுங்கு ப்ராயச்சித்தங்கள் அநுஷ்டிப்பது அஸாத்யம். நாம் அன்னகத ப்ராண (சோற்றளவு உயிர்) நிலையிலிருப்பதால் அவற்றிற்குப் பதிலாக அவை நடைபெற வேண்டிய நாட்கள்வரை மஹாமந்திர ஜபத்தையும், தீர்த்தயாத்திரையையும் சாஸ்திரங்களே விதித்துள்ளன. இவைகளில் ஸ்நாநாதி தேஹசுத்தி ஆசாரங்களும், கர்மாநுஷ்டானாதிகளும் ஸரிவர நடத்தப்படல் வேண்டும். ப்ராயச்சித்தாதிகள் செய்வதால், உள்ள பாபம் நீங்குமே ஒழிய, புதிய புண்யப்பதிவு அதிகப்படாது. தெரியாது

மனதில் மறைந்துகிடக்கும் பாபப்பதிவுகளைப் புத்திமான் ஈச்வரபக்தியாலுணர்ந்து தகுந்த ப்ராயச்சித்தங்களைத் தெரிந்தவர்களிடமிருந்து கேட்டு அனுஷ்டித்தல் வேண்டும். என்றும் பதினாறாக இருக்க பகவத் அனுக்ரஹம்பெற்ற மார்க்கண்டேயரும் பின்னர் பகவத்பக்தி வழி தம் மனத்தில் மறைந்துகிடந்த பாபங்களையுணர்ந்து தகுந்தபடி ப்ராயச் சித்தங்கள் அனுஷ்டித்தார் என்று புராணங்கள் கூறும். நாம் எதிர்பாராத கெட்ட ஸ்வப்நங்கள் நம்மனத்துள் மறைந்துகிடக்கும் கொடிய வாஸனை கர்மப்பதிவுகளின் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதால் அந்தப் பதிவுகளை வேரறநீக்கச் சாஸ்திரங்களில் ப்ராயச்சித்தங்கள் காணப்படும். இவைகளை ஸரிவர அனுஷ்டிப்பது ஸ்வகர்மத்தைச் சேர்ந்ததே.

இனி கவனிக்கவேண்டியவை பிதிர் கர்மாக்கள். ஒரு வைதிகன் இறந்ததும், அதிர்ஷ்டஜ சரீரங்கள் ஏதாவதொன்றைப் பற்றிக்காலதேவதாவசத்திலோ, பிதிர்யான தெய்வயான மார்க்கத்திலோ இருப்பன். மரணத்திற்குப் பின் ஒருவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய அபரக்கிரியைகள், பொதுவாக வாயவீய சரீரம்பெற்று நரகம்போய் காலதேவதைகள் வசம் 10 நாள் ஒப்புவிக்கப்படும் பாபஜீவர்கள் விஷயத்தையே முக்யமாகக் கொண்டவை. ஆயினும் அவை மற்றைய புண்ய ஜீவர்களுக்கும் தகுந்தவையாகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கருடபுராணம் இதை அர்த்தவாத ரூபமாக ஒவ்வொருநாளும் இங்கு செய்யப்படும் கர்மாக்களால் இறந்தவன் தேகம் வளருவதாகக் காட்டி இவைகளைச் செய்தே தீரவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துகிறது. இவைகளால் இறக்கும் ஜீவர்களுக்கு ஆகவேண்டிய பெரிய காரியம் இல்லாவிடினும், இவைகளின் சிறு பயனை உணர்ந்து, ஸந்தோஷித்து அனுக்ரஹிக்கவோ, அல்லது வந்து சேராவிடில் சபிக்கவோ, ஆற்றல், இறந்து நரகிலுள்ள ஜீவர்களுக்குங்கூட உண்டு. அவர்களுக்குத் தமது கர்மா கர்மபலன் தேவதாஸந்நிதானம் பச்சாத்ததாபத்தால் சுத்தப்படும்மனம் இவைகளுடன்பெரியப்ராயச்சித்தமான தண்டனை அனுபவம் இவை இருப்பதால், இந்தத்திறன் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. பத்தாம் நாளுக்குப் பின்னர் செய்யப்படும் 3-நாள் கர்மாக்கள், மேல் நடக்கவேண்டிய வருஷகர்மச்சுருக்கமும், போகும் ஜீவனுக்கு ஒருவாறு ஸஹாயமாகவும் இருப்பதற்கே. அமாவாஸைத் தர்ப்பணாதிகள் சந்திர மண்டலத்தின் பின்புறமிருக்கும் பிதிர்க்களுக்கும், பிதிர் தேவதைகளுக்கும் கொடுக்கப்படும் தின ஆஹாரமாகும். அங்கு நமது பிதிர்க்கள் ஜலீய சரீரத்துடனிருந்தால் அவரிடம் போய்ச்சேர இவை செய்யப்படுபவை. வருஷ ச்ராத்தாதிகள், வருஷத்தை ஒரு நாளாக உடைய ஸ்வர்காதி புண்யலோக வாஸிகளில் நமது பிதிர்க்களிருந்தால் அவர்களிடம் போய்ச் சேரச் செய்யப்படுபவை. தேவதைகளுக்குக் காலை மார்கழிமாஸம்; மாலை ஆனிமாஸம். இவ்விரு காலங்களில் அவர்கள் ஈச்வர பூஜை செய்வர். இதை முன்னிட்டே நமது கோயில்களில் ஆருத்ராதர்சனம், வைகுண்ட ஏகாதசி, ஆனித் திருமஞ்சனம், மார்கழி மாதக் காலை பூஜை முதலியவை ஏற்பட்டுள்ளன. இதுபற்றியே, பகவானும் கீதையில் மாஸங்களுள் நான் மார்கழியாக உள்ளேன் என்கிறார். கிரஹணாதி புண்ய காலங்கள் தேவதைகளுக்கு விடுமுறை நாள் போன்றவை. அன்று நரக ஜீவர்களும் சற்றுக் கரையேற்றப்படுவர். அன்று தர்ப்பணாதிகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்படியே தீர்த்தயாத்திரா காலங்கள் விஷயமும். இந்த பிதிர் கர்மாக்களில் ப்ராஹ்மணர்களை வழியாகக் கொண்டு பிதிர் தேவதைகள் அவர்கள் தேவ பாஷையான ஸம்ஸ்கிருதத்தால் அழைக்கப்படுவர். அவர் திவ்ய ச்ரோத்ர ஸித்தி காமரூப ஸித்திகளால் அழைப்புக்களைக்கேட்டு அவிர்பவித்து, ப்ராஹ்மணர் வழி பிண்டாதிகளை ஏற்று, நமது பிதிர்க்களிடம், எந்நிலையில் அவர் இருப்பினும் அதற்கு ஏற்றபடி, கொண்டு சேர்ப்பர். நமது பிதிர்க்கள் முக்தி பெற்றிருந்தால் கர்மாபலன் எல்லாம் நம்மிடமே திருப்பப்படும். இது ராஜாங்கத் தபால் ஒழுங்குபோன்றது. மணியார்டர் போன்றது நாம் கொடுக்கும் தர்ப்பணாதிகள். ப்ராஹ்மணர்கள், தபால் உத்யோகஸ்தர்போலவும், பிதிர்தேவதைகள் தபால்

மேலதிகாரி போலவும் உள்ளவர். இந்த ஈமக் கடன்களில் நமது முன்னோர்கள் நேராக ஆராதிக்கப்படாது, நாம் இக்கடன்களை ஸரிவரச் செய்கிறோமோ என்று மேல் பார்வை யிடுவதற்கும், இவைகளை நமது முன்னோரிடம் தகுந்தபடி கொண்டுசேர்ப்பதற்கும், ஏற்பட்டுள்ள பரம ஈச்வர பக்த சிகாமணிகளான பிதிர் தேவதைகளே நேராக ஆராதிக்கப்படுபவர். ஆகவே, இவை அவர்கள் உள்ளேயும் உள்ள பரம் பொருளையே சென்றடைவதால் ஈச்வராராதன பேதமே. ஆதலால் இந்த பிதிர் கர்மாக்களை நமது முன்னோருக்கு என்று செய்வதுடன் ஈச்வர ஆராதனையாகவும் செய்து தீர்க்கவேண்டும். செய்யாது விட்டால் நம் முன்னோர்கள் கோபம், பிதிர்க்கள் சாபம், ஈசன் கட்டளையைமீறிய பாபம் இவைகளுக்கு ஆளாகி வைதிக வழியே மோக்ஷத்தை அணுக இடமில்லாமலே போய்விடும்.

இதுவரையில் கூறிவந்த ஸ்வகர்மா என்பது ஒருவன் பிறவிக்கு ஏற்ப அவன் செய்ய வேண்டியதாகச் சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ள நித்ய, நைமித்திக, ப்ராயச்சித்த காம்ய கர்மாக்களே. இவை ஒழிந்த மற்றைய கடமையான வயிற்றுப் பிழைப்புத் தொழில் எல்லாம் விசேஷ தர்மமான ஸ்வகர்மாவில் சேராது ஸாமாந்ய கர்மாக்களான நன்னடக்கை ஒழுங்கில் சேரும். ஸ்வகர்மாக்கள் ஏற்பட முக்கியமாகத் தொடர்ச்சியாயும் வரவர மேலானதாயும் உள்ள மானிடப் பிறவியோ அல்லது தேவதாப் பிறவியோ ஈச்வரன் கிருபையால் ஏற்பட இடம் உண்டாகிவரும். வாஸனைகளில் இழுபட்டு, கர்மாக்களைச் செய்து பாப புண்யங்களுக்குக் கட்டாயத்தின்பேரில் ஆளாகும் கையறு நிலை மாறிக்கொண்டே வரும். முன் காட்டப்பட்ட நான்குவிதமான க்லேச, கர்ம, விபாக, ஆசயக்கட்டுத் தளர்ந்துகொண்டேவரும்.

இப்படி வருங்கால் ஏற்படும்படியான மேல்ஜாதிப் பிறப்பால் நாம் இறுமாந்து போய், மேல்முயற்சி குன்றிவிட இடங்கொடுத்துவிடக் கூடாது. மேல்ஜாதிப்பிறப்பு மாத்திரத்தில் இறுமாப்பும், கீழ்ஜாதி வெறுப்பும் கொண்டுவிட்டால் ஸ்வகர்மானுஷ்டானம் தடைபட்டு அடுத்த ஜன்மம் மானிட ஜன்மமாக ஏற்படுவதே ஸந்தேஹத்தில் வந்து விடும். இப்படியேதான் கீழ்ஜாதிப் பிறவி வாய்ந்தவன் மேல்ஜாதியானை நோக்கிப் பொறாமைகொள்வதும் பெருங்கேடு விளைவிக்கும். ஆதலால் பிறவியில் ஏற்பட்டுள்ள வைதிகஜாதி ஸ்வகர்மானுஷ்டானம் செய்து எல்லோரும் மோக்ஷம் நோக்கி ஸரிவரப் போவதற்கே ஒழிய ஒருவரை ஒருவர் இறுமாந்தோ பொறாமையுடனோ நோக்கிச் சண்டை சச்சரவு செய்து அதோகதி அடைவதற்கல்ல.

Kalamoor Veeravalli Ranganatha Sastri

களமூர் வீரவல்லி ரங்காத சாஸ்திரி

(A life-sketch)

> முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை
> இன்மை புகுத்தி விடும்.

என்ற பொய்யாமொழி, பொய்யா தென்பது பெரியோர்களுடைய சரிதைகளால் தான் தெரியும். கனியாத பழத்தைத் தடியாலடித்தாலும் பழுக்காது ; அது வெம்பிக் கெட்டுவிடும். பக்குவமாகும்படியான செயல்களைநாடி மனத்தைக் கனியச்செய்து பெரிய காரியங்களைச் செய்வதற்கு ஊக்கமும் அடங்கா மனமும் அத்யாவச்யகம். அவையிருக்குமானால் பெருமை தானாக முந்திவிடும். இது பொய்யல்ல. இவ்வாறு நடந்துவந்த களமூர் வீரவல்லி ரங்கநாத சாஸ்திரியாரது வாழ்க்கை வழி நன்கு விளக்கும்.

பால பருவம்

அவர் 1819ஷு சித்தூர்க் கருகிலிருக்கும் ஒரு சிறிய கிராமத்தில் பிறந்தவர். அவர் தந்தை ஏழையானாலும், வடமொழியில் மஹா பண்டிதர்; பரம சீலர். ஏழ்மைகுலாவ ரங்கநாதர் வளர்ந்திருப்பினும், அவர் மனத்தில் சிறு நாள் முதல் தாழ்மை குலாவியதில்லை. ஆங்கிலப்படிப்பை அவர் தந்தை

யால் அவர்க்குக் கற்பிக்க முடியா விடினும், எட்டு வயதிற்குள் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் நல்ல ஞானமூட்டி எழுதவும், படிக்கவும், பேசவும் செய்துவைத்தார். சிறுநாள்களில் சாஸ்திரியாருக்கு விளையாட்டென்றால் கொண்டாட்டம். அவர் ஏறாத மரமில்லை; குதிக்காத குளமில்லை; தாண்டாத மதிலில்லை. அவ்வாறு பத்து வயதுவரை தான் நடந்ததாக அவர் தனது பிற்காலத்தில் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்வர். நிற்க, தெருக்களில் சிறுவர்களுடன் கூடிக்குலாவிக் கூத்தாடுவதென்றால் அவர்க்கு அத்யந்த ஸந்தோஷம். துள்ளுகிற மாடு பொதி சுமக்கும் என்பதற்கு இது ஒரு அத்தாட்சி யல்லவா?

அத்ருஷ்ட ஸம்பவம்

இவ்வாறுவிளையாட்டில் மனதைச்செலுத்தியவரானாலும், வீட்டில் ஜாதி நித்யகர்மானுஷ்டானங்களிலாவது, பெற்றோர் வழிபடல் முதலிய நமது ஆரியதர்மங்களையாவது சிறிதும் கைசோரவிட்டு நடந்தவரல்லர். அவரது பெருமை நம்முள் யாவருக்கும் இருக்குமெனச் சொல்ல முடியாது.

"மகன் தந்தைக் காற்று முதவி இவன் தந்தை
என்னோற்றான் கொல்லென்னுஞ் சொல்"

என்ற பெரியார் வாக்கை அவர்போல் பன்னிரண்டு வயதில் அவர்போன்ற வயதிலிருக்கும் சிறுவர்கள் செய்வரெனச் சொல்லமுடியாது. நிலம் சாவியாகிவிட்டதால், தீர்வை கட்டாமைக்காக அக்காலத்துச் சட்டப்படி இவர் தந்தை ஸிவில் ஜெயிலில் வைக்கப்பட்டிருந்தனர். அப்போது சாஸ்திரியார்க்கு வயது பன்னிரண்டு. அவ்வாறிருக்கும் பொழுது, ஒரு நாள் அவர் தாய் அழுவதைக் கண்டதும் அதன் காரணத்தைக் கேட்டார். தனது மாமனாருடைய வருஷச்சிரார்த்தம் இன்னுஞ் சில நாட்களுள் வருவதையும் தனது கணவன் ஜெயிலில் இருப்பதையும் தன் தாய் எண்ணி மனம் நொந்ததை அறிந்ததும், சாஸ்திரியார் தன் தந்தையை விடுவித்துவர மனத்தில் தீர்மானங் கொண்டார். உடனே சித்தூரடைந்தார். அங்கு மிஸ்டர் காஸாமேஜர் என்று பெயர்கொண்ட ஜில்லா ஜட்ஜைக் கண்டு உள்ளதைச் சொல்லித் தன் தந்தையை விடுவிக்கும்படி கேட்டார். தகுந்த ஜாமீனில்லாவிடில் விடமுடியாதென்று ஜட்ஜ் சொன்னார். "ஜாமினா வேண்டும்? என்னால் என்ன கொடுக்கமுடியும்? நான் ஜெயிலில் இருக்கிறேன்; என் தந்தையைத் தயவுசெய்து அனுப்பும்" என்று ரங்கநாதர் வேண்டினார். இதைக்கேட்டதும், மிஸ்டர் காஸாமேஜரின் மனமிளகிவிட்டது; இப்படி ஒரு சிறுவனுண்டா என்றவர் வியந்து சாஸ்திரியவர் தந்தையை விடுதலைசெய்யும்படியாக உத்தரவு பிறப்பித்தார். அவ்வுத்தரவைச்சாஸ்திரியார் தானே எடுத்துப்போய் ஜெயிலில் அதிகாரியிடம் கொடுத்துத் தந்தையை மீட்டுத் தன் பெற்றோர்களுடைய அன்பிற்குப் பாத்திர ரானார்.

களமூர் வீரவல்லி ரங்கநாத சாஸ்திரி.

ஆங்கிலப் பயிற்சி

நிற்க, உத்தரவு பிறப்பித்தபோது காஸாமேஜர், சாஸ்திரியாரைஅடுத்தநாள் தன்னை வந்து காணும்படியாகச் சொல்லியிருந்தார். அவ்வாறே அவரும் வந்து கண்டார். மேஜரவர்கள் ரங்கநாதரைக் குடும்ப விஷயங்களைப்பற்றி விசாரித்து அறிந்து அவரை ஆங்கிலம் படிக்கும்படிக்குத் தூண்டித் தானே அவர்க்கு அதைக் கற்பித்தார். அதிசீக்ரத்தில் சாஸ்திரியார் அதைக் கற்பதைக் கண்டு சில மாஸமானதும் தானே நேராக இனிசொல்லிவைக்கமுடியாதென்றெண்ணி மிஸ்டர் க்ரவ்ஸ் என்னும் பாதிரியாரிடம் அனுப்பி, அவரைச் சாஸ்திரியாருக்குப்

பாரிப் படிப்பைச் சொல்லிவைக்கும்படிச் செய்தார். க்ரவ்ஸனும் அவர் மனைவியும் தமது புதிய சிஷனிடம் அன்பு பாராட்டிக் காலைப்பொழுது முழுதும் அவர்க்குப் பாடஞ்சொல்லித் தருவர். ஒருநாள் காலை சாஸ்திரியார் வந்ததும், அவர் முகத்தின் கலையைக்கண்டு பாதிரியாரின் மனைவியார் "குழந்தாய்! நீ காலை ஏதேனும் அல்ப ஆஹாரம் எடுத்துக்கொண்டாயா?" என்று கேட்டாள். ரங்கநாதர் 'இல்லை' யென்று காட்டும்படித் தலையை யசைத்தார். இதைக் கேட்டதும் அந்த அம்மாள் பொறுக்காளாகித் தனது பால்காரனைக் கூப்பிட்டுத், தினம் அவர்க்கு வந்ததும் அரைப்படி பால்கொடுக்கும்படித் திட்டம் செய்தனர். இத்தகைய அன்புக்குப் பாத்ரரான தனது பாக்கியத்தைச் சாஸ்திரியார் எக்காலத்திலும் மறந்தவரில்லை. கணித சாஸ்திரத்தில் அதிநுட்பமான புத்தி விசாலம் சாஸ்திரியார்க்கு இருப்பதைக் கண்டதும், அதில் மஹாப்ரவீணராகிய க்ரவ்ஸ் துரை, அவரை அதில் ஓங்கி விளங்கும்படிச் செய்தனர். இரண்டு வருஷங்கள் இவ்வாறு கழிந்ததும், காஸாமேஜர் அவர்கள் சாஸ்திரியாரது அபார புத்தியைக்கண்டு அவரைச் சென்னையில் படிக்கவைக்க எண்ணங்கொண்டார். முதலில், பெற்றோர் தம் பிள்ளையைப் பிரிய இணங்கவில்லை. ஆனால் மேஜர் அவர்களின் கட்டாயத்திற் குட்பட்டுத் தமது மகனைச் சென்னையில் படிக்க அனுப்பினர்.

பள்ளியில் படித்தல்

சென்னை பிஷப் காரி கிராமர் ஸ்கூலின் தலைவராகிய மிஸ்டர் கேர் என்பவருக்குத் தனது கையால் எழுதிய நிருபத்துடன் சாஸ்திரியாரை மேஜர் அவர்கள் சென்னைக்கு அனுப்புவித்தனர். அவரிடமும் ரங்கநாதர் நன்கு ஒழுகி தமது ஞானத்தை விருத்திசெய்தனர். சாஸ்திரியாரது குணவிசேஷங்களைக் கேர் துரையவர்கள் கண்டு அதிசயித்துத், தாம் எழுதிய பல புஸ்தகங்களிலும் நிருபங்களிலும் அவரைக் கொண்டாடாத இடமில்லை. அவரைத் தமது மாணாக்கனாக அவர் வைத்துக் கொள்ளும்படியான நிலைமையில் ரங்கநாதர் படிப்பிருக்கவில்லை; அவரை ஸமான நேசனாகக்கொண்டாடும்படிச்செய்துவிட்டது. சென்னையில் ரங்கநாதர் இருக்கும்போது காஸாமேஜர் அவர்கள் அவரிடம் மிகக் கவலை எடுத்து விசாரித்துக் கொண்டே யிருந்தனர்; கேர் துரைக்குச், சாஸ்திரியாருக்குவேண்டிய எவ்வகைய புத்தகங்களையும் விலையைக் கணியாது வாங்கிக் கொடுக்கச் சொன்னார்; ஆனால் அவருக்கே சொந்தமாக வாங்கியதாக வெளிக்காட்டாது அவர் படித்துத் திரும்பும்போது அவைகளை அவரிடம் சேர்ப்பிக்கும்படி எழுதினர். இவ்வாறு அவர் எழுதியது சாஸ்திரியார் புஸ்தகங்களைக் கேர் துரையாரதென்று எண்ணி ஜாக்கிரதையாக உபயோகிப்பதற்காகவே. 1839-ல் காஸாமேஜர் சென்னை ஸதர் திவானி அடலட்டில் (அப்பொழுது ஹைகோர்ட் என்ற பெயரில்லை) ஜட்ஜாகச் சென்னைக்கு மாற்றப்பட்டனர். அதே ஸமயம் கேர் துரையும் கல்கத்தாவுக்கு வேலையாகச் சென்றார். இதன்பின் மேஜரவர்க்குச் சாஸ்திரியாரைப் பிஷப்காரி க்ராமர் ஸ்கூலில் வைப்பதில் இஷ்டமில்லை. ஒரு முகாந்தரக் கடிதத்துடன் அவரைப் பழைய ஹைஸ்கூல்(தற்காலத்தியராஜாங்கக்கலாசாலை)தலைவராகிய பேடன் பவல் துரையிடம் அனுப்பினார். அவர் சாஸ்திரியாரைப் பள்ளியில் சேர்த்துக்கொண்டனர்; கொஞ்ச நாளாக அவரது அபாரபுத்தியையும், கணிதசாஸ்திர நிபுணத்வத்தையுங் கண்டார். அதுவே அவரை ரங்கநாதரைக் கீழ் வகுப்புக்களிற்குக் கணக்குப் பயிற்றுவைக்கும்படி உபயோகிக்கச் செய்ததும்! ரங்கநாதர் பாடஞ் சொல்லிய காலத்து, ராஜா ஸர் மாதவராயர் அவரிடங் கற்றமாணாக்கர்களில் ஒருவராவர். 1842-ல் ப்ரோபிஷியண்ட் பட்டம்பெற்று, மிக்கக் கீர்த்தியுடன் சாஸ்திரியார் தேறினர். அவர் ஒருவரே அவ்வருஷம் தேறியவர். பட்டம் பெற்றதும் தன்னிடம் அன்புகொண்டு ஏராளமாகச் செலவிட்ட மஹானாகிய மேஜரவர்களிடம் தனது தேர்ச்சியை உடனே வந்து தெரிவித்தனர். அவர் விரித்த கையுடன் அவரை அணைந்து அத்யந்த ஆநந்தமடைந்தனர். வித்யாதானஞ் செய்ததின் பெருமையை அவரல்லவா அனுபவித்தவர்?

உத்யோக முதற் பிரயத்தனம்

ரங்கநாத சாஸ்திரியார் தேர்ச்சியடைந்த

காலத்தில் சென்னை ஸர்வகலாசங்கம் ஏற்படும் ஸமயமாக இருந்தது; அதில் உபாத்யாயராக விளங்கவேண்டுமென்பதே அவரது கோரிக்கை. அப்போது மிஸ்டர் ஜார்ஜ் நார்ட்டன் தான் அந்தக் கலாசங்க ஏற்பாட்டுக் கூட்டத்தின் அத்யக்ஷகராக இருந்தார். அவரும், மேஜரவரும், பவல் துரையவர்களும் சாஸ்திரியாரை, அக்காலம் ஏற்படுத்தும்படியாக உத்தேசிக்கப்பட்ட இஞ்சினியரிங் காலேஜில் கணிதபோதகராகச் சிபார்சு செய்திருந்தனர். ஆனுல் மதராஸ் கவர்ன்மெண்டார் ஷை காலேஜைப்பற்றிய ஏற்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்ளாமையால் சாஸ்திரியாரது அபிஷ்டம் நிரைவேருதாயிற்று. பவல், மேஜர் இவர்களிருவருடைய பிரயத்தனமும் சாஸ்திரியாருக்கு ஹைஸ்கூலில் வேலை கொடுக்க முடியாதாயிற்று.

இதற்குள் தந்தைக்கு உடம்பு ஸரியாக இல்லாமையால் சாஸ்திரியார் சித்தூருக்குப் போகும்படியாக நேர்ந்தது. ஏதாவது ஒரு வேலை ஸம்பாதிக்க வேண்டியதென்று சாஸ்திரியார் கவலை கொண்டார்; தன் தந்தையின் வயோதிக காலத்தில் அவருடன் இருந்து அவர்க்குச் சிசுரூஷை செய்ய வேண்டுமென்பதே அவரது பெரிய எண்ணம். உடனே மேஜர் அவர்களின் உதவியால் சித்தூர் ஸப்கோர்ட்டில் அவர்க்கு ரூ. 70 சம்பளங்கொண்ட ஹெட் கிளர்க் வேலை கிடைத்தது. இங்கு அவர்க்கு ஓய்வு வேளை அதிகமாகக் கிடைத்தபடியால், காலத்தை வீணுக்காது தெலுங்கு, ஹிந்துஸ்தானி, கன்னடம், பர்ஷியன் பாஷைகளைக் கற்க ஆரம்பித்து அவற்றில் நல்ல ஞானமும் அடைந்தார். தாமிருந்த கோர்ட் தஸ்தாவேஜுகளை எல்லாம், சாஸ்திரியார் தாமே பாஷாந்தரப் படுத்துவர்; இதை ஜட்ஜிகளில் கொண்டாடாதவரில்லை.

உத்யோக ஏற்றம்

பிறக, அவர் தந்தை இறந்ததும் சாஸ்திரியார்க்குச் சித்தூரை விட்டு விட்டுச் சென்னை ஸதர் கோர்ட்டில் வேலைக்கமர பெரும் அவா உண்டாகியது. அதற் கேற்ப அப்போது அக்கோர்ட்டில் சீப் இண்டர்பிரட்டர் வேலை காலியாகவிருந்தது. அவ்வேலைக்கு வெளி விண்ணப்பக்காரர்க ளிடமிருந்து ஆளைத் தேர்ந்தெடுப்பதாக ஜட்ஜ்கள் நிச்சயித்திருந்தனர். காஸா மேஜரவர்களும் ரங்கனுதரை அதற்கு ஒரு மனுகொடுக்கும்படி எழுதியிருந்தனர். மனுதார்கள் எல்லாம் ஒரே நாளில் அழைக்கப்பட்டுப் பாஷைகளைப் பேசுந் திறமறியும் பொருட்டுப் பரீட்சிக்கப்பட்டதும், சாஸ்திரியார் தமிழ், தெலுங்கு, மராதி, கன்னடம், ஹிந்துஸ்தானி, பர்ஷியன், ஆங்கிலம் முதலிய பாஷைகளில் தேர்ச்சியோடு விளங்க, சீப் இண்டர்பிரட்டர் வேலைக்குகந்தவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டனர். இப்போதிய அல்ப சம்பளத்துடன் அக்காலத்து சீப் இண்டர்ப்ரடர்கள் விளங்கவில்லை. அப்பொழுது கமிஷன் மூலமாக அவர்க்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது; சராசரி மாதம் ரூ 2500 அல்லது ரூ 2000க்குக் குறையாமல் வரும். இவர் இங்கிலேயிலிருக்கும் போது இவரது குணுதி சயங்களை ஜட்ஜிகளெல்லோரும் கண்டு அவரிடம் மரியாதையுடன் விளங்கினர். ஒருநாள் ப்ரஞ்சிபாஷையில் பாவங்களை வெளியிடக்கூடிய இண்டர்பிரட்டர் ஒருவர் வேண்டுமென்று ஜட்ஜ் கேட்டபோது, 'பயப்படவேண்டாம்; நானே உமக்கு உதவி செய்வேன்' என்ற பதில் அவர்க்கு அதிசயத்தை யுண்டாக்கியது. மேலும் ரங்காநாதர் பேசிய ப்ரஞ்ச் பாஷையைக் கேட்டதும், ஜட்ஜிகள் ஆச்சரியத்துடன் விளங்கினுர்கள். அவர்கள் அவரிடம் கொண்டபெருமஅபிப்பிராயத்திற்கு, ஹிந்து சட்ட வ்யவஹார நுட்பவிஷயங்களைப்பற்றி இவரைக்கேளாது அவர்களெதும் செய்யார் என்பதே அத்தாட்சி. அவர்களின் உதவியால் சாஸ்திரியார் சென்னை சர்வகலா சங்கம் ஏற்பட்ட அந்தக் காலத்து ஷை சங்கத்தினங்கத்தினராக எடுக்கப்பட்டனர்.

பெருமையில் முந்தல்

1859ஷு ஸர் சார்லஸ் ட்ரவிலென் நமது ராஜதானிக் கவர்னராகச் சென்னையில்விஜயமானபோது ஜட்ஜ்களில் ஒருவராகிய ஸர் கிருஸ்டேபர் ராவின்ஸன் என்பவர் கனம் கவர்னர் அவர்களிடம் "இவ்விந்திய நாட்டின் கண் விசாலபாவத்துடன் விளங்கும்நாகரீகத்திற் சிறந்த பெரியவர் இவர்தான்" என்று முகாந்திரமாகப் பேசி ரங்காநாத சாஸ்திரியாரைத் தெரிவித்தனர். வரவரப் படிப்பின்

பெருமையால் அவர்க்கும் கவர்னருக்கும் மனப்பொருத்தம் உண்டாகிவிட்டது. இவ்வாறிருக்க, 1859-ஆம் சென்னை ஸ்மால் காஸ்கோர்ட்டில் பிரதான ஜட்ஜ்வேலை காலியாக, பலபேர் மறுத்ததையும் கவனியாது, அதில் சாஸ்திரியார் விளங்கும்படியாகச் செய்தனர். அவ்வேலையில் அவர் நடந்த விதத்தைக் கண்டு, புகழாதவரில்லை. 1863 ஆம் ஷெ வேலை சாஸ்திரியார்க்குக் காயமாக்கப்பட்டது. இப்பதவியி லிருக்கும்போது ஓய்வுகால மதிகமாக ஏற்பட்டதால் அராபிக் பாஷையைப் படிக்க ஆரம்பித்து அதில் நல்ல ஞானமுண்டாக்கிக் கொண்டனர். அவரது ஞானமும், ஒழுக்கமும், நன்னடக்கையும், அவரிடம் ஒவ்வொரு கவர்னரும் அன்பு பாராட்டும்படிச் செய்தன. பக்கிங்ஹாம் பிரபு வந்த காலத்து அவரது பாஷா ஞானத்தைக் கண்டு வியந்து ஜர்மன் பாஷையையும் கற்கும்படிச் செய்தனர்.

தேகவியோகம்

1867ஆம் சாஸ்திரியார் பச்சையப்பமுதலியார் தருமங்களின் டிரஸ்டியாகஏற்படுத்தப்பட்டனர். பத்து வருஷங்கள் கடந்த பிறகு 1877-ம்ஆம் டெல்ஹிராஜாங்கஸபை கூடிய போது இவர் வரவேற்கப்பட்டு ஒரு தங்கப் பதக்கமும், நம்பிக்கை நற்சாட்சிப்பத்திரமும் அளிக்கப்பட்டனர். 1880-ம் ஆம் அவர் வேலையை ராஜீநாமா செய்தார்.அவர் செய்த வேலையை உத்தேசித்துக் கவர்ன்மெண்டார் அவரைச் சட்ட சபையின் பொது ஜன அங்கத்தினராக நியமித்தனர். அவ் வருஷமே ஸர் ஸாலர் ஜங் பஹதூர் மாதம் ரூ 2500 சம்பளத்துடன் தனது கார்யஸ்தராகும்படி வேண்டினர். ஆனால், கடைசிக் காலத்தைப் படிப்பில் செலவிட்டு விளங்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் அதைச் சாஸ்திரியார் மறுத்தார்; தமது பௌத்ரர்களை விருத்திக்குக் கொண்டுவரவென்றும் இருக்கலாம். அக்கோரிக்கையை நிறைவேற்றுமுன் 1881ஆம் ஜூலை 5உ அவர் தேகவியோகமானார்.

சாஸ்திரியாரது பெருமை

சாஸ்திரியார் உருவில் திடகாத்ரமும் கட்டமைந்த சரீரமும் உடையவர்; வெகு கண்டிப்பான பழக்க வழக்கங்களை அப்பியாஸத்தில் கொண்டுவந்தவர். அவர்க்கு ஸ்வதேசத் தேகப்பயிற்சியில் மிக்க நம்பிக்கை யுண்டு. அதையே அவர் அப்யஸித்து, காலையில் 4-மணிமுதல் 5மணிவரையில் தவறாமல்தேகப் பயிற்சி செய்வர்; பின் குதிரை ஸவாரி செய்வர்; அவர் வீட்டிற்குத் திரும்புவதற்கு மணி 7 ஆகும்; ஸாயங்காலங்களில் வெகு தூரம் நடப்பர்—இவ்வாறவர் தேகத்தைக்கெடாது போஷித்தார். மற்றுப் படிப்பு விஷயத்திலும் ஒவ்வொரு நாளும் தவறாது ஆறு அல்லது ஏழு மணி நேரம் படிப்பார். சாகும் பொழுதும் புஸ்தக பாணியாகவே உயிரை விட்டனர். எதைப் படிப்பினும் ஸந்தேஹமறப் படிப்பதே அவர் வேலை. அவர் ஹிந்துஸ்தானி பேசுவதைக் கேட்டு மூல்விகளே மயங்குவர்; அவர் ப்ரஞ்சில் பேசிய பாஷையின் சுத்தத்தைப் பிரெஞ்சுக்காரர்களே கொண்டாடுவர்; அராபிக் பாஷையிலோ மஹா கவிகளின் வாக்கைச் சரமாரியாகக் கொட்டுவர்; மற்றுச்சொந்த பாஷையைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம். அவர்க்குத் தெரிந்த பாஷைகள் பதினைந்து: தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், மராதி, ஹிந்துஸ்தானி, பர்ஷியன், அராபிக், ஸம்ஸ்க்ருதம், லத்தீன், க்ரீக், பிரெஞ்ச், ஜெர்மன்; பதினைந்தாவதாக ஹீப்ரு பாஷையைக் கற்பதற்குள் அவர் இவ்வுலகத்தை விடவேண்டிய தாயிற்று. பல பாஷைகளின் பெருமையையும் அழகையும் அனுபவிக்க வேண்டுமென்றால் அவரிடம் சேர்வதே தகும். அவர் வாய்வரும் மொழிக ளெல்லாம் கர்ணாம்ருதமாகவே இருக்கும்.

மற்று ஆத்ம விசாரத்திலோ, அவர் தீர்ந்த அபிப்ராயத்துட னிருந்தவர்; பரம வேதாந்தி; பழக்க வழக்கங்களில் முற்றும் ஹிந்து; தனது பாவங்களைவெளியிடுவதிலோ வெகு கண்டிப்பு; ஒருவரிடமும் அடங்கும் ஸ்வபாவமே கிடையாது. எவ்வகுப்பினராயினும்அவர்க்கு ஒன்றே; வர்ண பேதமென்பதே கிடையாது. அவர் பேசும் பேச்சோ எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவே; ஒருவரைப் பற்றியும் தவறானவார்த்தை சொல்பவரல்ல. தனதுமதத்தைப்பற்றியாவது நாட்டைப்பற்

றியாவது அறியாது பிறர்யோசியாது தவருன மொழிகள் கூறினுல், அவரை லேசில்விடார். அவரைக் கண்டால் எவரும் ஸிம்ஹத்தைக் கண்டாற்போல் நடுங்குவர். ஒரு பார்ப்பணச் சிறுவனைக் கிருஸ்தவப்பாதிரி மதாந்தரப்படுத்த, அதைத் தடுத்து மீட்பிக்க அவருழைத்ததை யாரறியார்?

நடவடிக்கையில் அவரை நெருப்பென்றே சொல்லவேண்டும். டம்பமென்பதே அவரறியார், ஏத்தமேறுவர்; நீர்ப்பாய்ச்சுவர்; தோட்டமெல்லாம் செப்பனிடுவர்; ஆயினுங் கீழ்மையான க்ரியம் ஒன்றும் செய்யார். தீவட்டித் திருடர்கள் மடக்கியபோது, தான் ஒரு கோலைவைத்துச் சுழற்றி அவர்களுடன் கலந்து கோல்வாங்கி அவரை ஓட்டினர் என்பது வதந்தியாயினும் அவரது பெருமையையே வெளியிடும்.

பின்னுரை

அவர் படிப்பு விஷயத்திலும், உழைப்பு விஷயத்திலும், ஒழுக்க விஷயத்திலும், ஆத்ம விஷயத்திலும், நன்கு விளங்கியவர். மற்றுப் பூஜ்யமான நிலையிலு மிருந்தவர். பின்னும்அவரே, முதல்முதல் "ப்ரோபிஷ்யண்ட்" பட்டம்பெற்றவர்; அவரே சர்வ கலாசங்கத்தின்முதன்முதல் இந்திய அங்கத்தினர்; அவரே சென்னை ஸ்மால்காஸ் கோர்ட்டில் முதன்முதல் இந்தியப்பிரதான ஜட்ஜியாக வந்தவர்; அவரே இந்தியருள், அதுவும் இவ்விராஜ தானியில், முதன்முதல் பதினுங்கு பாஷையில் பாண்டித்யமடைந்தவர்; அவரே ஐரோப்பியராலும் நம்மவராலும் ஸிம்ஹம்போலப் பாவிக்கப்பட்டுப்பிரபலமாகப் புகழப்பட்டவர்; அவரே முயற்சியைக்கொண்டு முதன்மை பெற்றவர்; அவரைக் கடிகாரமென்று சொல்வது அக்கால வழக்கம்; அதாவது அவர் செய்யும் வேலையைக் கொண்டு மணியைச் சொல்லும்படியான அளவுடன் தனது காரியங்களை நடத்துபவரென்பதே. அத்தகைய வாழ்க்கையைப் பின்பற்றி நடப்பது எக்காலுமெவ்விடத்து மெதற்கேனும் மெவர்க்கும் போகாது! இது ஸத்யம்.

தெய்வத்தா லாகா தெனினும் முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

கடவுள்

GOD

கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில், எவற்றையுங் கண்ணெதிரிற் காட்டியபிறகே உண்டென்று ஒத்துக்கொள்ளும் இக்காலத்திற் கண்ணுற் பார்க்க முடியாத ஒருபொருளைக் குறித்துச் சொல்லுவது பொருத்தமாகாதாயினும், இது அத்தன்மைத்தான விஷயங்களுள் ஒன்ருகாமையானும், கடவுள் ஒருவர் உண்டென்பதே நமது கொள்கையாகையாலும், இங்கு அக்கடவுளைப்பற்றிச் சிறிது கூறுவோம்.

'கடவுள்' கடத்தல் என்னும் பொருளைத் தரக்கூடிய விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயராம். எனவே, ஆறறிவுடைய மாந்தர்களது மனத்தைக் கடந்தவர்—அதாவது மனத்தால் அறியப் படாதவர்—என்று எல்லோராலும் புகழ்ந் துரைக்கப்பெற்ற சர்வல்லமையுள்ள கருணை நிதியாகிய பரம்பொருள் எனப் பொருள்படும்.

இவ்விஷயத்தை, முதலிற் கடவுள் ஒருவர் உண்டென்பதை உதாரணமுகத்தாற் காட்டி விளக்கிப், பின்னர் அவரது குணங்களையுஞ் செய்கைகளையுங் கூறி, அதன்பின் அவருக்கு நாம் செலுத்தவேண்டிய கடமைகளைக் கூறி முடிப்போம்.

கடவுள் உண்டெனல்

பல்வேறு கட்டிடங்களைப் பார்த்தவர்கள் இக்கட்டிடங்களைக் கட்டிய தச்சன் ஒருவனும், பலவகைப்பட்ட ஆபரணங்களைக்கண்டோர் இவ்வாபரணங்களைச் செய்த தட்டான் ஒருவனும், பலவித ஆடைகளைக் கண்டோர் இவ்வாடைகளை நெய்தகைக்கோளன் ஒருவனும் இருந்திருக்க வேண்டுமென்று நிச்சயித்தலாலும், எழுதுபவனின்றித் தானே சித்திரம் அமையாதாகலானும், ஆட்டுபவனின்றி உயிரில்லாதபாவை தானே ஆடாதாகலானும், மீட்டுபவர் (வாசிப்பவர்) இன்றித், தானே வீணைமுதலிய வாத்தியங்கள் இனிமையான கானத்தைத் தராதாதலாலும், காற்றின் உருவம் ஒருவராலும் பார்க்க முடியாதாயினும் மர முதலியன அசைதலாற் காற்று உண்டென்று தீர்

மானித்தலாலும், நேரிற் பார்க்க முடியாவிடினும் புகையைக்கண்டு அப்புகை வரும் இடத்திற்குக் கீழே நெருப்பிருக்க வேண்டுமென ஊகித்தலாலும், நல்ல மணத்தை முகர்வதனால், பக்கத்தில் அம்மணம் வீசும் நல்ல மணமுடைய புஷ்பங்களிருக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தலாலும், இவ்வண்டங்களைக் காணும் நமக்கு இவ்வண்டங்களைச் சிருஷ்டித்தவரும் சராசரங்களை ஆட்டிவைப்பவருமாகிய கடவுள் ஒருவர் இருக்கவேண்டு மென்பது நன்கு விளங்குகின்றதல்லவா?

நிற்க, இவ்வண்ட முதலியன இயற்கைப் பொருள்; இவைகள் இருப்பதுகொண்டு மட்டில் இவற்றிற்காதாரமான கடவுள் ஒருவர் இருக்கவேண்டுவது அவசியமா என்று, சூரியனிடம் ஒளியில்லை என்று சொல்லுபவர் போலவும், எதிரிலே கிடக்குங் கை தவறிய பொருளைப் பார்க்கத்தெரியாது துன்பத்தை அனுபவிப்பவர் போலவும், கேட்குஞ் சிலருக்கு நாம் சமாதானஞ் சொல்ல வேண்டிய தவசியமாயினும், மேகமின்றி மழையும், நிலமின்றி விளைவும், பசுவின்றிக் கன்றும், நெருப்பின்றி ஒளியும், அரசனின்றிக் காவலும், தாயின்றிப் பிள்ளையும் இல்லையென்பதுபோலக் கடவுளின்றி இவ்வுலகமில்லை என்பது நமக்கு நிச்சயமாகையாலும், மரத்திலேறியவன் அவ்விடத்திலே, தான் நிற்பதற்கு ஆதாரமாகப் பற்றிய கொம்பை விட்டுவிடுவனென்பதும், தன் தாயை மலடியென்று சொல்லுவதும், பயிர்களைப் பூமியில்லாதனவென்று சொல்லுவதும் எவ்விதம் பொருந்தாவோ, அவ்விதமே அன்னார் கூறும் கூற்றும் பொருந்தாதென்றும், அவ்விதஞ் சொல்லுபவர்தான் இவ்வுலகிலே பிரத்தியட்சத்தில் இருந்தும் இராதவரென்றுங் கூறி மறுக்க.

இனி அக்கடவுளது குணங்களைப்பற்றிக் கூறுவாம். அற்பவித்தையைக் கற்றுச் செப்படி வித்தைகளைச் செய்து நம்மை மயக்கிச் சிறுகல்லை ஒரு நொடிப்பொழுது ஆகாயத்தே ஒரு மனிதன் நிறுத்துவானாயின், நாம் அம்மனிதனை எவ்வளவோ உயர்ந்தவனென்று புகழ்கின்றோம். இப்படியிருக்கக் கடவுளோ ஆகாயத்தை எவ்வித ஆதாரமுமின்றி மேலே நிறுத்தியிருக்கிறார், எவ்வித பாத்திரமுமின்றித் தண்ணீரை நிறைத்துவைத்தல் போல மேகங்களை ஆகாயத்திலே நிறுத்திப் பூவுலகிற்குதவியிருக்கிறார். காற்றைப் பிடித்துக் கரகத்துள்ளடைத்தல் போல ஒன்பது துவாரத்தையுடைய சரீரத்துட் பிராணவாயுவை அடக்கியிருக்கிறார். குளிர் முதலியவற்றால் உடலுக்கு ஏதேனும் தொந்தரவு நேரிடில், மனிதர்கள் போர்வை முதலியவற்றாற் காத்துக்கொள்ளச் சக்தியுடையவர்களென்பது கருதி மெல்லிய தோலையும், விலங்குகளுக்குக் காத்துக்கொள்ள வேறு வழியில்லாததால் அழுத்தமான மயிரடர்ந்த தோலையுங் கொடுத்திருக்கிறார். மனிதர்கள் தங்கள் எதிரிகளிடமிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள ஆயுதங்களை வைத்துக்கொள்ளலாம்; விலங்குகளால் முடியாது. இது கருதியே, அவைகளுக்குக் கொம்பு, நகம், பல் முதலிய உறுப்புகளைக் கூர்மையாயும், பலமுடையனவாயும் அமைத்திருக்கிறார். இன்னும் இவை போன்ற எத்தனையோ பேருபகாரங்களைச் செய்திருக்கிறதுடன், எவ்விதம் தான் விழுந்த நிலங்களுக்கேற்றவாறு தண்ணீர் தன் குணத்தில் மாறுபாடடைகிறதோ அவ்விதமே கடவுளும், சீவகோடிகளது பக்குவாபக்குவங்களுக்கேற்ப ஒவ்வொருவருடைய மனத்திலுமிருந்து, பொன் எவ்விதம் தன்னை வைத்திருப்பவனிட மிருந்து ஒருவித பிரயோசனத்தையுமெதிர்பாராதுதான் மாத்திரம் அவனுக்குப் பிரயோசனப்பட்டு வருகிறதோ அதுபோல அவ்வப்பொழுது வேண்டுவனவற்றையுஞ் செய்து வருகிறார்.

கடமையோவெனில், “எந்நன்றிகொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை, செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு” என்ற வாக்கியத்தை உணர்ந்த நாம், புல், மரம் முதலியஓரறிவுயிர்களும், விலங்கு முதலிய ஐயறிவுயிர்களும் தம்மைப் பயிர் செய்தவர்களுக்கும் வளர்த்தவர்களுக்கும் முறையே பலன்களாலும் இட்ட வேலைகளைச் செய்தலாலும் உதவுகின்றன. இவற்றை அறிந்துங்கூட எவ்விதம் நாம் அப்பேருபகாரியாகிய கடவுளுக்குப் பிரதி உபகாரஞ் செய்யாமலிருக்கக் கூடும்?.

ஆகையால், கரும்பு தின்னக் கைக்கூலி கருதல்போலச் சஞ்சீவியுண்ணத் தாமதி

யாது, சிந்தா குலந்தீர்க்குஞ் செல்வம் போன்றவனும், எல்லா நலங்களையுந் தந்தாளுங்கற்பகம் போன்றவனும், தொடர்ந்த அன்பர்க்குரியவனும், அன்பிலார்க் கரியவனும், தொண்டரென்னும் பயிரைத் தழைக்கச் செய்யும் மேகம் போன்றவனும், அத்தொண்டர்களது உள்ளத்தாமரையை மலரச் செய்யுஞ் சூரியன் போன்றவனும், மும்மலங்களை வேரறுக்குஞ் சண்டமாருதம் போன்றவனும், பாவமாகிய நெருப்பை அவிக்குந் தண்ணீர் போன்றவனும், தீயோரைச் சுடும் நெருப்புப் போன்றவனும், நல்லோருக்கு நிழல் போன்றவனும் ஆகிய பரம்பொருளாகிய கடவுளை ஆசையுடன் நித்த நித்தம் மனமொழி மெய்களால் நினைத்துத் துதித்து வணங்கி வழிபட்டுத் தீமையை யகற்றி நன்மையை யடைந்து சுகமாக வாழ்வோமாக.

"வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சார்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில"

—திருவள்ளுவர்.

வேங்கடராமையர்.

English History

ஆங்கிலர் சரித்திரம்

ஜூலியஸ் ஸீஸரும், ரோமர்களும்

JULIUS CAESAR AND THE ROMANS

இடாலி தேசத்தின் முக்யப் பட்டணத்திற்கு ரோம் என்று பெயர். இந்த ஊரிலிருப்பவர்கள் புத்தியிலும், பலத்திலும் சிறந்தவர்கள். அதனால் இடாலி தேச முழுவதையும் ஜயித்துத் தாங்களே ஆண்டார்கள். பிறகு ப்ரான்ஸ், ஸ்பெயின் முதலிய தேசங்களையும் ஜயித்தார்கள்.

ப்ரான்ஸ் தேசத்திற்கு அக்காலத்தில் கால் என்று பெயர். இந்தக் கால் தேசத்தாருக்கு இங்கிலாந்திலுள்ள ப்ரித்தானியர்கள் உறவினர்கள். ரோம் நகரத்து வீரர்களிற் சிறந்தவனான ஜூலியஸ் ஸீஸர் என்பவன் கால் தேசத்தை எதிர்த்து,ஜயித்தான். தம் உறவினர்களுக்கு ப்ரிடனிலுள்ள ஜனங்களும் உதவிசெய்ய வந்தனர். இதனால் காலை ஜயித்த பிறகு, இங்கிலாந்தின் மீதும் ஸீஸர் படையெடுத்தான். முதலில் அவன் ஜயிக்கவில்லை. அடுத்த வருஷம் அவன் மறுபடியும் வந்து, ப்ரித்தானியர்களைத் தோற்கடித்துத் தன் தேசத்தாருக்குக் கப்பம் கட்டும்படிச்செய்தான். ஸீஸர், தான் இங்கிலாந்தில் கண்டவைகளைப்பற்றிதன் குறிப்பில் எழுதியிருக்கிறார். அதுதான் இங்கிலாந்தைப்பற்றிய முதல் சரித்ரமாகும். இந்தப் புத்தகத்தில் தாம் கண்ட ப்ரிடன்களின் குணகுணங்களையும் அவர்களுடைய ஆட்சி முறைமைகளைப் பற்றியும் எழுதியிருக்கிறார். இப்புஸ்தகத்தினால்தான், அக்காலத்து ப்ரிடன் ஜாதியார்களைப்பற்றிக் கொஞ்சமாவது நாம் அறிகிறோம்.

ஜூலியஸ் ஸீஸர்

ஸீஸருக்குப் பிறகு பல ஸேனாதிபதிகள் பெருத்த சேனைகளுடன் வந்து இங்கிலாந்தை ஜயித்தனர். ஸ்காத்லாந்தின் கீழ்ப்பாகம்

வரைக்கும் ரோமரின் ராஜ்யம் பரவியது. இப்புதிய ராஜ்யத்தைக் காண ரோமசக்ரவர்த்திகள் சிலரும் வந்தனர். இந்த ராஜ்யமானது ஸ்காத்லாந்திலிருந்த பிக்ட் ஜாதியார்களாலும், அயர்லாந்து தீவிலுள்ள ஸ்காட் ஜாதி

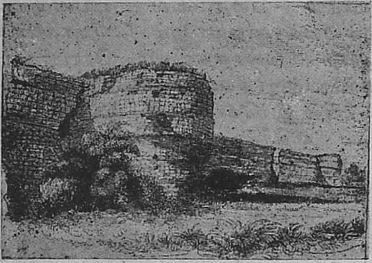

இலமான ரோமன் மதில்கள்

யாராலும் எதிர்க்கப்பட்டு வந்தது. இவர்கள் பலமுறை ரோமப்ரிடன்மீது படையெடுத்துச் சூறையாடினர். இவர்களைத் தடுக்கும்படி மதில்கள் ஸ்காத்லாந்தின் கீழ்ப்பாகத்தில் இருமுறை கட்டப்பட்டன. இப்பொழுதும் அவைகளின் இடிந்த சில பாகங்கள் காணப்படுகின்றன.

வீரமுள்ள ப்ரிடன் ராணி

ரோமர்கள் ப்ரிடனைப் பிடித்த போது, தாம் வென்றவர்களை மிகவும் தயவாய் நடத்தின போதிலும், அவர்களில் சிலர் மிகவும் குரூரமாக ப்ரித்தானியர்களை நடத்தினர்கள். இதனால் ப்ரித்தானியர்கள் பல முறை கலகஞ் செய்தனர். ரோமர்கள் கடைசியில் வெற்றியடைந்த போதிலும், இம்மாதிரி கலகங்களில் இருதிறத்தாரிலும், பலர் இறந்தார்கள். ஒரு தேசத்தை ஆள்பவர்கள் தம் கீழிருப்பவர்களை அன்புடன் நடத்த வேண்டுமென்பதையும் மேற்கூறிய கலகங்கள் காட்டின.

ப்ரித்தானியர்கள் பல ஜாதிகளாகவும் பிரிவுகளாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்களின் ஒரு பிரிவிற்கு ஐஸீனி என்று பெயர். (நாம் கூறும் காலத்தில் பிரித்தானிய அரசர்கள் ரோமருக்குக் கப்பம் கட்டி வந்தனர்). இவர்களது அரசன் தன் சொத்துக்களில் பாதி ரோமர்களுக்கும், மிகுதி தன் மனைவி மக்களுக்கும் உயிலெழுதி வைத்து இறந்தான். ஆசைமிகுந்த ரோமர்கள் தமக்கும் அவன் சொத்தில் பாகமிருப்பதால், தன் மக்களுக்கும் மனைவிக்கும் அவர்கள் ஒத்தாசையாயிருப்பார்களென்றே அவன் அப்படிச் செய்தது.

ஆனால் அவனிறந்த பிறகோ, இறந்த அரசனின் சொத்துமுழுவதையும் அபகரித்ததோடு ரோமர்கள் அவன் மனைவி போடிஸீயாவையும், மக்களையும் மிகவும் வருத்தி மானபங்கம் செய்தனர்.

ராணி போடிஸீயாவினால் இக்குரூர நடத்தையைப் பொறுக்க முடியவில்லை. துக்கமும் கோபமும் நிறைந்து, அவள் தன் ப்ரஜைகளை அழைத்து ரோமர்களோடு யுத்தஞ் செய்யத்தூண்டினாள். "ரோமர்களுக்கு அடங்கிநடப்பதால் உங்களுக்கு என்ன கிடைக்கிறது? அவமதிப்பும், அவமானமுமே. ஸுகமாய் வாழ ஒருவருக்குக் கீழடங்கியிருந்து காலங் கழிப்பதைக் காட்டிலும் ஸ்வயேச்சையாக இருக்க முயன்று, அதற்காக உயிரைக் கொடுப்பதே மேலாகும். உங்கள் அரசனின் மனைவியாகிய நானும், என் புத்திரிகளும் அடைந்த அவமானங்களைப் பற்றி நினைத்தாலே மனம் கடுங்குகின்றது; வாய் கூசுகின்றது. உங்கள் ராணிக்கு நடந்த அவமரியாதைகளுக்குப் பழிவாங்குவது உங்கள் கடமையேயாகும்" என்று மேலும் கூறினாள். இதைக் கேட்ட ஐஸீனி ஜாதியாருக்குக் கோபம் மூண்டது. கத்தியுருவின கையுடையவர்களாய், "த்ரோஹம் செய்த பாவிகளைப் பழிவாங்குவோம்" என்று சபதம் செய்தனர். ஸமயமும் ஒத்ததாயிருந்தது. மோனா என்னும் தீவிலுள்ள துருவிதர் என்னும் ப்ரித்தானிய குருக்களை எதிர்க்க ரோம ஸேனாதிபதி மேற்கே தன் ஸேனையுடன் சென்றிருந்தான். பிரித்தானியர்கள் உடனே ஒன்று கூடிப் புறப்பட்டு அருகில் இருந்த ரோம ஸேனையின் இருப்பிடத்தை எதிர்த்தார்கள். அவ்விடத்தில் இருந்தவர்கள் வயது சென்றவர்கள். ப்ரித்தானியர் அவர்களைத் தோற்கடித்து, அங்கிருந்த ஆண், பெண், குழந்தை ஆகிய ரோமர்களையெல்லாம் சங்காரம் செய்தனர். ரோமர்க

னுடைய அதிகாரம் சிலகாலம் இல்லை யென்றே சொல்லலாம். இதைக்கேட்ட ரோமஸேனுபதி மோனுவிலிருந்து திரும்பி வந்தான். வரும்பொழுது அங்கங்கிருந்த சிறு ரோமப் படைகளையும் சேர்த்துவர, 10,000 வீரர்கள் கூடிய ஸேனையாயிற்று. இவனை 20,000 ப்ரித்தானியர் எதிர்க்கத் தயாராயிருந்தனர். ஆனுல் ரோமர்கள் மிகுந்த பல சாலிகள்; யுத்தப் பயிற்சியும், கொண்ட காரியத்தை முடிக்கும் வன்மையு முள்ளவர்கள். ப்ரித்தானியர்களோ தொகையில் அதிகமான போதிலும் யுத்தப் பயிற்சியும் ஒற்றுமையும் போதாதவர்கள். ப்ரித்தானியர்களில் சில வீரர் மிகுந்த வேகமாய்ச் செல்லும் ரதங்களின்மீது நின்று சண்டை செய்வது வழக்கம். இந்த ரதங்களின் இருசுகளில் அரிவாளைப் போன்ற கூர்மையான வாள் பதிக்கப்பட்டிருக்கும். வண்டி வேகமாகப் போகும்பொழுது ரதத்தின் அருகே வருபவர்கள் துண்டு துண்டாக வெட்டப்படுவார்கள். இம்மாதிரியான ரதமொன்றில் ஏறிக்கொண்டு போடிஸியா யுத்தஞ் செய்தாள்.

ஆனுல் ப்ரித்தானியர் தோல்வியடைந்தனர். ரோமர்கள் கையில் அகப்படுவதை விட இறத்தலே சிறந்ததென்று போடிஸீயாவிற்குத் தோன்றியது. அதனுல் அவள் தானும் விஷமுண்டு தன் புத்ரிகளுக்கும் விஷங்கொடுத்து இறந்தாள் என்று அவளைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது.

போடிஸியா இறந்தபோதிலும், அவள் மரணம் வீணுகப் போகவில்லை. பலாத்காரத்தினுல் மாத்திரம் செலுத்தப்படும் அதிகாரம் நெடுங்காலம் நிற்காது என்பதை இது நன்கு காட்டிற்று. இறற்குப் பிறகு ரோம ப்ரதிநிதிகள் ப்ரித்தானியர்களை மரியாதையுடனும் அன்புடனும் நடத்திவந்தார்கள்.

ரோம ராஜ்யத்தின் சீர்குலைவு

ரோமர்களுடைய ப்ரித்தானிய ராஜ்யம் கி. பி. 450 வருஷம்முதல் சீர்குலைய ஆரம்பித்தது. இடாலிக்கு வடக்கே ஜர்மன் ஜாதியார்கள் குடி இருந்தனர். அவர்களில் ஒரு ஜாதியாராகிய கோத் என்பவர்கள் இந்தக் காலத்தில் மிகுந்த பல முள்ளவர்களாய் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு நாகரீகமென்பது கிடையாது; நரபலி கொடுப்பது அந்த ஜாதியார்களுடைய கொடிய வழக்கம். இவர்கள் ரோமர்களின் ராஜ்யத்தின் மேல் பலமுறை படையெடுத்து அநேகர்களைக் கொன்றனர். இவர்களை யடக்க ரோமர்கள் பலதடவை முயன்ருர்கள். ஆனுல் பலக்குறைவாலும், நெடுநாளாக யுத்தப்பயிற்சியில்லாததாலும், ரோமர்களால் இந்தக்கோத்ஜாதியாரைஜயிக்கமுடியவில்லை. கடைசியில் இக்கோதர்கள் இடாலி தேசத்தையே எதிர்க்க ஆரம்பித்தார்கள். இதனுல் தங்களுடைய சொந்த தேசத்தைக்காப்பாற்ற மற்ற தேசத்திலுள்ள யுத்த வீரர்களையும் இடாலிக்கு ரோமர் அழைத்தனர். இங்கிலாந்திலுள்ள போர்வீரர்களும் போய் விடப் பிரித்தானிய நாட்டின்மீது உடனே வேறு ஜாதியாகள் படையெடுத்தனர். ப்ரிடன்களால்ரோமர்கள் இங்கிலாந்திற்குவந்த பிறகு யுத்தப் பயிற்சியில்லாத இவர்களை எதிர்க்க முடியவில்லை. தம்மைத் தற்காத்துக் கொள்ளமுடியாதவர்கள் பிறரை யன்ருே தமக்கு உதவியாக அழைக்கவேண்டியிருக்கின்றது? அதனுல் டேன்மார்க் முதலிய தேசங்களிலிருந்த ஜாதியார்களை அழைத்தார்கள். ஹெங்கிஸ்ட், ஹார்ஸா என்று இந்த ஜாதியாரின் தலைவர்களுக்குப் பெயர். இப்புதிய ஜாதியார்கள் பிக்டுகளையும், ஸ்காட்டுகளையும், துரத்தி யடித்தார்கள். ஆனுல், உடனே காரியம் முடிந்ததும் தம் தேசத்திற்குத் திரும்பிப் போகவில்லை. இங்கிலாந்து டேன்மார்க்கைவிடச் செழிப்பாகவும் ஆரோக்யமாகவும் இருந்தது. அதனுல் எல்லாரும் இங்கிலாந்திலேயே இருக்க ஆசைப்பட்டார்கள். தங்களை அழைத்தவர்களையே ஜயித்து, அவர்களை அடிமைகளாக்கியும், கொன்றும் நாட்டை அடைந்தார்கள். ப்ரித்தானியர்களில் சிலர் மேற்கே கார்ன்வால் என்னுமிடத்திற்கும், வேல்ஸிற்கும், கம்பர்லாந்து என்னுமிடத்திற்கும் சென்றுவிட்டார்கள். ரோமருடைய ராஜ்யமும் பாழாகப் போயிற்று.

ரோமர்கள் செய்த நன்மைகள்

ரோமர்கள் இங்கிலாந்தில் பல நல்ல மாறுதல்கள் உண்டாக்கினுர்கள். அவர்கள் காடு

களை வெட்டித் தங்களுக்குப் பெரிய அரண்மனைகளும் கோட்டைகளும் கட்டிக் கொண்டார்கள். இவ்விடங்களில் இருந்துகொண்டு சுற்றிலுமுள்ள நிலங்களைப் பயிரிட்டு வந்தனர். சுதேசிகளாகிய ப்ரித்தானியர் தங்கள் அதிகாரிகளுக்குச் சேவகம் செய்துவந்தனர். பயிர்த்தொழில் மிகவும் சிறந்து, தான்யம் நிரம்ப விளைந்ததால், இங்கிலாந்திற்கு உத்தரதான்யக் களஞ்சியம் என்னும் பெயர் வந்தது. முக்யமாக ரோம ராஜ்யத்தின் மற்ற தேசங்களில் சண்டை செய்யும் வீரர்களுக்கு இங்கிருந்தே கோதுமை அனுப்பப்பட்டது. இங்கிலாந்தில் நிகழும் கலகங்களை அடக்கவும் வேறு தேசங்களிலிருந்து படையெடுப்பவர்களை எதிர்த்துத் துரத்தவும், சேனை வீரர்கள் முக்யமான இடங்களில் வைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து வேறொரு இடத்திற்குப் போவது சுலபமாகும்படிப் பாதைகள் இங்கிலாந்தின் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு ஏற்படுத்தப் பட்டன. இவை வியாபாரம் பரவுவதற்கும், பிரயாணம் செய்வதற்கும் வசதிகளாயிருந்தன. திருடர்களும் கொள்ளை அடிப்பவர்களும் தண்டிக்கப்பட்டார்கள்.

ரோமர்கள், நீதி சாஸ்திரத்தில் நிபுணர்கள். அவர்கள் ஏற்படுத்தின விதிகளும் நியாய விசாரணை வழிகளும் இக்காலத்திலும் அநேகமாக உபயோகமாகின்றன. அவர்கள் ஜயித்த ராஜ்யங்களில் தங்களுடைய முறைமைகளையும் கொண்டுவந்தனர். இங்கிலாந்திலும் இம்முறைகள் வெகுகாலம் கையாளப்பட்டு வந்தன. இங்கிலாந்தில் உள்ள தாவர வர்க்கங்களான தகரம், இரும்பு, நிலக்கரி முதலியவைகளும் தோண்டி எடுக்கப்பட்டன. பிரான்ஸ், இடாலி முதலிய தேசங்களோடு வ்யாபாரமும் அதிகரித்தது. கிறிஸ்தவ மதமும் ரோமப்பாதிரிகளால் இங்கிலாந்திற்கு முதலில் கொண்டுவரப்பட்டது. பிரித்தானியர்களில் பலர் கிறிஸ்தவர்களானார்கள். காடு அடர்ந்த ஒரு தேசத்தில் நாகரீகமற்ற ஜாதியாருக்கு மாறுகப் பாதைகளும் செழிப்பான நிலங்களும், நீதியும், நாகரீகமும், வ்யாபாரமும், தேர்ச்சியுமுள்ள ஜாதியாருமிருக்க ரோமர்கள் காலத்தில் நாம் காண்கிறோம்.

செஞ்சிக் கோட்டை

FORTRESS OF GINJEE

தென்னிந்தியாவிலுள்ள சரித்ர சம்பந்தமான இடங்களுள் பேர்போனதும், அழகிய கோட்டை தளவாடங்களுமுள்ளதும், குழந்தைகள் முதல் எல்லா வயது ஜனங்களும் கேள்வியுற்றதும், திரச்செயலுக்குப் பிரதான ஸ்தலமுமானது செஞ்சிக்கோட்டை. இது திண்டிவனத்திற்கு மேற்கே 16 மைல் தூரத்திலுள்ளது.

ஐரோப்பிய ஆதிவர்த்தகஸ்தலமானசென்னைக்கும், புதுவைக்கும் துருக்க நவாப்புக்கு இடமான ஆற்காட்டுக்கும் மத்தியிலுள்ளது. 6 மைல் தூரத்துக்கிப்பாலேயே வானத்தை யோங்கி யளாவும் மலைச்சிகரக் கோட்டை தென்பட, இப்படி அணுகமுடியாத மலையுச்சியில் எவ்விதம் தளவாடங்கள் கட்டப்பட்டனவென்பதுஆச்சர்யத்தை யுண்டுபண்ணும். ஆதிகாலந் தொடங்கி சரித்ர சம்பந்தமான இவ்விடம், மூன்று முக்ய மலைத் தளவாடங்களுள்ளது. வடக்கே கிருஷ்ணகிரி என்னும் கச்சேரிமலையும், தெற்கே சந்திரியன் துர்க்கம் என்னும் சிப்பாய்கள் வாஸஸ்தலமும் உள்ள மலையும், மேற்கே எல்லாவற்றிலும் உயரமுள்ள ராஜகிரி என்னும் மலையும் முக்கோண வடிவமாய் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. இச் செஞ்சிக்கோட்டையில் இம்மலைகள் பெரும்பாறைகளால் அடுக்கப்பட்டுள்ளதாகையால் உயரே ஏறுவது ப்ரயாசை. இம்மலைமேல் வரிசை வரிசையாகச் சுவர்கள் சூழப்பட்டு அவற்றில் பீரங்கி மேடையும் துப்பாக்கிகள் வைத்தடிக்க த்வாரங்களும், மனிதர் உள்ளேசெல்ல வலுவான வாசற் கதவுகளும் உள்ளன. இம்மூன்று மலைகளும் 60 அடி அகலமுள்ள கனமான மதில்களால் அடைபட்டிருப்பதுடன் அம்மதில்களுக்கு வெளியே 80 அடி அகலமுள்ள அகழி சூழ்ந்திருக்கிறது. இவ்விதம் அடைக்கப்பட்ட முக்கோண வடிவக் கோட்டை மூன்றுமைல் சுற்றளவுள்ளது—இது தான் கீழ்க் கோட்டை.

இதன் மூன்று கோணங்களிலுமுள்ள மலைகள் மூன்று மலைக்கோட்டைகள் கீழ்க்

கோட்டைபோக இரண்டு வாசல்களுண்டு. ஒன்றுக்குப் புதுவை வாசல் என்றும், மற்றொன்றுக்கு வேலூர் வாசல் என்றும் பெயர். ராஜகிரிதான் ராஜனது வாஸஸ்தலம். கிருஷ்ணகிரி, கச்சேரி செய்தவிடம். இது தவிர சக்கிலி துர்க்கம் ஒன்று உண்டு. ராஜகிரியின் உச்சி சமுத்திர மட்டத்துக்கு மேல் 968 அடி உள்ளது; பக்கத்திலுள்ள ஊர்க்குமேலே 800 அடி உயரமுள்ளது; மற்ற இரண்டு சிகரங்களுக்குமேல் 400 அடி உயரத்திலுள்ளது. இம்மலை முழுவதும் பெரும்பாறைகள் இயற்கையாய் அடுக்கியிருப்பதால் ஏறுவது அசாத்தியம். இம்மலை பாதியுயரத்தில் ஒரே பாறை. இப்பாறையின்மேல் 400 அடி உயரத்தில்தான் ராஜகிரி கட்டப்பட்டிருக்கிறது. வரிசை வரிசையாக 25 அடி உயரமுள்ள மதில்கள் கட்டப்பட்டிருப்பதால் இதில் ஏறுவது அசாத்தியம். இவ்விதம் இயற்றப்பட்டிருக்கும் வழியே போனால், ராஜகிரியில் ஏறுவதற்கு முன்னமே 24 அடி அகலமுள்ள ஒரு பெரிய பாறைப் பிளவு இருக்கிறது. இதைத் தாண்டுவது ப்ரயாசை. ஆனால் முற்காலத்தில் ஒரு சிறு தூக்குப்பாலம் போடப்பட்டிருந்தது. இதன்கீழ் 200 அடி பள்ளமுள்ள பாறைப்பிளவு பயங்கரமாயிருக்கும். இந்தப் பிளவு தாண்டினால்தான் ராஜகிரியில் சேரலாம். இந்தப் பக்கத்தில் ராஜகிரிக்கு வலுத்த கதவுள்ள வாசல் உண்டு. இந்த விடத்தில் 10 பேர் நின்றுகொண்டாலும் 1000 பேரைத் தாக்கலாம். இப்பொழுது இவ்விடத்தில் மரப்பாலம் ஒன்று போட்டிருக்கிறார்கள். இதன் உச்சியில் ஏறிப்பார்த்தால் 26 மைலுக்கப்பாலுள்ள திருவண்ணாமலையும், இதன் மேல்புறத்தில் அடர்ந்த பசுமையான ரிஸர்வுகாடும் மனதை ரம்யப்படுத்துகின்றன. பாறைகளின் பக்கங்களில் தேன்கூடுகள் விசேஷம். இவ்விதம் அமைக்கப்பட்ட கோட்டையின் சரித்ரத்தைச் சிறிது கூறுவோம்.

பழையகாலத்தில் இக்கோட்டையின் சரித்திரம் ஒன்றும் வெளிவரவில்லை. 16-ம் நூற்றூண்டில் விஜயநகரராஜ்யம் செழித்த காலத்தில் இக்கோட்டை அந்த ராஜ்யத்தின் நாயகர்களுக்குச் சரியான வாஸஸ்தலம் என்றெண்ணி இதை ராஜதானியாக்கிக் கொண்டார்கள். இதன் பிறகு விஜயநகர ராஜ்யம் சீர் குலைந்ததும், இந்நாயகர்கள் தனித்தனி ராஜாவாய்விட்டார்கள். இவ்விஜயநகரராஜாக்கள்தான் இவ்விதம் கோட்டை கட்டியிருப்பார்களென்று நாம் எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் செஞ்சிராஜ்யம் ப்ரத்யேகமானதும், விஜயநகர ராஜ்யத்தை நாசஞ்செய்த கோல்கொண்டா ஸுல்தான் இதைப்பிடிக்க முயன்றான். அக்காலத்து மதுரைக் கதிபதியான திருமலை நாய்க்கன், தனது நண்பனுக்குதவிசெய்ய எண்ணி, கோல்கொண்டாவின் பகைவனான பீஜபூர் சுல்தான் உதவியையடைந்தான். ஆனால் பீஜபூரிலிருந்து அனுப்பிய ஸைன்யங்கள் தங்கள் மதஸ்தர்களான கோல்கொண்டா துலுக்கர்களுடன் சேர்ந்து தாங்கள் காப்பாற்றவந்த கோட்டையைப் பிடித்துக்கொண்டனர். 1644-ம் வருடம் இதிலுள்ள பெரும்செல்வத்தை பீஜபூரார் கொள்ளையடித்தார்கள். 1677-ல் இக்கோட்டை சிவாஜீ மகாராஜாவால் பீஜபூர் கவர்னரான அம்பர்கானிடமிருந்து தந்திரமாகப் பிடிக்கப்பட்டது. பீஜபூர் துலுக்கர்கள் இக்கோட்டையை வைத்திருந்த காலத்தில் இன்னும் வலுவாக கட்டப்பட்டதென்று சில பாரசீகச் சிலாசாசனங்களினால் விளங்குகிறது.

அவுரங்கசீபு பீஜபூர் கோலகொண்டாவைக் கைப்பற்றிய பிறகு மகாராஷ்ட்ர ராஜ்யத்தில் ஸிவாஜீயின் மகன் ராம்ராஜி இச்செஞ்சிக்கோட்டையில் ஒளித்துக் கொண்டான். அதன்மேல் மகாராஷ்ட்ர அதிகாரத்தை நசுக்கச்செய்து, தான் ஜயிக்கும் ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றிகொள்ளத் தகுதியான இடமான இச்செஞ்சிக்கோட்டையைக் கைப்பற்றவேண்டுமென்று அவுரங்கஸீப் பிரயத்தினம் பண்ணி, ஸுல்பிகர்கான் என்னும் தனது சைன்யத் தலைவனை அனுப்பினான். ஆனால் இந்த சுல்பிகர்கான், தனக்குத் தானே இதைக் கைப்பற்றி ராஜ்யபரிபாலனஞ்செய்ய எண்ணங் கொண்டானகையால் உண்மையாக முயற்சியெடுத்து இக்கோட்டையைக்கைப்பற்றாமல் காலதாமதம் செய்துவந்தான். மேலும், வயதான அவுரங்கசீப் இறந்ததும், தனது மனோபாவத்தை நிறைவேற்றக் காத்துக்கொண் டிருந்தான்.

இந்தச் சமாசாரத்தை அவுரங்கசீபு ரகஸ்ய ஒற்றர்களால் அறிந்து, ஸல்பிகர்கானை அவமானத்திற் குட்படுத்த எண்ணிய விஷயத்தைத்தனது நண்பர்களால் ஸல்பிகர்கான் அறிந்து, உடனே கோட்டையைப் பிடித்து விட்டான். ராம்ராஜ் வேலூருக்கு ஓடிவிட்டான். செஞ்சியில் ராஜபுத்ரகவர்னர் சுருப்சிங் என்ற ஒருவனைச் சுல்பிகர்கான் நியமித்தான். இந்தச் சுருப்சிங் மகன், டேஜீசிங். இவன் ஆர்காட் நவாபின்கீழ்க் கப்பங்கட்ட சம்மதிக்காமையால் ஆர்க்காட் நவாப் ஸாடல்லாகான், செஞ்சிக்கோட்டையை 1713 ௵த்தில் முற்றுகை போட்டான். இம்முற்றுகையின் சரித்ரம் தான் தென்னிந்தியா முழுவதும் ராஜா தேசிங்கு கதை என்று தெரிகிறது. 1713ம்௵த்திலிருந்து 1750௵ வரையில், கோட்டை துருக்கர் கையிலிருந்தது. பிறகு ப்ரெஞ்ச் ஜனரல் புஸி இதைப் பிடித்துக் கொண்டான்.

1752௵ மேஜர் லாரென்ஸ் என்னும் இங்கிலீஷ் ஜனரல் இதைப் பிரஞ்சுக்காரர் கையினின்றும் பிடிக்க மேஜர் கினியர் என்பவனை அனுப்ப, அவர் அவருடைய சேனையுடன் விக்ரவாண்டியில் முறியடிக்கப்பட்டதால், 1762௵வரையில் செஞ்சிக்கோட்டை ப்ரெஞ்சுக்காரர் வசமிருந்தது. இங்கிலீஷ்காரர்வசம் கர்னல் ஸ்மீத் என்பவரால் பிடித்து ஒப்புவிக்கப்பட்டது. பிறகு 1780-ம்௵ ஐதர் ஆலியால் இக்கோட்டை பிடிக்கப்பட்டது. பிறகு 1803-ம்௵ இங்கிலீஷ்காரர் கைக்கு வந்ததும் அக்காலத்துக் கவர்னர் இக்கோட்டையை இடித்தெறிய வேண்டுமென்று எழுதியது நல்லகாலமாக நிறைவேறவில்லை.

க்ருஷ்ணகிரியில் விசேஷமாக ஒன்றுமில்லை. இரண்டு பெரிய களஞ்சியங்களும், ஒரு சபாமண்டபமும் இருக்கிறது. காலியாயிருக்கும் ரங்கநாதர்கோயில் ஒன்றுள்ளது. ராஜகிரிக்குப் போகும்வழியாய் பல புளியமரங்கள் இருக்கின்றன. இவ்விடத்தில் காணப்படும் பாறைகள் மிகப்பெரியனவாகவும் ஒன்றின் மேலொன்றாகப் படிந்துகிடப்பது இயற்கை விநோதத்தை விளக்குகின்றது. போகும் வழியில், கமலக் கண்ணியம்மன் கோயில் ஒன்றும் இருக்கிறது. அதற்கு எதிரே ஒரு கல்லில் ஆட்டின் தலைஒன்றும் எருமைத்தலை ஒன்றும், நான்கு மனிதர் தலையும் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்குக்கிடாமாடுகள் பலி கொடுப்பது வழக்கம். இக்கமலக்கண்ணியம்மன் கோவில், கோட்டை கட்டுவதற்கு வெகு காலத்திற்கு முன்னமேயே யிருந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள், இதற்கு எதிரே ஒரு சுனையில் எப்பொழுதும் சுத்தஜலம் இருக்கிறது. இந்த ராஜகிரியின்மேல் இரண்டு களஞ்சியங்களும், ஒரு மண்டபமும், ரங்கநாதர் கோயில் ஒன்றும், கஜானா அறையென்னும் ஓர் நிலவரையும் இருக்கிறது. இவ்விடத்தில் இருபாறைகளுக்கு உள்ளே சுனையிருக்கிறது. இங்கேவருபவர்களுக்குக்குடிக்கத்தண்ணீர் இதுதான். இத்தண்ணீரை அடிக்கடிபரிசோதித்துக்குடிக்கநல்லதாஎன்றறிந்து குடிதண்ணீர் என்று அதிகாரிகள் நோட்டீஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். இதில் 11-அடி நீளமும் ஏழடி சுற்றளவுமுள்ள ஒரு பீரங்கியிருக்கின்றது. இவ்வளவு பெரிய பீரங்கியை இவ்வளவு உயரத்தில் எப்படித்தான் கொண்டு சேர்த்தனரோ! இப்பீரங்கியில் சில இங்கிலீஷ் எழுத்துக்களும் சில க்ரந்த எழுத்துக்களும் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கீழ்க்கோட்டையில், ஆதியில் வீடுகள் விசேஷமாக இருந்தன. ஆனால் தற்காலம் ஒன்றும் கிடையாது. நிலங்களில் புன்செய்ப் பயிர்கள் செய்யப்படுகின்றன. இதில் மசூதிகள், கோவில்கள், குளங்கள், ஜீர்ணஸ்திதியில் இருக்கின்றன. புதுச்சேரி வாசல்வழியாகச் சென்றால், அர்த்த சந்திரவடிவமான கட்டடம் ஒன்று பிரெஞ்சுக்காரரால் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இதைத்தாண்டினால் தென்புறமாக வெங்கிடரமணஸ்வாமி கோயில் ஒன்றிருக்கிறது. இக்கோயிலிலுள்ள விசேஷ வேலைப்பாடமைந்தகற்களும்சிலைகளும்புதுச்சேரிக்கும், ஜைனமடமான சித்தாபூருக்கும், இக்கோயிலிலிருந்து கொண்டு போகப்பட்டன. புதுவையில் டூப்ளே ஸ்தம்பத்தின் கற்களும் சித்தாபூர் ஜைனக் கோயிலிலுள்ள கல்யானையும்இக்கோயிலிலிருந்துகொண்டு போகப்பட்டன.

கோவர்த்தனகிரி, தசாவதாரவிசேஷக்கற்களும் இருக்கின்றன. பட்டாபிராமஸ்வாமி கோவிலில் அற்புதமான மண்டபமொன்றிருக்கிறது. வெங்கடரமணஸ்வாமி கோவிலி

விருந்து மேற்கே திரும்பினுல் செட்டிகுளம் என்றும், சக்கரக் குளம் என்றும் இரண்டு குளங்களிருக்கின்றன. இவ்விரண்டுக்கும் மத்தியில் 8-அடி உயரமுள்ள ஆஞ்சநேயர் சிலையிருக்கிறது. இது மிகவும் சக்தியுள்ளதென்று சொல்லுகிருர்கள். ராஜகிரிக்கு நுழையுமிடத்தில் பஜனைமண்டப மொன்றிருக்கிறது. அதில் வேணுகோபால ஸ்வாமியின் உருவம் சின்னுபின்னப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு எதிரே 12 அடி சதுரமுள்ள மழமழப்பான கல் ஒன்றிருக்கிறது. சின்னுபின்னப்பட்டுப் போனபோதிலும் வேணுகானம் செய்துகொண்டு ருக்மணி ஸத்யபாமா சூழப்பட்ட க்ருஷ்ண விக்ரஹம்,அதிக ஆச்சர்யத்தை யுண்டுபண்ணும் அற்புத சிலா வேலையென்று ஒப்புக்கொள்ளக்கூடும். இதன் சமீபத்தில், 82 × 28 × 29 அடி உயரமுள்ள மூன்று அறைகளுள்ள களஞ்சியம் இருக்கிறது. அதன் பக்கத்தில் கரடிக் கொட்டகை ஒன்றிருக்கிறது. அது 82 × 29 × 47 அடி உயரமுள்ளது. அதன் பக்கம் ராஜக்ரீடைசெய்யும் கூற் சிலைகள் இரண்டு இருக்கின்றன. அதில் பெரிது 15 அடி சதுரமுள்ளது, உடைந்து போய்விட்டது. பிறகு கல்யாண மஹால் என்று சொல்லும் அழகிய 80 அடி உயரமும் 8 அடி அகலமு முள்ள ராணி வாஸம் செய்யுமிடம் வெகுஅழகுள்ள கட்டடம். இதில் தண்ணீர்க்குழாய் கிழேயிருந்துமாடிக்குப் போனதாகச் சொல்கிருர்கள். ஆனுல் இது உண்மையாயிருக்க முடியாது. இவைதான் செஞ்சிக்கோட்டைக்குள் பார்க்க வேண்டிய அம்சங்கள். இதற்கு 2 மைல் வடக்கே சிங்கவரம் ரங்கநாத ஸ்வாமி கோயில் ஒன்று, பள்ளிகொண்ட திருக்கோலத்திலிருக்கிறது. இதுதான் தேசிங்க ராஜனுக்கு, குடும்ப தேவதை. இவையனைத்தும், கர்ஸன் பிரபு ராஜப்ரதிநிதியாயிருந்த காலத்தில் ஏற்படுத்திய “புராதன கட்டிடப் பாது காப்புச் சட்ட” ப்படி கவர்ன்மெண்ட் ஆர்க்யலாஜிகல் டிபார்ட்மெண்டாரால் காப்பாற்றப்பட்டும், பழுது பார்க்கப்பட்டும் வருகின்றன. இன்னும் இக்கோட்டைக்குள் விசேஷப் புதையல் அகப்படுமென்று சில காலத்திற்கு முன்பு ஜனங்கள் தோண்ட பழைய கட்டடங்கள் அகப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் 200,300 வருஷங்களுக்கு முன்னே செழித்தோங்கிய ராஜ்யசின்னங்கள் என்று விளங்கும். தற்காலம் புன்செய் பயிரிடுமிடமும் ஜன நெருக்கமுள்ள மாடமாளிகை அமைக்கப்பெற்ற தென்பதற்குத் தடையில்லை. இதன் நடுவே நின்றுகொண்டால், அரசகவியாகிய அதிவீரராம பாண்டியர் இயற்றிய

ஏழுநிலை மாடம் கால் சாய்ந்தக்கால்
கழுதைமேய்பாழாகினுமாகும்

என்பதின் உண்மையைவிளக்குகின்றது.தற்காலம் செஞ்சிக்கோட்டைக்கு வெளியேயுள்ளது,செஞ்சிக்ராமம். இது 1911ம்வருமுதல் இதில் தாசில்தார் வாஸஸ்தலமாகையால்; தாலுக்கா கச்சேரி, போலீஸ்ஸ்டேஷன்,சப்ரிஜிஸ்ட்ரார்ஆபீஸ்இவைகள்இருக்கின்றன. இச்செஞ்சிக்குக் கிழக்கே செட்டிபாளையம் போகிறவழியில் தாலூக்கா போர்டு ஸ்கூல் என்று புதிய கட்டடம் ஒன்று ஏற்படுத்தி செம்மையாய் நடந்துகொண் டிருக்கிறது. செட்டிப்பாளயத்தில் வெள்ளிக்கிழமை சந்தை கூடும். இவ்வூருக்குக் கிழக்கில் அரை மைல் தூரத்தில் சங்கராபரணியாறு ஓடுகின்றது. S.பஞ்சாபகேச சர்மா, பீ.ஏ.,எல்.டி.

ஐரோப்பிய மஹா யுத்தம்

கிருஷிகன் எழுதுவது.—பார்த்தவுடன் கண்ணைக் கவரும் விதமாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கேற்பவே, உள்ளடங்கிய விஷயமும் சிலாகிக்கத்தக்கவாறு அமைந்திருக்கிறது. ஐரோப்பிய தேச சரித்திரஸம்பந்தமான பல விஷயங்களையும் விவரித்திருப்பதால், ஐரோப்பாவைப்பற்றியவிஷயங்களை ஸாமான்ய ஜனங்கள் அறிய இது சிறந்த ஸாதனமாகும் என்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லலாம். பேபர்களில் ராய்ட்டர் தந்திகள் வருவதுபோல், யுத்தஸம்பந்தமான விஷயங்களை ஸம்பந்தம் சிறிதுமில்லாது அடுக்கிவிடாமல், ஒழுங்குபடுத்தி, நேர்த்தியாயும் கதைப்போக்காயும். காரியகாரண ஸம்பந்தம் விளங்கும்படியும் எழுதியிருப்பதால், முன்னுரையில் கூறியபடி படிப்பவர்க்கு மனுேத்ஸாகத்தை யுண்டுபண்ணும்படியும், அரிய விஷயங்கள் பல சிரமமின்றி அறியும்படியுமிருக்கிறது. 256 பக்கங்கள் : 58 ஆப்டோன் படங்கள் கொண்டது. அழகாய் அச்சிடப்பெற்றது. ரூ. 1-4-0. வேண்டுவோர் விவேக போதினி மானேஜருக்கெழுதிக்கொள்ளவும்.

இந்தியாவும் கைத்தொழிலும்

INDIA AND HER INDUSTRIES

"மனம் உண்டானால் மார்க்கம் உண்டு" இது பூர்வ வாக்கு. இந்த வாக்கியத்தை அநுசரித்து ஒன்றைச் செய்ய மனமானது நிச்சயப்படுத்தியே அந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிச் செய்யப் பிரயத்தனப்படுங்கால் அது நன்மையான காரியமாயின் அதற்கு அநேக இடையூறுகள் வருவதுண்டு. அந்த இடையூறுகளை எல்லாம் சரிப்படுத்தி எடுத்த காரியத்தைத் தவறாமல் செய்து முடிக்க மன உறுதி வேண்டும். ஆனால் நாம் ஒன்று செய்பவல்லவரென்று எண்ணுவது, அக்காரியத்தின் முடிவிற்கு அறிகுறியாகும்.

ஈச்வர சிருஷ்டியில் மேன்மைபொருந்திய மனித சரீரத்தை வகித்த நாம், நம் வாழ்நாட்களை வீண் நாட்களாக்காமல் எஞ்ஞான்றும் சுகமாயும் சந்தோஷமாயும் கழிக்க எண்ணில் இந்திய மக்களாகிய நாம், நம் தேசத்தின் கைத்தொழி லபிவிர்த்தி செய்தும், பொது நன்மைக்காக வேண்டிய காரியங்களில் உழைத்தும், மற்றப் பிரதேசங்களைப் போல் முன்வரவேண்டியது அவசியம். ஆனால் நம்முன்னோர்கள் அன்னிய தேசங்களைவிடக் கைத்தொழிலிலும் நாகரீகத்திலும் முன்னேற்றமடைந்து இத்தேசத்திய சாமான்களைப் பிரதேசங்களுக்கு ஏற்றுமதியும் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவ்வளவு உன்னத ஸ்திதியிலிருந்த நம் இந்தியாவைத் தற்சமயம் பார்த்தாலோ, ஒவ்வொரு சாமானையும் பிற தேசத்திலிருந்தே நாம் அடையவேண்டி யிருக்கிறது. இப்படி நமக்குப் பின்னடைந்திருந்த பிறதேசங்கள் கைத்தொழி லபிவிர்த்தியால் முன்னேற்றமடைந்து நம் தேசத்திற்கு ஏற்றுமதிசெய்து அதனால் அடையும் லாபமோ மிகவும் அதிகம். இப்படி அன்னிய தேசங்கள் ஒவ்வொன்றும் கைத்தொழிலினால் முன்னேற்றமடைந்து லாபமடைகிறதைக் கல்விமான்கள் அறிந்திருந்த போதிலும், இப்பொழுது இந்த மஹாசண்டையின் காரணமாகப்பாமரர்கள் கூட ஒவ்வொரு சாமானும் பிரதேசத்திலிருந்து வருகிறதாக அறிகிறார்கள். இந்த யுத்தமானது நம் இந்தியாவில் படித்தவர்களையும் இப்பொழுது கைத்தொழி லபிவிர்த்தியின் முயற்சியில் பிரவேசிக்க இடம் உண்டாக்குகிறது. இப்பொழுது நம் தேசத்திலிருந்து ஏற்றுமதியாகும் சரக்குகளானது ஏற்றுமதியாகாமல் அதனால் வியாபாரிகள் நஷ்டமடைவதை ஒவ்வொருவரும் அறிகிறார்கள். இந்தக் கைத்தொழில் ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்துவார்களானால், எல்லோருடைய கார்யமும் கிடைக்கும்; ஏற்றுமதியாகாமல் விலை குறைந்துபோகும் சரக்குகளானது உள்நாட்டில் உபயோகமாகும் வஸ்துக்களாகச் செய்வதாக இருந்தால் ஏற்றுமதியாகாமல் இருப்பதின் நஷ்டத்திற்கு லாபமும் கைத்தொழிலின் கூலியும் ஆக இரண்டுவிதமாக லாபத்தையும் அடையலாம். இந்த இரட்டை லாபத்தையும் நாம் இப்போது அமரிக்கா, ஜப்பான் தேசங்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நம்தேசத்தில் பல தொழில்கள் செய்வதற்குச் சௌகர்யங்கள் இருக்கின்றனவானாலும் அத்தொழில்களை மூலதனம்போட்டுச் செய்யத் தைரியமாய் முன் வரக்கூடிய முதலாளிகள் இல்லை. அப்படி யாராவது ஒரு தொழிலில் இறங்கி, நஷ்டம் வந்துவிட்டால் அவர்களைப் பரிகாசம் செய்யும் தொகைக்கும் குறைவில்லை. ஆரம்ப முயற்சியில் நஷ்டமும் பரிகாசத்திற்கிடமும் உண்டாகக்கூடும். அதை பொருட்படுத்தாது மன உறுதிகொண்டு தொழில்களை அனுபோகத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டியது அவசியம்.

கைத்தொழில்கள் அனுபோகத்திற்கு வரவும் குறையாமல் இருப்பதற்கும், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் தொழிலாளிகளுடைய சங்கங்கள் இருக்கவேண்டும். பிரஸிடென்ஸி பாங்குகளில் டைரெக்டர்களாய் இந்தியர்களும் இருக்கவேண்டும்: ஏதோ சிலர் அன்னிய நாட்டிற்குப்போய் தொழிற் படிப்புப் படித்து வருவதினாலேயே ஒருக்காலும் நம் நாடு தொழிலபிவிர்த்தி யடையாது. நாம் பிறதேசங்களின் தொழிற்சாமான்களை எதிர்பார்க்கும் வரை நமக்குள் இருக்கும் ஊக்கமும் உற்சாகமும் குறையும். தற்காலம் எவ்வளவோ தொழிற்சாலைகள் நின்றுபேயும் ஐரோப்பியர் கையில் ஒப்பிவிக்கப்பட்டு

இருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் நம்முள் இருக்கும் அக்கரையின்மையும், முதலின்மையும், உள் சண்டைகளுமே. இவைகளை எல்லாம் ஒருவாறு நிவர்த்திசெய்து மறுபடியும் நடத்த முயல்வதே சிரேஷ்டம். தேசம் தொழி லபிவிர்த்தியால் செல்வமடைதலால் நாம் தற்காலம் முயன்றுவரும் ஆசாரச் சீர்திருத்தம் ஜாதிவேற்றுமையின்மை எல்லாம் தானே உண்டாய்விடும் என்பதை யாவரும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியதே. எல்லா முன்னேற்றத்திற்கும் செல்வம் காரணமாய் இருப்பதால் கைத்தொழிலை விருத்திசெய்து, அதன் மூலமாய் நமது நாட்டு வியாபாரங்கள் விருத்தியாகி, தனலக்ஷ்மி கூத்தாட நமது தேசம் செழிக்கச் செய்வதே நமது கடமை.

சிவன்ஜோதி.

சந்திரன்
The Moon

(12-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இனி பூமி சூர்யனைச் சுற்றிவரும் பாதையையும், சந்திரன் பூமியைச் சுற்றிவரும் பாதையையும்பற்றிக் கவனிப்போம். இந்த இரண்டு பாதைகளினுடைய மட்டங்களும் ஒரே சமமாயிருப்பதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். இப்படியானால், அமாவாசையன்று சூர்யனுக்கும் பூமிக்கும் இடையில் சந்திரன் வரும்போது, இவை மூன்றும் ஒரே நேர்கோட்டிலிருக்கும், அப்பொழுது சூர்ய வெளிச்சத்தைச் சந்திரன் தடுக்கும். அதாவது சூர்யகிரஹணம் உண்டாகவேண்டும். அப்படியே ஒவ்வொரு அமாவாசை தினமும் சூர்ய கிரஹணம் உண்டாகவேண்டும். இம்மாதிரியே ஒவ்வொரு பௌர்ணமியன்றும் சூர்யனுக்கும் சந்திரனுக்கும் இடையில் பூமிவர, சூர்ய வெளிச்சம் சந்திரன்மேல் படாமல் பூமி தடுக்கவேண்டும். அப்பொழுது சந்திரன் பிரகாசமாய்க் காணப்படாது. அதாவது ஒவ்வொரு பௌர்ணமி தினத்திலும் சந்திர கிரஹணம் உண்டாகவேண்டும். ஆனால் இப்படியெல்லாம் சம்பவிக்கின்றனவா? இல்லை. எப்பொழுதாவது ஒரு அமாவாசையன்று சூர்ய கிரஹணமும், எப்பொழுதாவது ஒரு பௌர்ணமியன்று சந்திர கிரஹணமும் உண்டாகின்றன. ஆகையால் பூமியின்பாதையும்சந்திரனின் பாதையும் ஒரே சமமட்டத்திலில்லையென்று நன்றாய்த் தெரிகிறது. சந்திரனுடைய பாதையின் மட்டம் பூமியினுடைய பாதையின் மட்டத்திற்குக் கொஞ்சம் சாய்ந்திருக்கிறது. ஆனால் சூர்ய கிரஹணம் அமாவாசை யன்றும், சந்திரகிரஹணம் பௌர்ணமியன்றுந்தான் உண்டாகவேண்டுமென்றும் நாம் அறியலாம். ஆகையால் எந்த அமாவாசையில் சூர்யன், சந்திரன், பூமி ஆகிய இம்மூன்றும் ஒரு நேர்கோட்டில் வருகின்றனவோ, அன்றையதினம் சந்திரன் சூர்யனைமறைக்க, சூர்யகிரஹணம் உண்டாகும். அப்படியே எந்த பௌர்ணமியில் இம்மூன்றும் ஒரே நேர்கோட்டில் வருகின்றனவோ, அன்றையதினம் சூர்ய வெளிச்சம் சந்திரன்மேல் படாமல் பூமி தடுக்கச் சந்திர கிரஹணம் உண்டாகும். இதர அமாவாசை பௌர்ணமி தினங்களில், சந்திரன் பூமியின் பாதைக்கு மேலும் கீழுமாயிருக்கும். அதாவது இம்மூன்றும் ஒரே நேர்கோட்டில் இரா. இவை ஒரு கணக்கான காலத்திற் கொருதரம் ஒரே நேர்கோட்டில் வருகின்றன. ஆகையால்தான் கிரஹணங்கள் ஒரு கணக்கான காலத்திற்கு ஒரு தரம் சம்பவிக்கின்றன.

சூர்யன், பூமி, சந்திரன் ஆகிய இம்மூன்றும் வெவ்வேறு அளவுடன் உள்ளவை. பூமியின் குறுக்களவு சுமார் 7,918 மைல் என்று பார்த்தோம். சூர்யனின்குறுக்களவு 8,66,400 மைல். சந்திரனின் குறுக்களவு சுமார் 2163 மைல். அதாவது சந்திரனைவிட பூமி சுமார் நான்குமடங்கு பெரியது. பூமியைவிட சூர்யன் ஏறக்குறைய 110 மடங்கு பெரியது. இப்படி அளவில் மிகவும் வித்தியாசப்படும் இக்கோளங்கள் மூன்றும் நேர் கோட்டில் வருவதென்றால் என்ன? இவைகளின் மையப்புள்ளிகள் மூன்றும் ஒரே நேர்கோட்டில் வரவேண்டும். இப்படி வருவதால் உண்டாகும் கிரஹ

ணங்கள் பூர்ண கிரஹணங்கள். இவைகளின் மையப்புள்ளிகள் ஒரே நேர்கோட்டிலில்லாமல் கொஞ்சம் மேலும் கீழுமாயிருந்தபோதிலும், பூமிக்கும் சூர்யனுக்கும் இடையிலுள்ள சந்திரனின் பாகம் அதே நேர்கோட்டிலிருப்பதால், இது சூர்யனின் ஒரு பாகத்தை மறைக்கும். இம்மாதிரியே பூமியின் பாகம் சந்திரனின் மேல்படும் சூர்ய வெளிச்சத்தின் ஒரு பாகத்தை மறைக்கும். இம்மாதிரியான கிரஹணங்களை நாம் அடிக்கடி பார்க்கிறோம். இவைகளை பின்னக்கிரஹணங்கள் அல்லது முக்கால்கிரஹணம், அரைக்கிரஹணம், கால்கிரஹணம் என்று சொல்லுகிறோம். இக்கிரஹணங்கள் சாதாரணமாக மூன்று மணி முதல் ஐந்து மணிநேரம் வரையில் காணப்படும். பூமியும் சந்திரனும் விடாமல் நகர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. இவைகள் ஒன்றையொன்று மறைத்துக்கொண்டிருந்த இடங்களிலிருந்து ஒதுங்கும் வரைக்கும் கிரஹணம் காணப்படும். பிறகு முதலிலிருந்தாற்போல் சூர்யனோ, சந்திரனோ பிரகாசிக்கும். சூர்ய கிரஹணத்தில் இன்னொரு விதமுண்டு. சந்திரன் பூமியிலிருந்து தூரத்திலிருக்கும்போது இது சூர்யனைவிட மிகச் சிறியதாகையால், சில சமயம் சூர்யனின் மத்திய பாகத்தை மாத்திரம் மறைக்கும். அப்பொழுது சூர்யன் மத்தியில் இருட்டாயும், அதைச்சுற்றி ஒரு பிரகாசமான வளையமிருப்பதுபோலும் காணப்படும். இதற்கு கங்கண கிரஹணம் என்று பெயர். இம்மாதிரி கிரஹணம் சந்திர கிரஹணங்களில் இல்லை. ஏனென்றால், சந்திர கிரஹணம் பூமி சந்திரனை மறைப்பதால் உண்டாகிறதென்று முன்பார்த்தோம். பூமி சந்திரனைவிடப் பெரிதாகையால் கங்கண சந்திரகிரஹணம் சம்பவிக்காது.

தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடியால் பார்த்தல்

சந்திரன் பூமியிலிருந்து 238,000 மைல் தூரத்திலிருக்கிறது. இதன் குறுக்களவு பூமியின் அளவைப்போல் ஏறக்குறைய கால்பங்குள்ளதென்று பார்த்தோம். நமக்கு ஆகாய மண்டலத்தில் தெரியும் கிரஹ நட்சத்திரங்களுக்குள் இதுதான் மிகச் சமீபத்திலுள்ளது. ஒரு நிமிஷத்திற்குச் சுமார் $37\frac{1}{4}$ மைல் வேகத்துடன் இதுபூமியைச்சுற்றிவருகிறது. இதைச் சாதாரணமாக நாம் பார்க்கும் பொது இதன் நடுவில் கொஞ்சம் மங்கலான பாகங்கள் காணப்படுகின்றன. இக்களங்கங்களோடு கூடிய சந்திரன் சிலருக்கு ஒரு முகம்போல் காணப்படும். சந்திர முகத்திற்கு இக்களங்கங்கள் இரண்டு கண்களும் ஒரு மூக்காகவும் காணப்படும். ஆனால் நாம் எப்படியெல்லாம் நினைக்கிறோமோ, அப்படியெல்லாம் இந்த ரூபம் காணப்படும். சிலருக்கு ஒரு மான்போலவும், முயல்போலவும், சிங்கம்போலவும் காணப்படுவதுண்டு. இவ்விதமெல்லாம் நமது வெறுங்கண்ணிற்குத் தோன்றுகின்றன.

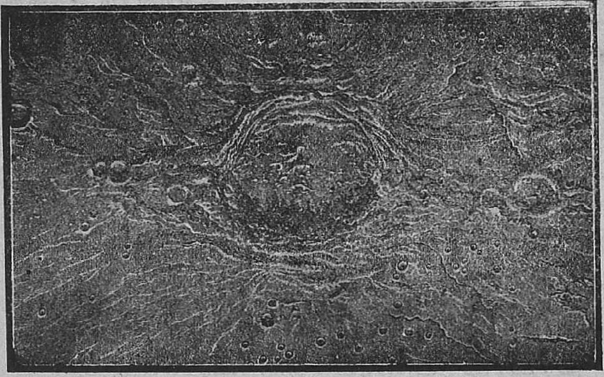
தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடியில் சந்திரனின் தோற்றம்

இப்பொழுது இதைத் தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடியால் பார்ப்போம். இக்கண்ணாடி, தூரத்திலிருக்கும் வஸ்துக்களைச் சமீபத்தில் காண்பிப்பதோடு கூட, அவைகளைப் பெரிதாக்கியும் காண்பிக்கும். இரண்டாயிரம் மடங்கு பெரிதாக்கும் சக்தியுள்ள ஒரு தூர

திருஷ்டிக்கண்ணுடி சந்திரனைச் சுமார் 120 மைல் தூரத்திற்குள் கொண்டுவந்து காண்பிக்கும். இப்பொழுது சந்திரனைப்பார்த்தால் எவ்வளவு சந்தோஷத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் அதை நாம் கவனிக்கலாம்! அதன் பாகங்களெல்லாம் மிகத்தெளிவாய்த் தெரியும். ஆனல் சந்திரனின் பரப்பைக் கண்டறியஒரு சிறிய தூரதிருஷ்டிக்கண்ணுடியே போதும்.

நாம் ஒரு விஷயம் கவனிக்கவேண்டும். சந்திரன் தன்னைத் தானே சுற்றிக் கொண்டே பூமியைச் சுற்றவில்லை. இப்படி தன்னைத்தானே சுற்ருததால், சந்திரனின் முழு பாகமும் நமக்குத் தெரியவில்லை. எப்பொழுதும் சந்திரனின் ஒரு பாதியே நமக்குக் காணப்படுகிறது. கோளத்தின் மற்றொரு பாகம் நமக்குத் தெரிகிறதேயில்லை. ஆகையால் இந்தப் பாதியைப்பற்றி நமக்கு அதிகமாகத் தெரியாது. நமக்குத் தெரியும் பாதியில், சமநிலங்களும் வளையம் போன்ற குன்றுகளும் காணப்படுகின்றன. இக்குன்றுகளின் சரிவான பக்கங்கள் வெகு தூரம் வரையில் காணப்படுகின்றன. அநேக மலைகளும், குன்றுகளும், பள்ளத்தாக்குகளும் காணப்படுகின்றன. இம்மலைகளுக்கும் நாம் நமது பூமியில் பார்க்கும் மலைகளுக்கும் அதிக வித்தியாச முண்டு. பூமியிலுள்ள மலைகளெல்லாம் அநேகமாய் புல் பூண்டுகளால் மூடப்பட்டு ஒரே பச்சையாகக் காணப்படுகின்றன. சந்திரனில் காணப்படும் மலைகளோ, உலர்ந்து புல் பூண்டு ஒன்றுமில்லாத பாழானவையாய் காணப்படுகின்றன. இவைகள் கக்குதல் அடங்கின எரிமலைகளின் வாய்கள். ஆகையால் இவைகள் * சக்கரவடிவமா யிருக்கின்றன. சந்திரனில் சமுத்திரமாவது, ஏரியாவது, ஆறுகளாவது இருப்பனவாகக் காணப்படவில்லை. ஆகவே, அதில் ஜீவராசிகளுமிருப்பனவாகக் காணப்படவில்லை.

இம்மாதிரியான சந்திரன் எப்படிசுபாவத்திலேயே பிரகாசிக்கக் கூடும்? அதன்மேல் படும் சூர்ய வெளிச்சத்தை நமக்குத் திருப்புகிறதால்தான் அது பிரகாசமான வஸ்துப்போல் காணப்படுகிறது. இம்மாதிரியே சூர்யனைச் சுற்றிவரும் மற்றைய கிரஹங்களும் சூர்ய வெளிச்சத்தை நமது பக்கம் திருப்புகின்றனவாதலால், அவைகள் பிரகாசிக்கின்றன. நாம் பூமியைவிட்டு வேறு கிரஹங்களுக்குப் போனல், இப்படியே நமக்குப் பூமியும் பிரகாசிப்பதுபோல் காணப்படும். அல்லது, மற்றைய கிரஹங்களில் மனிதர்களிருந்தால், அவர்களுக்குப், பூமிப் பிரகாசிப்பது போல் காணப்படும்.

* எரிமலைகளுக்கு இம்மாதிரியானவடிவம் இருப்பதற்குக் காரணங்களையும், அதைப்பற்றின மற்றைய விஷயங்களையும் நமது 'பூதத்வ போதினி' என்னும் புத்தகத்தில் விளக்கியிருக்கிறோம்.

தாபாய் அல்லது தர்ப்பாவதி நகரம்

Dabhoi or the City of Grass

மேனுட்டு நாகரிகத்திற் சிறந்தவைகளைக் கைக்கொண்டுவரும் பரோடா ராஜ்யத்தில் புராதன நகரங்கள் சில இருக்கின்றன. பட்டணம், ஸித்தபூர், மோதரா என்பவை வடகூர்ஜரத்திலும், தாபாய், சந்தோதி, தென் கூர்ஜரத்திலும், பூர்விக ஹிந்து மஹம்மதிய அரசர்கள் காலத்தின் சிறந்த அறிகுறிச் சின்னங்களாக விளங்குகின்றன. மேற்கூறப்பட்டவைகளுள் சிற்பசாஸ்திரச் சின்னங்கள் பல நிறைந்து விளங்கும் தர்ப்பாவதியே, அதிர்ஷ்டவசத்தினுலும் பூர்விக கட்டடங்களிருப்பதனுலும் சிறந்து விளங்குகின்றது.

பரோடா நகரத்திற்குத் தென்கிழக்குத் திசையில் 20 மைல் தூரத்திலிருக்கும் இத் தர்பாவதி நகரத்தின் பூர்வசரித்ரம் நன்கு விளங்காது மறைந்து கிடக்கின்றது. கிறிஸ்து பிறந்த ஆறும் நூற்ருண்டில் வழங்கிவந்த ரோமக ஸித்தாந்த மென்னும் வானசாஸ்திர நூலில், வைதிக கர்மங்களுக்குபயோகமாகும் தர்ப்பைப் புல்லிலிருந்து, தர்ப்பாவதி என்னும் பெயர் இப்பொழுது தாபாய்

என்றழைக்கும் நகரத்திற்கு, வந்ததாகத் தெரியவருகிறது. ஆனால் இந்த வருஷத்தில் தான் நகர மேற்பட்டதென்று கூறுவது அஸாத்யமாக விருக்கின்றது. எதெப்படி யிருப்பினும், தாபாய் நகரம் பிரஸித்தியடை வதற்குப் பல காரணங்களுள்ளன. சந்தோதி, கர்னலி என்னும் புண்ணிய க்ஷேத்திரங்க ளுக்கு, வட கூர்ஜரத்திலிருந்து செல்லும் பாதை, தாபாய்வழியே போகின்றது. யாத்திரி கர்களுக்குத் தங்குவதற்கு இடமான தாலும், நகரத்தின் நடுவிலிருந்த அழகிய தடாகத் தின் விசேஷத்தாலும் தாபாய் நகரம் சீக்கி ரத்தில் விருத்தியடைந்தது. இந்நகரம் சாலுக்ய அரசர்களின் (கி. பி. 961–1242) கூர்ஜர ராஜ்யத்தின் எல்லையி லிருந்தபடியால், ராஜ்யத்திற்குக் கிழக்கே சூறையாடிக்கொண் டிருந்த பீல், கோலி ஜாதியாரிட மிருந்து தொந்தரவில்லாம லிருப்பதற்கும், சாலுக்ய அரசர்களால் இங்கே கோட்டை கட்டப் பட்டிருக்கலாம்.

இந்நகரத்தின் ஸ்தாபனத்திற்குக் காரண மாகப் பூர்வீக கதை யொன்றுண்டு. வெகு காலத்திற்கு முன்பு, ஜயஸிம் ஹனைகிய ஸாதர ஜயசிங்கன், பட்டான் நகரத்தை யாண்டு வந்தான். அவனுக்குப் பட்ட மஹிஷிகளும் மனைவியரும் எண்ணிறந்தவர்க ளாயினும், அழகிலும், குணத்திலும்சிறந்த ரத்னவளியே அரசனின் பிரிய நாயகியாக விருந்தாள். அரசனுக்கு இவளிடம் மாத்திரமே அன்பு மிகுந் திருந்தது. சக்களத்திகளிதைச் சிறிதும் பொறுக்கவில்லை. போதாக் குறைக்கு ரத்னவளி கர்ப்பவதியாகி, பட்டத்திற் கிளவரசனைப் பெறும் நிலைமையிலிருந்தாள். தன் சக்களத்திகளின் பொறாமையை நன்குணர்ந்த ரத்னவளி, தனக்கு யாது கெடுதிநேரிடுமோ வென்றஞ்சி, நருமதை நதியின் தீரத்திலி ருந்த ஆலயங்களி லொன்றில் கடவுளைத் தொழுது வருவதாகக்கூறி, பட்டான் நக ரத்தைவிட்டு நீங்கினள். மிகவும் கஷ்டத் துடன் பிரயாணஞ்செய்த ராணி ஒருநாள் சாயந்திரம் நருமதா நதிக்குப் பத்து மைல் தூரத்திலிருந்த ஏரிக்கரையிலுள்ள ஒரு தோப்பை யடைந்தாள். அங்கு தங்கியிருக் கும்படி ஸந்யாசியொருவர்கூற அவளும் அவ் வாறே செய்தனள். சிலகாலங் கழிந்தபிறகு ஸத்புத்ரனும் பிறந்தான். தான் யாதொரு கஷ்டமுமில்லாமல் பிரஸவித்த இவ்விடத்தி லேயே தங்கியிருக்க உத்தரவளிக்கும்படி ராணி வேண்டினதற்கு, அரசன் இசைந்த தோடு, தடாகத்தைப் பெரிதாகச் செய்து மாடமாளிகைகளும், கூட கோபுரங்களு முள்ள சிறந்த நகரம் ஒன்றை அவன் அங்கு கட்டுவித்தான். ராணிக்குப் பிறந்த விசால தேவனென்னும் புத்திரன் தன் ஜன்மநகரத் திலேயே சிலகாலம் வசித்து ஆட்சிபுரிந் தான். இந்த நகரத்தைக் கட்டின தாபா யென்னும் சிற்பி, தன் பெயராலேயே, தான் கட்டின நகரம் அழைக்கப்பட வேண்டு மென்று வேண்டிக்கொள்ள விசாலதேவன் ஸம்மதித்தான். இதனாலேயே அந்நகருக்குத் தாபாய் என்னும் பெயர் வந்தது.

மற்றும், தாபாய் என்னும் சிற்பி இந்நகரத் தைநிர்மாணித்தபிறகு, விசாலதேவன், எங்கு தன் பகையாளிகளுக்குத் தாபாய், தன் திறமையைக் காட்டுவானோ வென்று பயந்து, காளிகா மாதாவின் ஆலயத்தின்கீழுள்ள அறையில் சிற்பியை அடைத்து வைத்தா னென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிக் காவலில் வைக்கப்பட்ட சிற்பி, ஒரு வருஷம் சிறையிலிருந்தான். பதிபக்தி மிகுந்த அவன் மனைவி, அக்கால முழுவதும் தன்னுயிர்க் குத் துணிந்து, கணவனுக்கு இரஹஸ்யமாக உணவளித்து வந்தாள். சிலகாலங் கழித்து, இச்சிற்பியின் உதவி அவச்யமா யிருக்கவே, முன்னமே குகையிலடைத்துத் தாபாயைக் கொன்றுவிட்டோமென்று விசாலதேவன் மிக்க இரக்கங்கொண்டான். ஆனால் தாபாய் உயிருடன் இருப்பதையறிந்ததும்சந்தோஷ மடைந்து, அவனுதவியால் தனக்கு வேண் டிய கார்யங்களை விசாலதேவன் நிறைவேற் றிக் கொண்டானென்று அங்குள்ள கிரா மத்தார் இன்னும் கூறுகின்றனர்.

இவைகளெல்லாம் கட்டுக் கதைகளே யன்றி வேறொன்று மில்லையெனச் சரித்ரா சிரியர்கள் கூறுகின்றனர். ஆகவே இந்நக ரத்தைக் குறித்துக் கூறப்படுபவை நிச்சய மானவைக ளென்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் கி.பி. 746 முதல் 941 வரை ஆண்ட் சபோத்காதர்கள் என்னும் அரசர்களுடைய

ஆட்சி தாபாய் வரைக்கும் பரவியிருந்திருக்கலாம். கி. பி. 807-888 வரையில் தென் கூர்ஜரத்தை ஆண்டுகொண்டிருந்த ராஷ்ட்ரகூடர்களின் இராஜ்யத்தின் ஒரு பாகமாக இந்நகரம் இருந்திருக்கக்கூடும். தாபாய்க் கோட்டையை முதலில் கூறியபடி சாளுக்ய அரசர்கள் கட்டியிருக்கலாமென்று எண்ண இடமிருக்கிறது. சாளுக்ய மன்னர்களிற் சிறந்த ஸித்தராஜ ஜயஸிங்கன், கோட்டை கொத்தளங்களையும், வாயில்களையும் கட்டினதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விஷயம் முற்றிலும் நம்புவதற்கு இடந்தராமற் போனபோதிலும்,நம் மனுஸ்மிருதியிற்கட்டடங்களின் பாதுகாத்தலைப் பற்றிக் கூறியபடி, அரசன்மேற்கூறிய கட்டடங்களை ஜாக்ரதையாகப் காப்பாற்றிவந்தானென்று நாம் கூறலாம்.

ஸித்தராஜனும், அவனுக்குப் பிறகு குமாரபாலனும் ஆண்டபிறகு சாளுக்யர்கள் பலங் குறைந்தது. தோல்காராணுவின் குமாரனும் வாகேல வம்சத்தைச் சேர்ந்தவனுமான விசாலதேவன் பட்டத்திற்குவந்தான். இவ்விசாலதேவன் (1243-1261 கி.பி.) தாபாயிற் பிறந்தானென்றும், அங்கு ஒரு யாகம் நடத்தினனென்றும் சொல்லப்படுகிறது. மற்றும் பல தேவாலயங்களை நிருமாணித்துக் கீர்த்தியடைந்த தேஜபாலன், வஸ்துபாலன் என்னும் ஜயின ஸஹோதரர்களின்சிலாசாஸனமொன்று கீர்நாரிலுள்ள ஆலயத்திலிருக்கின்றது. வஸ்துபாலன் தாபாயிலுள்ள சில ஆலயங்களை மிகவும் பக்தியுடன் பாதுகாத்தானென்று அச்சாஸனத்தால் நாமறிகிறோம். அங்குள்ள தேவாலயங்களைப் புதிப்பித்தது(புதியவைகளை நிருமாணிக்காமற்போனபோதிலும்) விசாலதேவனேயென்று கர்ண பரம்பரையாக வந்த சரித்ரம் கூறுவதைப் பர்கஸ் என்னும் சரித்ராசிரியர் ஒத்துக்கொள்கிறார். கி. பி. 1308வருஷத்தில் எழுதப்பட்ட வஸ்துபால சரித்ர மொன்று இருக்கின்றது. இந்நூலின்படி, விசால தேவ மன்னனின்மந்திரி தேஜபாலன்,கோத்ராவின் அரசனான கோகலனைச்சிறைபிடித்து, கோகலனுக்கும் மற்ற அரசர்களுக்கும் புத்திவரும்படி ஓர் கூண்டிற்குள் ளடைத்துக்கொண்டு தாபாய் நகரத்தையடைந்தான். தாபாய் நகரத்து ஜனங்கள் தம்நகரத்தருகே வஸித்துக்கொண்டிருந்த சூறையாடும் பகைவர்களுக்குப் பயந்துகொண்டிருந்தனர். விசாலதேவன் இவர்களுடைய பயத்தைப்போக்கி, ஸ்ரீபரசநாதருக்கும், ஸ்ரீவைத்யநாதருக்கும் ஆலயங்கள் கட்டுவித்தான்.

ஆனால் 1298ம்வருஷம் கூர்ஜரம் மஹம்மதியர்களின் வசம் சென்றது. வெகு காலமாக ஹிந்துக்களிடமிருந்த தாபாயும் மஹம்மதியர்களின் ஆட்சிக் கடங்கியது. இவர்கள் தாபாய்க்கு வந்ததின் காரணமும் ஒரு கதையால் பரம்பரையாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ராணிரத்னுவளியின் காலம் முதற்கொண்டு மஹம்மதிய னொருவனும், அந்நகரத்திற்குள் வசிக்கவாவது குளத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யவாவது விடப்பட்டதில்லை. ஒருநாள் மஹம்மதியர்களுக்குப் புண்ய க்ஷேத்ரமான மெக்காவிற்குச் செல்லும் ஸையத்புல்லா என்பவன், தன்னன்னையுடன் தாபாயில் தங்க நேரிட்டது. ஊருக்குப் புதியவனாயிருக்கவே, நகரத்தைச் சுற்றிவர அங்குள்ள பெருந்தடாகத்தைக் கண்டு அதனில் ஸ்நானஞ் செய்தனன். இதையறிந்த அவ்வூரார், புல்லாவின் கைகளை வெட்டிவிட்டனர். மகனைத் தன்னுயிரினும் அருமையாக எண்ணியிருந்த முதியவள், பழிவாங்குவேனென்று சபதஞ்செய்துவிட்டுச் சென்றனள். தன்னரசனிடஞ்சென்று, முஸல்ம னொருவனைக் கொலைசெய்த பாதகர்களை வதைக்கும்படி அவள்கூற, அவ்வரசனும் தாபாய் நகரத்தை முற்றுகையிட்டு நிர்மூலமாக்கினான். முற்றுகை நடந்தபோது இறந்த ஸையத்தின் தாய் மாமாடோகர் பட்டணத்தின் கீழ் வாசலுக்கு வெளியே புதைக்கப்பட்டாள். அவள் மசூதி இன்னமு மிருக்கின்றது.

மஹம்மதியர்களால் சூறையாடப்பட்ட பிறகும் தாபாய் தலையெடுத்து டெல்லி அரசர்கள் (1297—1403), அமெதாபாத்து அரசர்கள் (1403—1573), மொகலாய அரசர்கள் (1573—1760) ஆகிய இவர்களுடைய ராஜ்யங்களின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. மீரத்-இ-ஆமெதி என்னும் நூலில், ஏறக்குறைய கி. பி. 1571-ல் தாபாய் நகரம் பரோடா ஸர்க்காரில், ஒரு மஹால்கொண்ட

பர்க்காணு(ஜில்லாபோன்ற ஒருபிரிவு) வென்றும், 44 கிராமங்களும், 8,00,000 சாங்கஸிங் (ஒருவகை நாணயம்) தீர்வைகொண்டதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆக்பர் சக்ரவர்த்தியின் அன்பார்ந்த நண்பனும் மந்திரியுமான அபுல்பாஸல் எழுதிய அயீனீ அக்பாரி என்னும் நூலிலும், நிலம், நிலத்தீர்வை, ஸேனுபலம்முதலியவிவரங்களோடு தாபாய்குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்குப் பிறகு 1725-ம்௵, கயிக்வாத்தின் படைத்தலைவனான த்ரியம்பக ராவ் தாபேதே தாபாயைத் தன் தலைநகராக்க் கொண்டான். பீஷ்வாவின் ப்ரியனான உதாஜி பாவார், இவ்விடத்திலிருந்து தாபேதேயைத் துரத்தினபோதிலும், கயிக்வாத் 1727௵த்தில் தாபாயை மறுபடியும் பிடித்து, தன் மகன் தாமாஜியை அதற்குத் தலைவனாக்கினான். 1732௵ கயிக்வாத் பரோடாவில் கொல்லப்பட்டபோதும், அவனைச் சேர்ந்தவர்கள் தாபாயைத் தம்வசத்தில் வைத்திருந்தனர். அது முதற்கொண்டு தர்ப்பாவதி கைக்வார்களின் ஆட்சியிலேயே யிருக்கின்றது.

ஆங்கிலேயரிடம் தாபாய் கொஞ்சகாலம் இருந்த பொழுது, போர்ப்ஸ் என்பவர் கலெக்டராக 1780—1783௵ வரையில் அங்கு வசித்துவந்தார். அவ்விடத்திலிருந்த அழகிய தடாகமும், குளிர்ந்த சோலைகளும், நிச்சப்தமான தெருக்களும், கவர்னருடைய மாளிகையிலிருந்து தோன்றும் காட்சிகளும் போர்ப்ஸின் மனதை வசீகரித்தன. அவ்வூரைவிட்டுநீங்கும்பொழுது "தாபாய் போய் வருகிறேன்" எனத் துயரத்துடன் கூறிக்கொண்டே சென்றதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

புராதன நகராகிய தர்ப்பாவதி, இப்பொழுது மிகவும் மாறியிருக்கின்றது. தர்ப்பாவதி ஸ்டேஷனுக்கடுத்தாற் போலவேயிருக்கும் பஞ்சாலைகளிலிருந்து வெளிக்கிளம்பும் புகை தற்காலதடபுடலை நன்குய்க் காட்டுகின்றது. ஸ்டேஷனைவிட்டு நீங்கினதும், புராதன தாபாய் நகரம் நம்முன் தோன்றும். பூர்வீக மதில்களின் மிஞ்சின பாகம் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அடுத்தாற்போலயிருக்க இம்மதில்களில் வெட்டப்பட்டவழியாய் நாம் உள்புக வேண்டியிருக்கின்றது. சிறந்த பலமான கற்களால் கட்டப்பட்ட அரண்களை நாம் பார்க்கும்போது வெகுகாலமாகக்காப்பாறற்றுக்கிடந்தும்அவைமாறுதலில்லாமல் இருப்பதுநமக்குஓர்ஆச்சர்யமாகவிருக்காது. மேற்கே திரும்பினல் பரோடாவாயிலை அடைவோம். இந்நகரில் நாம் அழகிலும், பலத்திலும், சிற்ப சாஸ்திர நிதர்சனங்களாய் விளங்கும் நான்கு கோட்டைவாயில்களைக் காண்போம். இவைகளில் ஒன்று கிலமாகவும், மற்றவை மூன்றும் நல்ல ஸ்திதியிலுமிருக்கின்றன. மஹாதேவருடைய ஆலயம் கிலமடைந்து விட்டது. ஆனல், காளிகா தேவியின் கருணலயம் இன்னமும் பக்தர்களுடைய சேவைக்கிடந்தந்து விளங்குகின்றது. இவ்விடத்திலும் தற்கால ஓவியன் தன் திறமையைக் காட்டியிருக்கிறான். தாபாய் நகரத்து மூன்றும் காட்சி சுற்றளவில் முக்கால்மைலும், நாலு பக்கங்களிலும் கற்படிகளுங்கொண்டுஅவ்வூரிலுள்ளோருக்குஸ்நான கட்டமும் பொதுஸ்தலமுமாகும் தடாகமே. அதன் கீழ்ப்பாகத்திலுள்ள சிறுதிட்டையில் பாதி நீரிலமிழ்ந்த கோயிலிருக்கின்றது. இதற்குப் பின்னிருக்கும் உத்யானத்திலுள்ள வசதியில் பழைய முஸல்மான் தலைவர்கள் வசித்துவந்தனர். ஐந்துலக்ஷம் ரூபாய் குளம் வெட்ட செலவாயிற்றென்றுகேட்டதாகப்போர்ப்ஸ்எழுதியிருக்கிறார். குளத்தின் அழகைக் கவனிக்கும் போது ரூபாய்கள் அபூர்வமான அக்காலத்திலும், இத்தொகை அதிகமாகாது.

* * * *

தர்ப்பாவதியைப்போன்ற சில நகரங்கள் புராதனமாயினும், அந்நகரங்களின் பூர்வீக நிலைமையையும், அப்பொழுது வாழ்ந்த சிலர்கள் சிலரையும்பற்றி நினைக்கும் இந்தியன் எவன்தான் மகிழ்ச்சியடையான்?

இது மாடர்ன் ரெவ்யுவிலுள்ள வியாஸமொன்றைத் தழுவி எழுதப்பட்டது.

சென்னை, பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் பிரஹ்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்யாய வே. சாமிநாதய்யரவர்கள்:—"நீதிகளைக் கற்பிக்கும் சிறு கதைகளும், புதிய நாடகங்களும், சில மொழிபெயர்ப்புகளும், தற்காலத்திற்கேற்ற நாகரீக விஷயங்களும் இப்பத்திரிகையில் மிக எளியநடையில் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன.

நாணயமும், அவற்றைச் செய்யும் விதமும்

COINS AND HOW TO MAKE THEM

வெகுநாளாய் நாணயங்கள் வழங்கி வருகின்றன என்பது யாவருமறிந்த விஷயமே. 2600 வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த நாணயங்கள் இப்பொழுது கண்காட்சிச் சாலைகளிலிருப்பனவாகத் தெரியவருகிறது. நாணயங்கள் ஏற்படுவதற்குமுன், மனிதர்கள் சாமான்களை மாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். தம்மிடமிருக்கும் சாமான்களைகொடுத்துஅதற்குப்பதிலாய்த்தமக்குதேவையானசாமான்களை வாங்கிக்கொண்டு வந்தார்கள். இவ்விதமாகவே இன்றைக்கும் சில நாகரீகமற்ற ஜனங்கள் செய்துவருவதாகத் தோன்றுகிறது. சாமான்களை மாற்றிக்கொள்வது சுலபமான காரியமல்ல. ஒரு சாமான் பளுவாயிருக்கும்; ஒன்று இலேசாயிருக்கும். தனக்குவேண்டும் சரக்கைவைத்திருப்பவன் தான் கொடுக்கும் சரக்கை ஏற்றுக்கொள்ள இஷ்டமில்லதாவனுயிருக்கலாம். ஒரு இடத்திலிருந்து வேறு இடத்திற்கு வஸ்துக்களைக் கொண்டுபோகும் சிரம மதிகம். பொருள்களை மாற்றிக் கொள்வதில் நாம் யாருடன் வியாபாரம் செய்கிறோமோ அவரிடம் நமக்குவேண்டிய பொருள் இருக்கவேண்டும். அவரும் அதற்குப் பதிலாக நாம்கொடுக்கும் பொருளைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். மனிதர்களுக்கு அவசியமான பொருள் சுவல்பமாயிருந்தாலும் சமீபத்திலிருப்பவர்களுக்குத்தான் இவ்விதம் செய்வது சாத்தியமாயும் சுலபமாயுமிருக்கும். ஒரு இடமிருந்து ஊர் ஊராய்ச் செல்லும் வியாபாரிகளுக்குத்தான் நாணயத்தின் அவசியம் நன்கு புலப்படும். நாணயங்களில்லாமல்வியாபாரம் செய்வது அசாத்தியமாயுமிருக்கும். இக் காரணங்கள் பற்றியே நாணயங்கள் அவசியமாகக் கருதப்பட்டன. பணத்தின் முக்கிய உபயோகம், சாமான்களை மாற்றிக் கொள்வதற்கு ஏற்ற சாதனமாயிருப்பது தான் (Medium of Exchange). முன்னர், நாட்டுப்புறங்களி லெல்லாம் வேலைசெய்வதினுலோ அல்லது தான்யங்களினுலோ தான் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யப்பட்டன. தற்காலத்திலுங்கூட கிராமாந்தரங்களில், கொல்லன், தச்சன், முதலியவர்களுக்கு வயலில் தான்யம் கொடுக்கிறது வழக்கம். கலப்பை முதலிய கருவிகளைக் குடியானவர்களுக்கு அவர்கள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். நார்மன் ஜாதியார் இங்கிலாந்தைஜயித்த பிறகு சிலர் நாணயங்களை உபயோகிப்பதும், சிலர் மேற் கூறியவாறு பொருள்களை மாற்றிக் கொள்வதுமாகவிருந்தனர். அக்காலத்திலும்சிறியவெள்ளிநாணயங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. அவைகளை வியாபாரிகளும் லண்டன் முதலிய பெரிய பட்டணங்களிலுமிருந்தவர்களுந்தான் உபயோகித்து வந்தார்கள். ஆக்பர் நாளிலும் ஜனங்கள் வரிக்காக இவ்வளவு தான்யம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற விதியிருந்தது என்று சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன. அந்த நாளில் அடிக்கப்பட்ட நாணயங்கள் கண்ணிற்கு ஒழுங்காகக்காணப்படுவதில்லை. நிறைவித்தியாசமாயிருக்கும்; கணக்குகள் வைப்பதும் நாணயங்களைச் சரிபார்த்து வாங்குவதும் வெகு கடினமாயிருந்தக்கால் இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்டநாணயம் வெள்ளிப் பென்னி ஒன்றுதான். அரைப்பென்னியும் பார்த்திங்கும்13-வது நூற்றுண்டுவரைநாணயங்களாக ஏற்படவில்லை. அதுவரைவெள்ளிப்பென்னியைத் துண்டுகளாக்கி அவைகள் செய்யப்பட்டன. மூன்றுவது ஹென்ரிதான் தங்க நாணயம் அடித்தது. மூன்றுவது எட்வார்ட் நாளில்தான் தங்க நாணயங்கள் பிரபலமாய் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தன. ஏழாவது ஹென்ரிதான் ஷில்லிங்கையும் பவுன்களையும் ஏற்படுத்தினது. நாணங்களை அக்காலத்தில் நறுக்கி எடுத்துவிடுவார்கள். ஓரங்களெல்லாம் அரும்பு அரும்பாக செய்யப்படவில்லை. நாணயங்களைக் தேய்த்து வெள்ளியை எடுத்து விடுவார்கள். மோசமான நாணயங்களை உபயோகிக்கிறவர்கள் வலது கையை ஒடித்துவிடுகிறதென்று முதலாவது ஹென்ரி ஏற்பாடு செய்தார்.

அநேக இடங்களில் நாணயங்கள் அடிக்கப்பட்டன. அநேக பிரபுக்களுக்கு (Barons) நாணயமடிக்கும் சுதந்தரமிருந்தது. இக் காரணங்கள்பற்றி நாணயங்கள்செய்வதைச்

சரியானபடி மேற்பார்வை பார்க்கக் கூட வில்லை. பல காலங்களில் பல வஸ்துக்கள் நாணயங்களுக்காக உபயோகப்பட்டுவந்தன. ஆதிகாலங்களில் தோல் நாயணங்கள் இருந்ததாகக் கேள்விப்படுகிறோம். தற்காலத்தில் தங்கம், வெள்ளி, செம்பு, நிக்கல் இவைகள் தான் நாணயங்கள் செய்வதற்கு உபயோகப்படுத்தப் படுகின்றன. தங்கத்தை உபயோகிக்கிற தேசத்தின் நாணயங்களின் மதிப்புத்தான், என்றும் குறையாது. நாணயங்களுக் குபயோகிக்கப்படும் வஸ்துவானது அபூர்வமாயும் இலேசாயும் அதிக நாள் அழியாம லிருக்கக்கூடியதாயும், சுலபமாய்க் கொண்டுபோகக் கூடியதாயும் சுத்தமாயு மிருக்கவேண்டும். இக்காரணங்கள் பற்றியே தங்கமும் வெள்ளியும் நாணயங்களுக்கு உபயோகிக்கப் படுகின்றன. கொஞ்சம் சரக்கு வாங்குபவர்களும் ஏழை ஜனங்களும் மதிப்பதிகமான நாணயங்களை உபயோகித்தல் சாத்திய மில்லாமையால், சிறிது மதிப்புள்ள நாணயங்களும் அவசியம். அது பற்றியே, செம்பு வகையரா நாணயங்கள் செய்யப்படுகின்றன. நாம் உபயோகிக்கும் பவுன்கள் எவ்வாறுகச் செய்யப்படுகின்றன என்று இச்சஞ்சிகையில் கவனிப்போம். அவைகளைப்போல்தான் ரூபாய் நாயணங்களும் செய்யப்படுகின்றனவென்று நாமறியலாம். நாணயம் செய்யும் சுதந்தரம் அரசர்களுக்கு மட்டுந்தானுண்டு. ஒவ்வொரு அரசனும் கிரீடந்தரித்துக் கொள்ளும்பொழுது புதுநாணயங்கள் அடிக்கப்படும். ஆனல் இங்கிலாந்தில் எட்டாவது ஹென்ரி காலம்வரை, சில அத்தியக்ஷ குருக்களுக்கும், சில பிரபுக்களுக்கும் இச்சுதந்தரம் இருந்தது. நாணயங்கள் செய்துகொடுப்பதில் லாபம் பலகாலங்களில் பலவிதமாயிருந்தது. ஆறுவது ஹென்ரி நாளில் பவுனுக்கு 6-பென்ஸாகவும், முதலாவது எட்வர்ட் நாளில் பவுன் 1-க்கு 1ஷில்லிங் $2\frac{1}{2}$ பென்ஸாகவு மிருந்தது. பிற்பாடு தங்க நாணயங்கள் செய்து கொடுப்பதற்கு லாபம் ஒன்றும் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. இங்கிலாந்தில் அடிக்கப்படும் பவுன்களெல்லாம் லண்டன் டவருக்கு அருகாமையில் தேம்ஸ் நதிக்கரையில் அரசாங்கத் தங்கசாலையில் (Royal Mint) அடிக்கப்படுகின்றன. ஆஸ்திரேலியாவுக்கு வேண்டிய பவுன்கள் அடிக்க ஸிட்னியில் (Sydney) 1853-வது வருஷத்திலும் மெல்போர்னில் (Melbourne) 1869-வது வருஷத்திலும் தங்கசாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. லண்டன் நகரத்துத் தங்கசாலையான துபொக்கிஷதார் (Chancellor of the Exchequer) என்ற உத்தியோகஸ்தரின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டது. இவருக்குத் தங்கசாலையின் எஜமானனென்று பெயர். இங்கிலாந்தில் கவர்ன்மெண்ட் மாறும்பொழுதெல்லாம் இவர் மாறவேண்டியவ ராகையால் அவருக்குக்கீழ் டிப்டிஎஜமான் (Deputy Master) ஒருவருண்டு. இங்கிலாந்தில் தங்கத்தைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தால் அதை நாணயமாக்கிக் கொடுக்கவேண்டியது தங்கசாலையின் கடமை. இந்தியாவிலும் முன் இவ்விதமாகத்தா னிருந்தது. கர்ஸன் (Curzon) பிரபு நாளில்தான் ஜனங்களுக்கு நாணய சாலைகளில் வெள்ளியைக் கொடுத்து ரூபா யாக்கிக்கொள்ளும் சுதந்தரம் அநேக காரணங்களை முன்னிட்டு எடுத்துவிடப்பட்டது. ஆனல் பணம் பல இடங்களில் பிரபலமாய் உபயோகப்படுவதற்கும் அரசருக்குச் சுலபமாய் வரி வசூலிப்பதற்கும் அநேக ஊர்களில் நாணயங்கள் அடிக்கப்பட்டு வந்தன. ஒரு விதமான அச்சுகள் தான் எல்லாத் தங்க சாலைகளிலும் உபயோகிக்கப்பட்டன; என்றாலும், அச்சுகள் சுத்தமாயில்லாத காரணத்தினல் நாணயங்களும் சுத்தமாக இருப்பதில்லை; கெடுத்து விலை மதிப்பைக் குறைப்பதும் சுலபமாயிருந்தது. ஆகவே, அரசர்களுக்கு வரவேண்டிய தொகை சரியாக வந்ததாவென்று பார்க்க வேண்டியு மிருந்தது. ஒவ்வொருவரும் எவ்வளவு செலுத்த வேண்டுமோ அவ்வளவு தொகையையும் பென்னிகளாகச்செலுத்தச் செய்தால் கெட்ட நாணயங்கள் அநேகம் வரும். ஒவ்வொரு நாணயத்தையும் பரிசோதிப்பதும் சாத்தியமாகாது. ஒவ்வொருவரும் செலுத்தவேண்டிய ஒவ்வொரு பவுனுக்கும் ஒரு ஆறு பென்ஸ் சேர்த்துச் செலுத்த வேண்டுமென்று முதலில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதுவும் போதுமானதாகக் காணப்படவில்லை. ஆகவே, ஒவ்வொரு பவுனையும்நிறுத்துக்குறைந்ததைச்செலுத்த

வேண்டியவர்களிடம் வசூல் செய்தார்கள். இல்லாவிடில் அவர்களிடமிருந்து பவுன் ஒன்றுக்கு ஒரு ஷில்லிங் விதம் சேர்த்து வாங்கிவிடுவார்கள். இவ்விதம் செய்வது நிறைக்குப் போதுமானதாயிருந்தாலும் நாணயங்களைக் கெடுத்து விடுவதைத் தடுக்கவில்லை. முதலாவது ஹென்ரி காலத்தில் வேறு விதம் செய்தார்கள். ஒருவர் செலுத்தும் பணக்குவியலிலிருந்து 44 ஷில்லிங் மதிப்புள்ள நாணயங்களைஎடுத்துப் பரிசோதிப்பவனிடம் ஒரு பவுண்டு நிறையுள்ளதைக் கொடுக்க அவன் அவைகளை உருக்குவான். சுத்தமாயாகும்வரை உருக்கி மறுபடி நிறுப்பான். நிறை சரியாயிருந்தால் நாணயங்கள் சரியானதாகக் கருதப்படும். இல்லையேல், ஒரு பவுண்டுக்கு எவ்வளவு குறைவோ அவ்வளவு வீதம் அவன் செலுத்தவேண்டியது. இவ்விதம் பலவித கஷ்டங்களை அனுபவித்து வந்தவர்களுக்குத் தற்காலம் நாணயங்கள் செய்யப்படும் விதத்தையும் அவைகளின் அழகையும் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமில்லாமலிருப்பதையும்,மயிரிழை கூட நிறை பேதமில்லாம விருப்பதையும் பார்க்க, முன் நாணயங்களிருந்த நிலைமையே தோற்றது. 16-வது நூற்றுண்டு வரை உபயோகிக்கப்படும் உலோகம் துண்டுகளாக அடிக்கப்பட்டும்,சதுரங்களாக நறுக்கப்பட்டும், பின் உருண்டைவடிவமாகச்செய்யப்பட்டும், பின் இரண்டு உருக்கு வார்ப்புகளின்கீழ் வைக்கப்பட்டு,ஒரு செம்மட்டியால் அடிக்கப்பட்டும் வந்தன. இவ்வாருகச்செய்யப்படும் நாணயங்கள் பழுதுள்ளவைகளாகவே காணப்பட்டன. இப்பொழுது நாணயச் சாலையில் தங்கமானது முத்திரைக் கட்டிகளாக(Ingots)கொண்டுவரப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு தங்கக் கட்டியின் (Ingot) நிறை 200 முதல் 400 அவுன்ஸ் வரையிலிருக்கும். நாணய சாலையில் வந்ததும், ஒவ்வொரு கட்டியும் பரிசோதிக்கப்படுகிறது. கணக்குப்படி செம்புசேர்த்துப் பின் காரியத்தில் செய்த 1200 அவுன்ஸ்கள் போடும்படியான குவளைகளில் இக்கட்டிகள் உருக்கப்படுகின்றன. உருக்கின பின், பக்கங்களிலிருக்கும் வார்ப்புகளில் (Moulds) ஊற்றப்படும். இவ்வார்ப்புகள், தங்கத்தை 21 அங்குல நீளமும் $1\frac{3}{4}$ அங்குல அகலமும் $\frac{3}{4}$ அங்குல கனமும் உள்ள துண்டுகளாகச் செய்து விடுகின்றன. இத்துண்டுகள் நீராவியால் ஓட்டப்பட்ட ஜோடி சக்கரங்களின் இடையில் சேர்க்கப் படுகின்றன. இச்சகடுகள் கடினமான உருக்கினால் செய்யப்பட்டவை. துண்டுகளிவ்வாறு உருகும்பொழுது மெல்லியவைகளாயாகும். எவ்விதமான கனமும் நீளமும் தேவையோ, அவ்விதம் செய்யப்பட்டவுடன் அவைகளைத் துண்டுகளாகச் செய்வார்கள். இத்துண்டுகளுக்குப் பில்லெட்ஸ் (Fillets)என்று பெயர். பரிசோதனைக்காரனுக்கு ஒரு துண்டு அனுப்பப்பட்டு அவன் ஒரு நாணயத்தை நறுக்கிப்பார்த்து ஒப்புக்கொண்டதின்மேல் வேறொரு இயந்திரத்திற்கு இந்தத் துண்டுகள் கொண்டுபோகப்படும். அந்த இயந்திரம் துவாரமிடு மியந்திர மென்னலாம். ஸ்டாம்புகளுக்குத்துவாரமிட நாமுபயோகிக்கும் இயந்திரத்தில் ஒரு கெட்டிக் கடிதத்தைக் கொடுத்தால் எப்படித்துவாரம் செய்கையில் ஒரு வட்டமான துண்டு கீழ் விழுமோ, அவ்விதமாகவே இந்தத் தங்கத் துண்டுகளிலிருந்து பவுனோ அரைப்பவுனோ அல்லது வேறு நாணயமோ அவைகளுக்குத் தக்க அளவின்படிக்கும் வட்டவடிவமாகவும் அந்த இயந்திரம் செய்துவிடுகிறது. ஓரங்களிலிருந்து விழுந்த துண்டுகளெல்லாம் மறுபடியும் உருக்கப்படுகின்றன. இந்த வட்டவடிவமான துண்டுகளுக்குப் பிளாங்குத் துண்டுகள் (Blank Pieces) என்று பெயர். ஏனெனில், அவைகளில் எழுத்துக்கள் ஒன்றும் அடிக்கப் படவில்லை. இந்தப் பிளாங்குத் துண்டுகள் மறுபடியும் காய்ச்சிப் பதப்படுத்தப்பட்டுக் கந்தகத் திராவகத்தில் நனைக்கப்பட்டுச் சூடாயிருக்கும் இரம்பத்தூளில் காய வைக்கப்படுகின்றன. பிறகு இத்துண்டுகள் (Milling Machine) அரும்பிடுமியந்திரத்துக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. இந்த யந்திரம் துண்டுகளின் ஓரங்களை அரும்பு அரும்பான வரந்தைகளாக்குகிறது. இதற்கப்பால் இரு பக்கங்களிலும் உருவமும் எழுத்துக்களும் அடிப்பதற்காக நாணய அறைக்குக் கொண்டு போகப்படுகிறது. நாணயங்களில் உருவத்தைப் பதிக்கச் செய்

யும் இயந்திரத்தி லிருக்கும் ஒரு உருக்குத் தட்டில் ஒரு துவாரமுண்டு. அத்துவாரத்தி னளவு நாணயத்தினளவுக்குச் சொல்பம் அதிகமா யிருக்கும். நாணயம் அதின் வழி யாய்ச் செல்லும். செல்லுகையில் மேல் ஒரு அச்சில் நாணயத்தின் ஒரு பக்கத்தில் அடிக்கவேண்டிய எழுத்துகள் எழுதப்ப ட்டிருக்கும். கீழ் ஒரு அச்சில் இன்னொரு பக்கத்தில் அடிக்கப்பட வேண்டிய உருவம் பதிக்கப் பட்டிருக்கும். நாணயம் துவாரம் வழியாக விழுந்தவுடன் மேல் அச்சு நாண யத்தை, கீழ் அச்சின்மேல் மிகப்பலத்துடன் அழுத்தும். தங்கம் உருக்கைக் காட்டிலும் மெல்லிய தாகையால் பலத்துடன் அழுத் தப்படும் பொழுது இரு பக்கங்களிலும் எழுத்துக்களும் உருவங்களும் அதில் நன் ருய்ப்பதிக்கப்படுகின்றன. உடனே உலோக த்தைக்கொஞ்சம்குறைக்கவே நாணயங்கள் சரியான விதமாய் வெளியே எடுக்கப்படும். இவ்விதம் நிமிஷம் ஒன்றுக்கு120நாணயங் கள் தயாராகும். பிறகு இந்த நாணயங்கள் திராசில் நிறுக்கப்படும். ஒவ்வொரு நாணய மும் இவ்வளவு நிறை இருக்கவேண்டிய தென்று சட்டமுண்டு. இந்நாணயங்களை நிறுக்க 1864-வது வருஷத்தில், வில்லியம் காட்டன் என்ற ஒருவர் ஒரு அற்புதமான திராசைச் செய்தார். இத்திராசில் நாணயங் களைப்போட அவைகளை மூன்று விதமாகத் தானகவே பிரித்துவிடும். மிகவும் லேசான தை ஒரு புறமாகவும், மிகவும் கனமானதை ஒருபுறமாகவும், சரியாயிருப்பவைகளை ஒரு புறமாகவும்தள்ளிவிடும். இதுநிமிஷத்திற்கு 23 நாணயங்கள் நிறுக்கும்.

ஆனல் சரியாயில்லாதிருப்பவைகள் மிக வும் சொல்பமாகத்தா னிருக்கும். ஏனெ னில் இயந்திரங்க ளெல்லாம் வெகு நுட்ப மாக வேலை செய்யும். சரியாயில்லாதவை களையெல்லாம் மறுபடியும் உருக்க வேண் டும். பிளாங்கு துண்டுகளின் நிறையும், இந்நாணயங்களின் நிறையும் சரியாயிருக் கிறதாவென்றுபார்ப்பார்கள். இல்லாவிடில் நாணயங்கள் கீழே விழுந்து கிடக்கிறதாவெ ன்று தேடிப்பார்ப்பார்கள். இங்கிலாந்தில் பவுன் நாணயங்க ளெல்லாம், அநேகமாய் இங்கிலாந்து பாங்கிக்கே அனுப்பப்படுகின் றன. முக்கியமாய் அப்பாங்கியிலிருந்துதான் முத்திரைத் தங்கக்கட்டிகள் வருகின்றன. ஒவ்வொருவரும் தங்கத்தை அனுப்பி நாண யமாக்கிக் கொள்ளலாம். ஆனல் கொஞ்ச காலம் தாமதமாகும். தங்கக்கட்டியை தங்க சாலையில் கொடுத்தால் ஒரு அவுன்சுக்கு £ 3-17-10½ வீதம் தேறும். ஆனல் இங்கிலாந்து பாங்கி ஒரு அவுன்ஸுக்கு £ 3-17-9 உடனே கொடுக்கும். நஷ்டம் சொல்பமாகையால் ஜனங்கள் தங்கள் தங் கக் கட்டிகளை இங்கிலாந்து பாங்கியிலேயே கொடுத்து விடுவார்கள். வெள்ளி நாணயங் கள் 100 பவுன் மதிப்படங்கியவைகளிலும், வெண்கல நாணயங்கள் 5 பவுன் மதிப் புள்ளவைகளிலும் கட்டப்பட்டுத், தேவை யானபொழுது வெளியி லனுப்பப்படும். ஒவ்வொரு அரசனும் பட்டத்துக்கு வரும் பொழுது முத்திரைகள் மாற்றப்படும். வரு ஷா வருஷம், முத்திரையில் வருஷம் மட் டும் மாறுதல் செய்யப்படும். இப்படி நாணயங்களடிக்கும் சுதந்தரம் அரசர்க ளுக்குத்தானுண்டு. இராஜாதிபத்யத்தின் முக்கிய அங்கங்களில் இதுவும்ஒன்று. வேறெ வரும் நாணயம் அடிக்கக்கூடாது. அடித் தால் அது பெருங்குற்றமாகும். 1905-வது வருஷம் மட்டும் இங்கிலாந்துத் தங்கசாலையி லிருந்து £ 6,500,000 தங்க நாணயங்களும், 510, 095 பவுன் மதிப்புள்ள 12,316,280 வெள்ளி நாணயங்களும், 100,325 பவுன் மதிப்புள்ள 31,672,800 வெண்கல நாண யங்களும் செய்து வெளியிலனுப்பப்பட்டன. நேரில் போய்ப்பார்த்தால் இந்த இயந்திரங் கள் வேலைசெய்யும் விதம் மிகவும் ஆச்சரிய மாயிருக்கும்.

ஜி. சுந்தரேசய்யர். பி.ஏ., எல்.டி.

போதினியைப்பற்றி லோகோபகாரி எழுது வது.—* * * இதில் ஸ்திரீ புருஷ, பாலகபாலகி களுக்கு மிகவும் யுக்தமான விஷயங்கள் எழுதப்படு கின்றன. இவை தமிழ்நாட்டு ஜனங்களுக்கு மிகவும் பிரயோஜனத்தை விளைவிக்கும் என்பதிற் சந்தேக மில்லை. வியவசாஸம், வித்யாபிவிருத்தி, ஸ்திரீ களின் பாதிவிரத்யம், அநேக கதைகள், தேச விதேசீய விஷயங்கள்வெகு நன்ருய் வெளிவந்திருக் கின்றன.

இயற்கைப் பால போதம்

FIRST LESSONS IN NATURE

பாலர்க்குப்போதிக்கும் முறைகளில் கிண்டர்கார்ட்டன் போதனுமுறையே சிறந்ததாகும். குழந்தைகளின் சுபாவ குணங்களுக்குத் தக்கபடி அறிவை ஊட்ட வழி தேடுவதே கிண்டர்கார்ட்டன் உபாத்தியாயரின் கடமை. அவ்வழிகள், கட்டாயப் பக்ஷமான கடின பாட முறையாயிருக்கலாகாது. விளையாட்டின் மூலமாகவே அறிவை விருத்தி செய்ய முயலவேண்டும். உபாத்தியாயர் குழந்தைகளோடு பேசி, சம்பாஷணையினுலும் தொழில் முறையினுலும் எழுத்து, படிப்பு, கணிதம் இவைகளைப் போதிக்க வேண்டும்.

மேற் சொல்லிய மூவகைத்தான அறிவும் பழக்கமும் போதுமா? மற்றைய அறிவு விருத்தியாக வேண்டாமா? என்ற கேள்வி பிறக்கிறது. மனிதன் தன்னைச் சுற்றிலுமிருக்கும் பொருள்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்தாலொழிய, லோக வியவகாரத்தையறிய இடமிருக்காது. ஆகையால் லோக விவகாரங்களை அறிவிக்கும்பொருட்டு இயற்கை யறிவு விருத்திக்காகப் பூமி சாஸ்திரம் கொஞ்சம் கற்பித்துக் கொடுப்பது அவசியமாயிருக்கிறது. இந்த சாஸ்திரம் எவ்வாறு ஆரம்பிக்கலாம்? எந்தெந்த வகுப்புகளில் என்னென்ன விஷயங்கள் சொல்லி வைக்கலாம்என்பதைமுந்தித்தெரிவித்துக் கொள்வதவசியம். பூமி சாஸ்திரம், சாதாரணமாய் மூன்ருவது, நான்காவது வகுப்புகளுக்குப் பிரத்தியேகமாய் எடுத்துப் போதிப்பது வழக்கமா யிருக்கிறது. ஆனபோதிலும், சாஸ்திரத்துக்கு வேண்டிய பீடிகை பாடங்களாகப் பின் வருவனவற்றைக் கீழ் வகுப்புகளுக்குக் கற்பிக்கலாம். இங்கு கிண்டர்கார்ட்டன் வகுப்புகளாகிய பாலர், ஒன்ருவது வகுப்புகளுக்குப் பூமி சாஸ்திர விஷயமாய் விவரிப்போம்.

குழந்தையும் வீடும்

பள்ளிக்கூடம் வரு முன்னமேயே குழந்தைகளுக்குப் பலவித மனப்பயிற்சி உண்டென்பது உபாத்தியாயர் முதலில் அறிய வேண்டும். தாய், தகப்பன், உற்ருர், வேற்ருர் என்று குழந்தை விவரிக்கும்; தன் வீடு எதென்று அறியும்; வீட்டுப் பொருள்களின் பெயர்கள், உபயோகங்கள், தெருவிலும், வீட்டிலும், தோட்டத்திலுமிருக்கும் செடி, கொடிகள், மரம் முதலியன; ஆடு, மாடு முதலிய கால் நடைகள்; காகம், கிளி, கோழி, வாத்து; பாம்பு, பல்லி, தேள், எறும்பு; ஈ, கொசு முதலியவைகளையும் ஒருவாறு அறியும். தன் வீடிருக்கும் தெரு, அதில் தன்னுடு விளையாடும் தோழர்கள், அவர்களின் வீடுகள் இவைகள் சர்தாரணமாய் எந்தக் குழந்தைக்கும் நன்ருய்த்தெரிந்திருக்கும். ஆகையால் மேற்கூறிய விஷயங்களைப்பற்றி சம்பாஷிப்பதே பூமிஅறிவுக்குப் முதல் அப்பியாசமாகும்.

குழந்தையும் பள்ளிக்கூடமும்

பள்ளிக்கூடம் என்பது வீடு போன்ற ஒரு கட்டிடம் தான். அதில் சற்றேறக் குறைய தன் வயதுள்ள குழந்தைகளையும் அவர்களுக்குத் தோழனுக இருந்து கற்பிக்கும் உபாத்தியாயரையும் காணலாம். அங்கு இருக்கும் சாமான்களும், பெஞ்சு, நாற்காலி, போர்டு, சாக்கு முதலியவைகள் வீட்டுச் சாமான்களினின்றும் வித்தியாசப்பட்டுக் காணும் வஸ்துக்களை வைத்துக் கொண்டு வீட்டில் விளையாடினதுபோல, பள்ளிக்கூடங்களிலும், சிலவித கிண்டர்கார்ட்டன் விளையாட்டுக்கள் விளையாடுகிருர்கள். பள்ளிக்கூடக் கட்டிடம், சாமான்கள், விளையாடுமிடம், விளையாட்டுச் சாமான்கள், இவைகளைப்பற்றிச் சம்பாஷித்துக் குழந்தைகளின் ஞாபக சக்திகளையும், ஒத்திட்டுப்பார்க்கும் திறமையையும் விருத்திசெய்யலாம். பள்ளிக்கூடத்தையும் வீட்டையும் சம்பந்தப்படுத்தும் சந்து, தெருவு, சாலைகள், வீடுகள், சாலைமரங்கள், இவைகளைப்பற்றிப் பேசி விஷயங்களை உற்றுநோக்கி ஞாபகம் வைக்கும்படிச் செய்வதோடும் கூட, இவ்வித மார்க்கங்கள் மனிதர்கள் செல்லவும், வண்டிகள் போகவும், போக்கு வரவுக்குச் சாதனங்களாகவும் இருப்பதை அறிவிக்கலாம்.

குழந்தைகளுக்கு முன், பின், வலம், இடம்,மேல்கீழ் என்பவைகளை அறிவிப்பது

அவசியமானது. இவைகளைக்கொண்டுதான் வஸ்துக்களுக்கும் தனக்கும் இருக்கும் சம்பந்தத்தையும் இட மாறுபாடுகளையும் அறியவும் கூடும். திசைகள் நான்கையும் பிறகு கற்பிக்கலாம். பகல், இரவு என்பதைச் சூரியோதயம், சூரியாஸ்தமனம் இவைகளைக் கவனிக்கச்சொல்லித் தெரிவிக்கலாம். பகல் வெளிச்சத்திற்கும் இரவின் இருட்டிற்கும் காரணம் கேட்கலாம். இரவில் சொற்ப வெளிச்சத்துடன் மின்னும் நக்ஷத்திரங்களையும் சில நாட்களிற் தோன்றும் நிலவையும் கவனிக்கச்சொல்லி நக்ஷத்திரங்களும், சில நாட்களிற் சந்திரனும் இரவில் வான மண்டலத்திற் தோன்றுவதைக் கற்பிக்கலாம்.

வானமண்டலம் என்பது யாது?

பகலிலும் இரவிலும் அதன் தோற்றமும் நிறமும் கவனிக்கலாம். மேகங்கள், அவைகளின் ஓட்டம் அல்லது கதிகள், வெண்மேகம், செம்மேகம், கறுமேகம், இவைகள் எப்பொழுது வானத்திற் தோன்றும் என்பதையும், காற்று, மழை, மின்னல், இடி இவைகளின் செய்கைகளையும் சம்பாஷணை மூலம் விவரிக்கலாம். மேற்சொல்லியவைகளில் உட்புகுந்து காரணங்களை விவரிக்கப் புகலாகாது. சம்பவங்கள் மாத்திரம் கவனித்து உற்றுநோக்கப் படவேண்டு மேன்பவைதாம் இப்பிரதம பாடங்களின் கருத்து.

மழைஜலம்

மழை பெய்கிறது, ஜலத்தைப் பூமி உருஞ்சுகிறது. பிறகு தெருவில் ஜலம் வழிந்தோடுகிறது. சாக்கடை முதலிய கால்வாய்கள் பெருகி ஊர் வாய்க்கால் அல்லது ஆற்றினிடம் சேர்ந்து பிரவாகிக்கிறது. ஊர்க்குளம் அல்லது ஏரி நிறைகிறது. மழை ஜலத்தின் நிறம், வழிந்தோடும் ஜலத்தின் நிறம், ஆற்று ஜலம் குளத்து ஜலம் இவைகளின் நிறம், இவைகளைப் பரீக்ஷித்து உற்றுநோக்கும்படிச்செய்யலாம். மேகத்துக்கும் மழைக்கும் இருக்கும் சம்பந்தத்தையும் கவனிக்கச் சொல்லலாம்.

கடல்

குழந்தைகளிருக்குமிடம் கடலோரமாயிருந்தால் கடற்கரைக்கு அழைத்துச் சென்று மணற்கரை, உப்பு ஜலம், அலைகள், கடலில் வசிக்கும் மீன்கள், நத்தை, நூண்டு முதலிய ஜீவராசிகளையும் உற்று நோக்கச் செய்யலாம். கடலுக்கு அக்கரை தெரியாததையும் கடலையே நம்பிப்பிழைக்கும் செம்படவர்கள், கப்பலோட்டிகள், வர்த்தகர்கள் இவர்களைப்பற்றியும் தெரிவிக்கலாம்.

ஊர்மலை, குன்று

சாலைகள் கெட்டிப்படுத்தக் கற்கள்வேண்டும்படி, தூண், அம்மி, குழவி, உரல் முதலியவைகள் மலைகளிலிருந்து கிடைக்கும் கற்பாறைகளிலிருந்து வெட்டி எடுக்கப்படவேண்டும். மேற்சொல்லிய வழிகளாற் சம்பாஷித்துப் பக்கத்திலிருக்கும் குன்றுகளுக்கோ அல்லது மலைகளுக்கோ அழைத்துச் சென்று குழந்தைகளின் அறிவை விருத்தி செய்யவேண்டும்.

ஊர்க் கட்டிடங்கள்

ஊரில் பெரிய கட்டிடங்கள், கோவில், சத்திரம், ஆபீஸ், ஊரிலிருக்கும் பெரிய மனுஷ்யர்கள் வசிக்கும் வீடுகள் இவைகளைக் குழந்தைகள் அறிவார்கள். கடைத்தெருவு சந்தை, இவைகட்குப் போயிருந்த போதிலும் அவைகளில் நடக்கும் விஷயங்களைக் குழந்தைகள் கவனித்தறிய மாட்டார்கள். சுற்றுப் பிரயாணமாக ஒரு நாள் குழந்தைகளுடன் போவோமாயின் அவர்கட்கு வியாபாரச் சரக்குகளில் முக்கியமானவைகளின் பெயரையும், உள்ளூர் சரக்கு வெளியூர்சரக்கு என்னும் விவரத்தையும் கண்டறியும்படித் தெறிவிக்கலாம். கடைசியாகச் சொன்ன விஷயம் விலைவாசி விவரமாய்க் காரணங்களுடன் மேல் வகுப்புகளிற்றான் போதிக்கலாம். உள்ளூர் தானியங்கள் பருப்புகள் இவைகள் விளையும் இடங்களையே உற்று நோக்கச் செய்யவேண்டும். இவைகளின் மூலம், ஜனங்களின் கைத்தொழில்கள் என்னென்னவை என்பதைத் தெரிய இடமுண்டாகும்.

மேற் சொல்லியவாறு விஷயங்களைச் சம்பாஷணைப் பாடமாகவும், உற்று நோக்கும் பாடமாகவும், சுற்றுப் பிரயாணங்களின் மூலமாகவும் குழைந்தைகட்கு உலக ஞானத்தை ஊட்டலாம். ஊரை யறிந்தவன் உலகத்தை யறிவான் என்ற பழமொழியே இவ்வகைக் கல்வி அவசியத்திற்குப் போதுமான அத்தாட்சியாகும்.

N. S. ஜம்புநாதய்யர், B. A., L. T., F. Z. S.

மோடார் விபத்து

A MOTOR-CAR ACCIDENT

(29-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஓரறையில் சங்கரனும் மீனும்பாளும் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

'சங்கரா! நாராயணன் சரியான வேஷம் போட்டானே!'

'எல்லாம் சும்மாவா, நான்செய்யும் வேலையைப்பார்த்து மதிப்பவர் யார்தான்? நிழலருமை வெயிலில் போனல்தானே தெரியும்!'

மெதுவாக அறையின் கதவு திறக்கப்பட்டது. பார்வதி உள்ளே நுழைந்தாள். 'ஆ! உங்களிருவரையும் தூக்குமேடையில் காண்பதாக எண்ணியிருந்தேன். நேற்றிரவு முழுவதும் எனக்குத் தூக்கமேயில்லை. உங்கள் சித்தப்பா என்ன சொன்னர்?'

'சொல்வதென்ன! நான் சரியாக ஏற்பாடு செய்து விட்டேன். நாராயணன் தமாஷாக வண்டிவிட்டுச்சென்றதாக யாவரும் எண்ணியிருக்கிருர்கள். சுந்து எங்கே?'

'அவள் உன்னிடம் இருக்கும்பொழுது அவள் அண்ணவைப்பற்றி என்ன எண்ணம்' என்று சிரித்துக்கொண்டு மீன சொல்ல, பார்வதி சற்று வெட்கி,

'ஹங்! அப்படியா? சுந்துவைக் காணமே; நீ அழுகிறது எனக்குத் தெரியும்' என்று சிரித்தாள்.

'நேற்றிரவு உன்னை வண்டிவிட நான் விட்டிருக்கக்கூடாது. என்ன பாரு! ஆனல் ஆரம்பத்தில் நன்ருக ஓட்டினயே!'

'அதெல்லாம் என்ன இப்பொழுது. எனக்கு இன்னம் பயமாயிருக்கிறது. அடிபட்டவர்கள் அழுகை தொனி இன்னும் என் காதண்டையிலேயே இருக்கிறது. யாரையாவது நாம் கொன்றுவிட்டோம் என்று நிச்சயமயாய் எண்ணினேன்—'

இதற்குள் சுந்தரம் உள்ளே நுழைந்தான். மீனும்பாள் முகத்தில் சந்தோஷக்குறி தோன்றிற்று.

'சங்கரா! உன் சித்தப்பா எங்கே! அப்பாடா! இன்று நான் செய்தவேலை அப்பப்பா. ஏதோ கொலை செய்தவன்பேரலப் பயந்து பதுங்கிப் பதுங்கி வரவேண்டியிருந்தது. நாராயணனை வழிக்குக் கொண்டுவர ரொம்ப கஷ்டப் பட்டேன்'

'நீ நன்ருய் ஜோடித்திருந்தாய்! எங்கள் மேல் அணுவளவேனும் சந்தேகம் தோன்ருமலிருந்தது' என்ருள் மீன.

'சரிதான். அவனுக்கு மாசம் இருபது ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். என் அவன் இன்னும் கேட்டிருந்தாலும் நாம் கொடுக்கவேண்டியதே—' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே 'ஸார்' என்று ஹீனமான குரல் கேட்டது. உடனே கதவு திறந்தது. நாராயணன் உள்ளே நுழைந்தான். கடைசியாகச் சொன்ன வார்த்தைகள் அவன் காதில் விழுந்திருக்கக்கூடும். ஆனல் அவன் அப்படிக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. ஏதோ மிகவும் அபாயமான நிலைமையில் இருப்பதாகத் தோன்றியது. 'ஐயா! என் மனைவி பயமுறுத்துகிருள். தனக்கு நடந்த விஷயங்கள் தெரியு மென்றும், கோர்ட்டில் பிராது பண்ணுவதாயும் சொல்கிருள்.'

'என்ன!'

'அந்த ரிப்போர்டர்கள் வந்து அவளைக் கலைத்து விட்டார்கள்.'

'நீ பயப்படாதே! சுந்து நீ போய் வேலையை முடிக்கணும். அவளை நம் வழிக்குக் கொண்டுவா. நான் போவது முடியாது.

சுந்தரம் எழுந்து சென்ருன்.

நாராயணனை சாமானுள்ளில் ஒளித்து வைத்தார்கள். ஒருமணி நேரம் சென்றது; சுந்தரம் திரும்பி வந்தான். ஆவலுடன் யாவரும் விஷயத்தைக் கேட்டார்கள்.

'நாராயணன் மனைவி சம்மதிக்கவே மாட்டேன் என்று சொல்லி விட்டாள். 'இன்னெருவன் செய்த குற்றத்திற்கு என் கணவன் உத்திரவாதியோ? அவன் நல்ல பேரும் கண்ணியத்தையும் இழக்க விடுவேன என்று விரம் பேசினள். பிறகு ஐந்நூறு ரூபாய்க்குச் சம்மதித்தாள். நாராயணனுக்கு மாசம் முப்பது ரூபாய் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டேன்.'

'என்னடா இது சுந்து' அன்று மவுண்டுக்கு வேடிக்கை பார்க்கச் சென்றது அநர்த்தமாகும் போலிருக்கே. பணம் அதிகம் செலவு ஆகிறதே.'

'நாம் நாராயணனை அனுப்பி விடுவோம். அப்புறம் ஏதேனும் சங்கடம்நேரும்'என்று பார்வதி சொல்ல, சங்கரன் 'சரி நான் போய்ச்சொல்கிறேன்' என்று கதவைத் திறந்தான். திறக்கு முன், கதவை யாரோ திறந்து கொண்டு உள்ளே நுழைந்தார். அவர் சாம்பசிவய்யர்.

'ஐயா சங்கரய்யர்வாள்! நாராயணன் விலாசத்தைச் சொல்லும். என் வண்டிக் காரன் இறந்து போவான் போலிருக்கு. கொலைக்காக நாராயணனைக் கைது செய்யப் போலீசார் தேடுகிறார்கள்.'

உடனே பார்வதி பயந்து விட்டாள். "என்ன கொலையா?'

சாம்பசிவய்யர் விலாசத்தை எழுதிக் கொண்டு சென்றார். பார்வதி சங்கரனைப் பார்த்து 'நான் செய்த குற்றத்திற்கு நாராயணனைத் தூக்கு மேடைக்கு அனுப்ப நான் ஒப்பமாட்டேன்.'

'அடி அசடே! அந்த வண்டியை நீ வேண்டுமென்றா ஒருவன்மேல் ஓட்டினாய்?'

ஒன்றுந் தோன்றாதவனாய் அங்குமிங்கும் உலாவினான் சுந்தரம்.

'தூக்கில் போடமாட்டார்கள். இரண்டொரு மாசம் ஜெயில் வாசம் கிடைக்கும்.'

'அப்பொழுது நாராயணனுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் பணம் கொடுத்து அவனை சம்மதிக்கச் சொல்லவேண்டும்.'

உடனே நால்வரும் எழுந்து ஓடினார்கள். நாராயணன் மிகவும் சௌக்யமாக ஒரு நாற்காலியில் படுத்த வண்ணம் சுருட்டு பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். இவர்களைக் கண்டதும் சற்று வெட்கினவனாய் எழுந்து,

'என்ன! ஏதாவது வழிக்குவந்தாளா?'

'அவள் வருவதற்கு யாதொரு கஷ்டமுமில்லை. அந்த வண்டிக்காரன் இறந்து போவான்போலிருக்கிறது. போலீஸ்காரர் உன்னைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.'

'யாரை? என்னையா! இந்தச் சமயத்தில் நான் பேசாமல் இருக்கலாமா சொல்லும். என்னைத்தூக்கில்போட உமக்குச்சம்மதமா?

'ஏன்! நீ புதுச்சேரிக்கு ஓடிப்போக ஏற்பாடு செய்கிறோம்'

'என்ன! நான் புதுச்சேரிக்கு ஓடவேண்டும்! எதற்காக?'

'சரி! நீ இங்கே கோர்ட்டில் இருந்து அனுபவி. உனக்குப் புத்தியிருந்தால் நான் சொல்லுகிறவழி உனக்கு நல்லபணம் வரும்.

'பணம்! மானத்தை இழந்தபிறகு பணம்!"

'ஆம்! பணம். வெளியே வந்தபிறகு ஒரு பிரபுபோல் வசிக்கலாம். வைரமோதிரம் போட்டுத் திரியலாம்.—'

'எல்லாம் சரிதான். ஜெயிலில் இருக்க வேண்டுமே.'

'நீ எல்லாவற்றிற்கும் ஒத்துக் கொண்டாயே—'

'ஜெயிலுக்குப்போக ஒத்துக் கொள்ளவில்லை.—'

'அப்படியா! பணம்பறிக்கவழியா இது? போனாற்போகிறது உனக்கு நான் இரண்டாயிரம் ரூபாய் தருகிறனே்.'

'இரண்டாயிரம்' என்று சொல்லிக் கொண்டு நாராயணன் மறுபடியும் சங்கரனைப் பார்க்க,

'இஷ்டமிருந்தால் ஒத்துக்கொள். இல்லாவிட்டால் எங்களுக்கு ஒரு கஷ்டமுமில்லை. நீ இன்று காலை அத்தனை பேர்களுக்கெதிரில் ஒப்புக்கொண்டாய்—'

மிறளமிறள விழித்தான் நாராயணன். இதற்குள் நாராயணன் மனைவி வெகு அவசரமாக ஓடிவந்து, 'ஐயா போலீஸ்காரன் வந்து துன்பப்படுத்துகிறானே. கொலை! ஐயா! கொலையாம்—'

நாராயணன் உடனே "அப்படித்தான் வரும்போலிருக்கு. என்னை ஜெயிலுக்குப் போகச் சொல்கிறார்கள்."

'ஜெயிலுக்கா'

'ஆம் இரண்டாயிர ரூபாய் கொடுக்கிறார்களாம்!

'எப்படி யிருந்தாலென்ன? குழந்தைகளின் கதி என்ன? ஜெயிலுக்குச் சென்றவன் பிள்ளைகள், ஐயோ!'

உடனே சுந்தரம் 'சரிதான் நீங்கள் இருவரும் ஆரமாற யோசியுங்கள். வந்து பதில் சொல்லுங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டு நால்வரும் தங்கள் அறைக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

அரைமணி நேரங்கழித்து நாராயணனும் அவன் மனைவியும் வந்தார்கள். சுந்தரம் கேட்டான்,

'என்ன முடிவு பண்ணினீர்கள் ?'

'நாலாயிரத்தைந்நூறு ரூபாயும், மாசம் முப்பது ரூபாயும் கொடுத்தால் சரி!'

சங்கரன் சுந்தரத்தை நோக்கினன். உடனே,

'சரி! எனக்குக் கொஞ்சம் யோசிக்க நேரம் கொடு'

'அப்படியே. அந்த வண்டிக்காரன் இறக்கும் வரையில்' என்று சொல்லிவிட்டு நாராயணனும் அவன் மனைவியும் வெளியே சென்றார்கள்.

சங்கரன் யோசித்தான். மே மாதம் 10-ந் தேதி தனக்குச் சொத்துக்களெல்லாம் வந்து சேரும். தனது சித்தப்பா அதிகாரம் முடிந்துவிடும். என்னவாயிருந்தாலும் ஐயாயிரம் ரூபாய் வீணுகக் கொடுக்க மனம் வரவில்லை.

'என்னடா, நாம் இவன் கையில் சிக்கிக்கொண்டதாக எண்ணியிருக்கிறுன்.'

'இப்பொழுது நாம் இணங்கிவிட்டால் இனிமேல் எப்பொழுதும் நம்மை பயமுறுத்திப் பணம் வாங்குவான்'

'ஹா! ஒரு நல்ல யோசனை!'

'உனக்குத்தான் எப்பொழுதும் யோசனை!

'என் கப்பல் ஒன்று வந்திருக்கிறது. அது தென் அமெரிகாவுக்கு நாளை காலை புறப்படப்போகிறது. இன்று இரவு நாராயணனை மெதுவாகக் கட்டி அனுப்பி விடுவோம். அங்கே அவனுக்குச் சாப்பாட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்துவிடுகிறேன். எப்படி!

'பலே! அவன் அப்படிப் போய்விட்டால் சந்தேகம் அவன்மேல் பலமாக ஏற்படும்' என்றான் சங்கரன்.

'பேஷான யுக்தி! ஆச்சரியம்' என்று குழறினுள் மீனும்பாள். உடனே சங்கரன் 'மீனு மெச்சாவிடில் சுந்தரம் வேலை சரியாகச் செய்யமாட்டான்.'

* * *

இரவு ஒன்பது மணி. சென்னை ஹைகோர்ட்டுக்கடுத்த சமுத்திரக்கரை யோரத்தில் மூவர் நின்று பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். சந்திரன் வெகு மந்தஹாஸமாக ஒளி வீசிக்கொண்டிருந்தான். எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே நிச்சப்தமாயிருந்தது.

'எங்கே சுந்தரம் இன்னும் வரவில்லை!

'அதோ ஒருவன் வருகிறுன் பார்' என்று மீனு கை காட்டினுள். பார்வதி 'உனக்குத் தான் சுந்திரம் வருவது கண்தெரியும்'

'இரண்டுபேர் வருகிறுர்கள்!'

சற்றுநேரம் சென்றது. இருவரும் நெருங்கிவந்தார்கள். ஒருவன் சுந்தரம், மற்றொருவன் அந்தக் கப்பலதிகாரி.

'வேலை முடிந்துவிட்டது. கொண்டுவந்து விட்டார்கள் அவனை.'

'சரி ஒரு வார்த்தை பேசின பிறகு அவனை நீங்கள் பிடித்துக் கப்பலில் ஜாக்கிரதையாய் வைத்திருங்கள்' என்று சங்கரன் சொல்ல,

கப்பலதிகாரி ஒரு கீச்சென்ற சப்தம் போட்டான். சற்று தூரத்துக்கப்பாலிருக்கும் ஒரு மரத்தடியிலிருந்து இருவர் ஒரு மனிதனைத் தள்ளிக்கொண்டு வந்தார்கள். அவன் மிகவும் பலமாகக் கையையும் காலையும் உதைத்துக்கொண்டான். ஆனல் நன்ருய்க் கட்டப்பட்டிருந்தான். வாயிலும் துணி அடைக்கப்பட்டிருந்தது. நால்வரும் வெகு ஆவலாய்க் காத்திருந்தார்கள். 'பாவம் நாராயணன்' என்றுள் பார்வதி, உடனே திக்பிரமித்து நின்றுவிட்டாள். யாரது! நாராயணனைக் காணேம், பரசுராமய்யர் கட்டுண்டு கிடக்கிறுர்!

உடனே ஓடினன் சங்கரன். கட்டை அவிழ்த்து விட்டான். 'இப்பொழுது சற்றுத் தேவலையா?'

'தேவலையா! என்ன வலை போட்டீர்கள் என்னடா?' என்று கூவினர்.

'எனக்கு ஒன்றும் தெரியாதே' என்று உளறினன் சங்கரன். 'நீதான் சொல்லேன் சுந்தரம்?' என்று மறுபடியும் சங்கரனை நோக்கி 'நீ எதற்காக நாராயணனை இங்கு வரும்படி சொல்லியனுப்பினுய்?' என்று வினவ,

பார்வதி முன் வந்து 'மாமா! நான் விஷயத்தைச் சொல்லி விடுகிறேன்—'

'ஐயோ வேண்டாமே' எனக் கெஞ்சினன் சங்கரன்.

'பேசாதே மடையா!'

மறுபடியும் பார்வதி, 'நான் உங்களை மாமா என்று கூப்பிட்டேனே! தெரிந்து கொண்டீர்களா?'

மற்றவர்கள் சிரிக்க முடியாமல் சிரித்

தார்கள். பரசுராமய்யர் பல்லைக்கடித்துக் கொண்டார்.'

'அதாவது நான் சங்கரனைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளப் போகிறேன்.

'அப்படியா, சரி!' என்று பெரு மூச்சு விட்டார்.

'கலியாணத்துக்கு பணம் வேண்டியது!

'ஓஹோ! பணத்துக்காக என்னைத் தொலைத்துவிட வழி பார்த்தீர்களோ!'

'சே! அப்படியில்லை! நாங்கள் நாராயணனைப் பிடிக்க ஏற்பாடு செய்தோம்.'

'நாராயணனை! எதற்கு?'

உடனே சுந்தரம், அவரை மெதுவாகக் கீழே உட்கார வைத்தான்.

'மாமா! நீங்கள் சங்கரனையும் மீனாளையும் ஜெயிலில் போட்டிருக்கும் மாதிரி வைத்திருந்தீர்கள்.'

'ஜெயில்! அவ்வளவு கொடுமையா?'

'ஒரு விளையாட்டு கூடாது, வெளியே செல்லக்கூடாது. வீட்டில் பொழுது போக்குக்கு ஏதும் கிடையாது'

'வீட்டில் அடைத்து வைத்திருந்தீர்கள், ஆகையால் நாங்கள் உங்களை ஏமாற்றும்படி ஏற்பட்டது' என்றாள் மீனம்பாள்.

'என்ன பண்ணினீர்கள்?'

'நாடகக் கொட்டைகளுக்கும் பயாஸ்கோப், எக்ஸிபிஷனுக்கும், காபிஹோட்டல்களுக்கும், சென்றோம்.'

'ஆனால் அப்பாவைப் போல் அவ்வளவு முரட்டுத்தனமாக இல்லை. சாதாரணமாகக் குழந்தைகள் இருப்பதுபோ லிருந்தோம்.'

பெரியவர் சற்றுயோசனையி லாழ்ந்தார். உடனே சுந்தரத்தை நோக்கி 'இதில் உனக்கு என்ன சம்பந்தம்?' என்று வினவ, உடனே மீனு 'நான் அவரைக் கலியாணம் செய்துகொள்ளப் போகிறேன்'

பரசுராமய்யர் தன் நெற்றியைத் தடவிக் கொண்டார். 'ஓகோ நீங்கள் நால்வரும் தான் அன்று வண்டியில் சென்றீர்களோ! நாராயணன் பேரில்—'

'ஒரு குற்றமுமில்லை. எங்களை மறைக்க நாங்கள் அவனுக்குப்பணம் கொடுத்தோம். ஆனால் பணப்பேய் பிடித்த அவன், விலையை உயர்த்திச் சென்றான். ஆகையால்—'

உடனே பார்வதி 'மாமா! சென்றதெல்லாம் மறந்துவிட்டு இனிமேல் சந்தோஷமாய் இருப்போம். எங்களை மன்னித்து ஆசிர்வதியும்.'

'எனக்கு வேறு வழியில்லை! அப்படியே'

* * *

ஒரு சுப முகூர்த்தத்தில் இரண்டு கலியாணங்களும் வெகுவிமரிசையாக நடந்தேறின. பரசுராமய்யர் இப்பொழுது முன்னைய மனிதரன்று. அவர் சிடுசிடுப்புப் பறந்துவிட்டது.

நாராயணனே அதிர்ஷ்டசாலி. காயமடைந்த வண்டிக்காரன் இறக்கவில்லை. நாராயணன் சௌக்யமாக இருக்கிறான்.

V. N. பரத்வாசன்

பிரபஞ்ச அபிவிருத்தி
Progress of the World

கடந்த மாதமுதல் நமது நேசத்துருப்புகளின் அடுபோர் வெகு உக்ரமாக நடந்து வருகிறது. ஆங்கில முனையில், வேலை வெகு யோசனை யுக்தி இவைகளுடன் செய்வதால் நாம் கவர்ந்த பாகங்களைப் பகைவர்களால் சிறிதும் அசைக்கமுடியாவண்ண மிருக்கிறது. பாஜியர்ஸ் கோட்டையைத் தகர்த்துக் கவர்ந்து, பாஸ்டியன் பிராந்தியத்தில் அச்சேனை பகைவரை நொக்கிக் கொண்டிருக்கிறது; மேலும் பல சிறந்த அரண் பிரதேசங்களைக் கவர்ந்து விளங்குகிறது. பாஜியர்ஸ், பஜண்டின்-லா-கிரான், பெஜண்டின்

லா-பெடே, லாங்கிவால் இவை யாவும் அசைக்கமுடியா வண்ணம் ஆங்கிலேய சேனையின் வலியபிடிக்குள் அகப்பட்டுக் கொண்டுவிட்டன.

பிரெஞ்ச் முனையில் சண்டை ஒரேவிதமாக நடந்துவருகிறது. ஸோம் பிராந்தியத்தில் எஸ்ட்ரீ பாகத்தில் கடும்போரிட்டுப் பகைவரது தடைகள் முற்றையும்நேசத்துருப்புகள் கவர்ந்தன; ஹேம் காட்டிற்கும்மோனுதவுக்குமிடையுள்ள அரண்களையும் கைப்பற்றின. மற்று வெர்டன் பலிபீடத்தில், பிரெஞ்சுப் படையும் ஜர்மானியப் படையும் ஒன்றுமாறியொன்று இடைவிடாது தமது வீரர்களைக் களப்பலியிட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றன.

ரஷ்ய ஜயபேரிகை முழக்கம் ஓயாமல் பரவிக் கொண்டேயிருக்கிறது. ஸ்டிர் நதிக் கரையிலிருக்கும் பேரடஸ்கோ நகரைப்பற்றி அதிலிருந்து அவர் ஹங்கரி வெளியுள் நுழையப் பிரயத்னப் படுகின்றனர். பகைவர்களை ஸ்டானிலா நகர்ப்புறம் ஒதுக்கி, துமாக்ஜ், ஒட்டினியா என்னும் பட்டணங்களைக் கவர்ந்து திஸ்மினிகாவையும் கைப்பற்றி, ஸ்டானிலா கோட்டையை அபகரித்தனர்; சிர்ப்லின் என்னும் ரயில் மூலஸ்தானத்தையும் பற்றிக்கொண்டனர். மற்று ஸ்டோகாட் நதியிலிருந்து புறப்பட்ட ரஷ்ய சேனை, ப்ரோடி பக்கம்நடந்து, லிபாஷ்வோ என்னுமிடத்தைக் கடந்து, கோவலுக் கருகிலிருந்த அரண்களிலிருந்து பகைவரைவெளியேறச் செய்தது. ஆயினும் ஹங்கரிவெளியிலிருந்து வந்த பகைவர் சேனை, அதன் நடையைச் சற்று டெலாடின் பக்கம் தடுத்தது. ஆயினும் அந்த ரஷ்யசேனை செரத் என்னும் பேரரண் பட்டணத்திலிருந்து பகைவரைப் பின்வாங்கச் செய்து அவர்க்குப் பெரும் நஷ்டத்தையுண்டாக்கியது.

ஆர்மீனியாவில் பால் பட்டணத்தைக் கவர்ந்த ரஷ்யர், எர்ஜிஞ்ஜான் பக்கம் தமது சேனையைக் குவித்து, அப்பெரும் பேரரண் தலத்தைத் தமதாக்கினர். பின் சிவாஸ் பக்கம் பகைவரைப் பின்பற்றி எர்ஜரம், டியாலெக் கோட்டைகளுக் கிடையிருக்கும் ஒக்நட் பதியைக் கவர்ந்து, கார்பர்ட் திசையில் நடந்தனர்.

கேல்டிக், சிப்ட்லிக் என்னுமிடங்களில் துருக்கரை தடுத்து, அவரை முஷ்-பிட்-லிஸ் பிராந்தியத்தில் ஓங்காமல் இருக்கச்செய்ததுடன், ட்ரெபிஜாண்ட் பட்டணத்துக் கருகிலிருந்த எல்லென் என்னும் துறைமுகப் பட்டணத்தையும் ரஷ்யர் பிடித்துக்கொண்டனர்.

ரைகா பிராந்தியத்தில் வேலை செய்யும் ரஷ்ய சேனை ஜர்மானியரைத்தாக்கி யவரது முதற் காவல் அரண்களைக் கைப்பற்றியது. மற்றுவேறு முனைகளிலும் அப்பகைவரைத் தாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

இடாலியர்கள் ரோல் கணவாயைக் கைப்பற்றி அதன் மூலமாக முன்னேறி, செட்டெகொம்முனோ மேட்டைத் தகர்த்தனர். ஸிமோனி நகரத்தைக் கவர்ந்து, ஆடிஜ் ஆஸ்டிகோ நதி பிராந்தியங்களில் ஆஸ்டிரியர்களைத் துவம்ஸம் செய்தனர். பெனிபெக்கிஸ் கிராமத்தைக் கவர்ந்து, பாஸ்னியா பிராந்தியத்திலும் கார்ட்டினு பிராந்தியத்திலும் படர்ந்து, இஸ்ஸான்ஸோ போர் முனையில் கடும் அடும்போரிட வாரம்பித்த ஆஸ்டிரியரைத் தகர்த்தனர்; ஸான்மிக்காலே, ஸமோடிநோ முடிகளையும்கவர்ந்தனர். பலபெரும் நஷ்டத்தைப் பகைவர்க் குண்டாக்கிக் கொரிஜியா பிராந்திய முற்றும் பகைவரிட மிருந்து கவர்ந்தனராகித் தற்காலம் விளங்குகின்றனர்.

ஸலோனிகாவிலிருக்கும் பிரெஞ்ச்படையும், பெல்ஜியன் படையும் பல்கேரியரை மானுஸ்டர் பக்கம் தாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஆப்ரிகாவில் ஜெனரல் நார்தி, ரொடீஸியாவிலிருந்து ஜர்மானியப்படை மலன்கலியை விட்டு வெளியேறச் செய்தனர். ஜெனரல் ஸ்மட்ஸ் கிழாப்பிரிக்காவில் டெரிடாமாவைப் பற்றினர்; உஸம்பார் நாட்டின் தென்புறமிருந்த பகைவரை ஓட்டி போர்ட் பங்காளியைக் கவர்ந்தனர்.

விக்டோரிய பேரேரியில் வேலை செய்யும் ஆங்கில பெல்ஜியத் துருப்புகள் செவ்வனே வேலை நடத்துகின்றன; அவை உஜ்ஜிஜ்ஜீ என்னும் பதியைப் பற்றின. ஜெனரல் நார்தி ஸான்ஸிபார் த்வீபத்திற் கருகாமை சில வியவஹாரங்களையும் நடத்திவருகின்றனர்.

மற்றுக் கொள்ளைப் பறிவிஷயங்கள் கடலின் மேல் ஜர்மானிய கப்பற்றிருடர்கள்

நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆங்கில ரும், ஜர்மானியரும் ஆகாய விமானங்களில் வெடிகுண்டுகளைப் பகைவரது துறைமுகப் பட்டணங்களின்மேல் சில சில வேளை போட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

***

ஸர் ரோஜர் கேஸ்மெண்ட் குற்றவாளியெனத்திர்மானிக்கப்பட்டு தூக்கில் போடப் பட்டனர்.

***

காங்கிரஸ் அக்கிராஸனத்தைப் பற்றிப் பலவிதமான அபிப்பிராயங்களிருக்கின்றன. யார் நியமிக்கப் படுவரென்பது இன்னும் நிச்சயமாகவில்லை.

***

ஸர் தாமஸ் ஹாலண்ட் நமது நாட்டு வியாபார விருத்தியின் விஷயத்தைப்பற்றி வெகு தெளிவாக சில ஸமாசாரங்கள் சொன்னார். இது பின்னர் விஸ்தரிக்கப்படும்.

***

இண்டர்மீடியட் பரீக்ஷையைப்பற்றியமீட்டிங் செனட்டில் கூடியபோது பெரும் துரத்ருஷ்ட ஸம்பவமாக முடிந்துவிட்டது. கொண்டுவந்த பிரேரேபணை ஏற்கவும் படவில்லை; தள்ளவும் படவில்லை— திரிசங்கு ஸ்வர்கமாய், இருக்குமிடமில்லாமல் தத்தளித்தது. பெரியோர் நிறைந்த இந்நகரில் அதை மீண்டும் கவனிப்பாரற்று விளங்குவதுஎன்னபரிதாபம்! ஆனால், பி. எல். பரீக்ஷை இரண்டு வருஷப் படிப்பாக மாற்றப்பட்டது யாவர்க்கு மின்பந்தரும்.

கும்பகோணம் ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடிபீடம் லக்ஷார்ச்சனைலக்ஷதீபம் கமிட்டியாரின்வேண்டுகோள்.—தற்காலத்திலுள்ள உத்பாத ஸம்பவங்கள் நீங்கி, நமது காருண்ய சக்கிரவர்த்தி அவர்களும் அவர்களால் ஆளப்படும் மஹாஜனங்களும் சத்ருபாதை, ரோகபாதை முதலியவை நீங்கி ஸுகித்து வாழ்ந்துவர வேண்டு மென்ற கோரிக்கை பரிபூர்ணமாவதற் பொருட்டு நாளதுவருஷ நவராத்திரி புண்யகாலத்தில், ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிப ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய மஹாஸ்வாமிகளவர்களால் லக்ஷார்ச்சனை, லக்ஷதீபம் முதலிய சுபகாரியங்களை நடத்த உத்தேசித்திருக்கிறதென்றும் இந்தக் கைங்கர்யத்திற்கு ஒவ்வொரு தேசாபிமானியும், கலந்துழைத்துப் பொருளுதவிசெய்து ஷெ சுபகாரியத்தை நன்கு நடைபெறச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது.

சிறுவர், ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

CHILDRENS' AND LADIES' PAGES

மீதூண் விரும்பேல்

ஓர் ஊரில், ஒரு பிராமணரிருந்தார். அவருக்கு போஜனத்தில் வெகுப் பிரியம். அவர் ஏழை. தினந்தோறும் பிச்சையெடுத்து தம்மையும், மனைவிமக்களையும் காப்பாற்றிவந்தார். வீட்டில்கஞ்சி அகப்படுவதே கஷ்டம். இதனால் பிராமணர் அங்கங்குள்ள கல்யாண வீடுகள் முதலிய இடங்களுக்குத் தம்மை அழைத்தாலும் சரி, அழைக்காவிட்டாலும் சரி, போய் நன்றாய் சாப்பிட்டுவிட்டுத்தான் திரும்புவார்.

இந்தப் பிராமணர் ஊருக்குக், காதவழி தூரத்தில், வேறொரு ஊர் இருந்தது. அந்த ஊரில் பணக்காரரான மிராசுதார் ஸமாராதனை நடத்துவதாக அக்கம்பக்கத்து ஊரிலுள்ளபிராமணர்களுக்குச்சொல்லியனுப்பினார். இந்த விஷயம் நம் பிராமணருக்கும் தெரியவந்தது. அன்று நம் பிராமணர் ஸ்நானம் ஜபம் முதலியவைகள் செய்துவிட்டு "அடியே அந்த ஸமாராதனைக்குப் போகிறேன் நீ எனக்காக கார்க்கவேண்டாம், சாப்பிடு" என்று மனைவியிடம் சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டார். கொஞ்சதூரம் போகையில் ஸமாராதனைக்கு என்குழந்தை கோபாலனையும் ஏன் அழைத்துக்போகக்கூடாது" என்று நினைத்துத் திரும்பிவந்தார். ஆனால் வெகு தூரமாயிற்றே என்று நினைத்துக் கடைசியில் தான்மாத்திரம் போனார்.

ஸமாராதனையில் $10\frac{1}{2}$ மணிக்கு இலை போடுவதாக சொல்லியிருந்தார்கள். பிராமணர் போகும்போது 11-மணிக்குமேலாய் விட்டது. பிராமணர்கள் எல்லாரும் உட்கார்ந்துவிட்டார்கள். நம்பிராமணருக்கு இடமில்லை. அங்குமிங்கும் அலைந்தார். ஒரு இலை கூட பாக்கியில்லை. மிராசுதார் பிராமண பக்தியுள்ளவர். பிராமணர் தத்தளிப்பதைக் கண்டு, "இரண்டாம் பந்தியில் நாம் ஒன்றாய் உட்காரலாம்" என்றுசொல்ல பிராமணரும் வேறு வழியில்லையென்று ஒத்துக்கொண்டார். முதல் பந்தியிலேயே பக்ஷணங்கள் முதலியவை எல்லாம் ஆய்விடுமென்றும், தான் நேரமாய் வந்தது தன்

குழந்தையாலென்றும் அதைப்பற்றி நினைத்துக்கொண்டு காத்திருந்தார்.

முதல்பந்தி முடிந்ததும், இரண்டாம் பந்திக்குப் பிராமணரும் மிராசுதாரரும் உட்கார்ந்தார்கள். மிராசுதார் முன்னமேயே இரகசியமாய்ப் பரிசாரகர்களைக் கூப்பிட்டு பிராமணருக்கு மனதார பக்ஷணங்கள் முதலியவைகளை போடச்சொல்லிவிட்டார். அப்படியே பரிசாரகர்களும் வடை, பூரி, அப்பளம் முதலியவைகளை நிறைய நிறைய பிராமணருக்குப் பரிமாறினார்கள். பிராமணரும், தம்மாலானவரைக்கும் விலாப்புடைக்கச்சாப்பிட்டார். ஆனால் இன்னும் அவருக்கு அதிருப்திதான் முதல்பந்தியிலுள்ளவர்களுக்குப் போட்ட மீதியைத்தான், இரண்டாம் பந்தியிலுள்ளவர்களுக்குப் போடமுடியும். சில பக்ஷணங்கள் முதல் பந்தியிலேயே ஆய்விடும். "இரண்டாம் பந்தியிலேயே இவ்வளவு விமரிசையாய் நடக்கிறதே. எல்லாம் நளபாகமாயிருக்கிறதே! முதல் பந்தியில் இன்னும் நன்றாயிருந்திருக்குமே, நாம் தூரதிஷ்டசாலி. அந்தக் குழந்தையால்தான் இவ்வளவு கஷ்டமும்" என்று வருத்தப் பட்டுக்கொண்டே எழுந்தார்.

பிராமணர் சாப்பிட்டாயிற்று; கையலம்ப வெளியில் வந்தார். வயிறு பர்வதாகாரமாய் ஏற்றச்சால்போல் முன்னே தெரிகிறது. கழுத்தைத் திருப்பவும், குனியவும் முடியவில்லை. கையலம்ப முடியவில்லை. அந்த தெருக்கோடியில் ஒரு குளம். அந்த குளத்திற்குப்போய் கையலம்பி வருவதாகச் சொல்லி புறப்பட்டார். குளத்தில்மாத்திரம் கரைமேலிருந்துகொண்டு குனியாமல் கையலம்பமுடியுமா? அதனால்பிராமணர் இடுப்பளவு ஆழத்தில் இறங்கி, முன் பார்த்த வண்ணமேகையலம்பினார். நாட்டுப்புறமானதால், வழக்கம்போல அந்த ஊர் மாடுமேய்க்கும் பையன்கள் எருமைகளை, பன்னிரண்டு மணி வெயிலுக்கு குளத்தில் ஓட்டிவிட்டு சாப்பிடப்போவார்கள். எருமைகளும் குளத்தில் புரண்டு நீந்திக்கொண்டிருக்கும். நம் பிராமணர் கையலம்பினபோது, எருமையொன்று மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, புரண்டது. பிராமணருக்கு மூச்சுவிட்ட சப்தமும், அலைகளின் சப்தமும் கேட்டது. யார் இதற்குக் காரணம் என்று தெரிவதற்குக் குனிந்து பார்த்தால் தானே தெரியும்? பிராமணர் தம்மைப்போலவே பிறரையும் எண்ணியிருந்தபடியால், இப்படிப் பெருமூச்சுவிடுவதும், தம்மைப்போல ஸமாராதனைக்கு வந்த ஒருவர் என்று எண்ணிக்கொண்டார். உடனே "ஓஹோ! நீர், முதல் பந்தியில் சாப்பிட்டீராக்கும். இரண்டாம் பந்தியில் சாப்பிட்ட எனக்கே குனியமுடியவில்லை. நீர்எப்படி குளத்தைவிட்டு கரையேறப்போகிறீர்' என்றார்.

கலியாணம், பண்டிகை ஏதாவது வந்தால் நீயும் நம் பிராமணரைப்போல சாப்பிடுவதுண்டோ? ...... கதை கேட்டவன்

விசேஷக் குறிப்புகள்

NEWS AND NOTES

ஸர் ஹாரோல்ட் ஸ்டுவர்ட்.—சென்னை கவுன்ஸில் மெம்பர்களில் ஒருவராகிய ஸர் ஹாரோல்ட் ஸ்டுவர்ட் அடுத்த அக்டோபர்மாதம் தம்முடைய ஜன்மதேசம் போகிறார்.

***

வாழைநாரின் உபயோகம்.—வாழைநாரிலிருந்து மெல்லிய ஆடைகள் செய்யப்படுவது தவிர, அந்நார் காகிதஞ் செய்வதற்கும் உபயோகமாகுமென்று சொல்லப்படுகிறது.

***

போர்முனையில் துருப்புகளுக்குக் கடிதங்கள்.— இங்கிலாந்திலிருந்து பிரான்ஸில் போர்முனையிலிருக்கும் துருப்புகளுக்கு வாரந்தோறும் சுமார் 100-லக்ஷம் கடிதங்களும், 7-லக்ஷம் பார்சல்களும் அனுப்பப்படுகின்றன.

***

லால்குடி காட்சிசாலை.—1916-ம்௵ செப்டம்பர் மீ 16௳ காலையில், சென்னை கவர்ன்மெண்ட் நிர்வாகசபையின் மெம்பராகிய கனம் ஸர். பி. எஸ். சிவஸ்வாமி ஐயரவர்களால், திருச்சிக்கோட்டை **நாஷனல் ஹைஸ்கூலிலும், லாலி ஹாலிலும்,** யுத்தசகாய நிதிக்காகத் திறக்கப்பட்டு, 6-நாள் நடைபெறும். அச்சமயம், தக்கவர்களால் கல்வி சம்பந்தமான அநேக பிரசங்கங்கள் நடைபெறும்.

***

ரயில்வே வருமானம்.— கவர்ன்மெண்ட் ரயில்வேகளிலும், கவர்ன்மெண்ட் உதவிபெற்ற ரெயில்வேகளிலும் 1916-ம் ௵ ஏப்ரல் மீ 1௳ முதல் ஆகஸ்ட் மீ 26௳ வரையிலும் சென்ற வருஷம் இதே காலத்தில் கிடைத்த வரும்படியைக் காட்டிலும் 2-கோடியே 29லக்ஷத்து நாலாயிரத்து நூற்றெட்டு ரூபாய் அதிகம் கிடைத்திருக்கிறது.